សត្តបរិត្ត ទ្វាទសបរិត្ត

Sattaparitta-Dvādasaparitta

ព.ស ២៥១៥

សត្តបរិត្ត-ទ្វាទសបរិត្ត

និង

ព្រះសូត្រ ព្រមទាំងគាថាផ្សេង ៗ

បាលីនិងសេចក្ដីប្រែ

ព្រះវិសុទ្ធិវង្ស **ហ–តាត**

អាចារ្យបង្រៀនសំស្ក្រឹតនៅសាលាបាលីជាន់ខ្ពស់

ប្រែនិងរៀបរៀង

ភ្នំពេញ

ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ

ព.ស. ២៥១៥

SATTAPARITTA-DVADASAPARITTA

Suivis de quelques Sutras et de diverses Stances

Tirés de Bhānavāra Pālī

Traduit du Pālī en Cambodgien

PAR

PRĒAH VISUDDHIVONG H. TATH

Professeur de Sanscrit à l'École Supérieure de Pālī à P.Penh

Cette publication a reçu l'approbation du Conseil des Ministres

et des deux Chefs de Secte

Onzième Edition

5.000 Ex.

PHNOM-PENH

Editions de l'Institut Bouddhipue

1971

Printed and donated for free distribution by
The Corporate Body of the Buddha Educational Foundation
11F., 55 Hang Chow South Road Sec 1, Taipei, Taiwan, R.O.C.
Tel: 886-2-23951198 , Fax: 886-2-23913415
Email: overseas@budaedu.org
Website:http://www.budaedu.org
This book is strictly for free distribution, it is not for sale.
សម្រាប់ចែកជាធម្មទាន

សន្លឹកប្រាប់ពាក្យខុស-ត្រូវ

ពាក្យខុស	ពាក្យត្រូវ	ទំព័រ	បន្ទាត់
ម្យាងទៀត	ម៉្យាងទៀត	៧	១០
សន្ដេសំ	តន្ដេសំ	១៤	២
ម្យាងទៀត	ម៉្យាងទៀត	១៧	១០
ពួតកូត-	ពួកកូត-	២៦	៦
-ឃាត់បង	-ឃាត់បង់	៣២	៨
សះស្បេយ-	សះស្បើយ-	៥៩	១៥
មិនគប្ប-	មិនគប្បី-	១១៩	៩
កិញ្ញិ	កិញ្ញុ	១៣៣	១០
វិមុត្តមីតិ	វិមុត្តមិតិ	១៤៣	១៣
ខណ្ឌាយេវវ ឈន្ធិ	ខណ្ឌាយេវ វឈន្ធិ	១៦៧	២
ែ នពិត	មែនពិត	,,	៥

អារម្ភកថា

សៀវភៅនេះ ដែលកើតឡើងដោយអាស្រ័យហេតុ ដូចមានខាងក្រោមនេះ ៖

១- កាលពីក្នុងពុទ្ធសករាជ ២៤៧៤ បានបោះពុម្ពសៀវភៅឈ្មោះបកិណ្ណកបរិត្ត ។ នោះមានរបៀបធម៌ទាំងបាលីទាំងសេចក្តីប្រែជាភាសាខ្មែរ ដកស្រង់យកពីភាណវារបាលីដោយអន្លើ ៗ មកជាធម៌សម្រាប់ភិក្ខុសាមណេររៀនសូត្រ ដោយលោកគ្រូព្រះធម្មលក្ខណញ្ញាណ នាម **ឡូត** ចៅអធិការវត្តពោធិ៍វាល ខេត្តបាត់ដំបងផ្តួចផ្តើមឲ្យបានបោះពុម្ពចែកក្នុងឱកាសបុណ្យ របស់ពពួកពុទ្ធបរិសទ្យ ដូចមានឈ្មោះក្នុងសៀវភៅបកិណ្ណកបរិត្តនោះ សព្វគ្រប់ស្រាប់ ។ កាលដែលសៀវភៅនោះ កើតឡើងហើយ លោកឧកញ៉ារចនាប្រសើរ **ម៉ៅ** ជាអាំងស្ប៉ិកទ័រត្រួតការក្នុងសាលារចនាខ្មែរ និងអ្នកស្រី **យឹម** ជាភរិយា ក៏កើតសទ្ធាជ្រះថ្លានឹងសៀវភៅនោះក្រៃពេក ដោយយល់ឃើញថា មានប្រយោជន៍ដល់ភិក្ខុសាមណេរដោយច្រើន ទើបបរិច្ចាគធនធានទិញ ក្រដាស ទឹកខ្មៅ ស្ពាប៉ាកកា មកប្រគេន ហើយនិមន្តថា សូមចាត់ចែងធ្វើឲ្យបានចប់ធម៌ក្នុងភាណវារៈ បើមិនចប់ទាំងអស់ ចប់តែត្រឹមសត្តបរិត្តនិងទ្វាទសបរិត្តក៏បាន ដោយចង់បានសៀវភៅនេះ ធ្វើជាធម្មទានចែកប្រគេនដល់ភិក្ខុសាមណេរក្នុងឱកាសបុណ្យឧទ្ទិសផលជូនទៅមាតាបិតា ដែលធ្វើមរណកាលយូរហើយ ៗ

២- លោកគ្រូព្រះធម្មលក្ខណញាណ វត្តពោធិ៍វាល ខេត្តបាត់ដំបង បានមកសុំឲ្យរៀបចំប្រែធម៌បន្តពីបកិណ្ណកបរិត្តនោះ ឲ្យបានចប់សត្តបរិត្ត និងទ្វាទសបរិត្ត និងសុំឲ្យបន្ថែមធម៌ឯទៀតខ្លះផង ដ្បិតមានពួកពុទ្ធសាសនិកជនខ្លះ ប្រាថ្នានឹងធ្វើបុណ្យឧទ្ទិសផលជូនដល់មាតាបិតា ចង់បានធម៌នេះ ចែកជាធម្មទានក្នុងឱកាសបុណ្យនោះ ។

៣- តាំងពីដួចមានសៀវភៅបកិណ្ណកបរិត្តឡើង មានកិត្តិសាមណោរសើរតែគ្រប់វត្ត ខំប្រឹងរៀនសូត្រដល់ចប់ ។ ទាំងពុទ្ធសាសនិកជនជាឃរាវាសដែលខំប្រឹងរៀនសូត្រតាមសៀវភៅនោះខ្លះក៏មាន នាំឲ្យកើតសតិបញ្ញាភ្លឺឆ្លុះយល់សេចក្ដីក្នុងធម៌ដែលធ្លាប់សូត្រមកហើយនោះ ដោយឥតមានសង្ស័យ ។ អ្នកដែលបានរៀនសូត្រតាមសៀវភៅបកិណ្ណកបរិត្តទាំងប៉ុន្មាន សឹងតែមានសេចក្ដីស្ដាយជាច្រើនគ្នា :

ក) ស្ដាយដោយសៀវភៅបកិណ្ណកបរិត្ត មានធម៌មិនចប់សព្វគ្រប់ បើប្រសិនជាបានបោះពុម្ពឲ្យចប់ដល់សត្តបរិត្តនិងទ្វាទសបរិត្តនោះ ជាការប្រពៃពេកណាស់;

ខ) ស្ដាយដោយរកសៀវភៅបកិណ្ណកបរិត្តនោះពុំបាន ទឹងរកសុំឬរកជាវកន្លែងណា ក៏រកពុំបាន ព្រោះសៀវភៅនោះឥតមានសម្រាប់ជាវឡើយ ដោយហេតុអ្នកដែលទទួលយកទៅចែកជាធម្មទាននោះ ចែកអស់ឥតមានសល់ ។

អាស្រ័យហេតុដូចមានខាងលើនេះ ទើបខ្ញុំតាំងព្យាយាមប្រែ និងរៀបរៀងបន្តិច ៗ រាល់ថ្ងៃ បន្តពីសៀវភៅបកិណ្ណកបរិត្តនោះ ដរាបដល់ចប់សត្តបរិត្តនិងទ្វាទសបរិត្ត ព្រមទាំងធម៌ឯទៀតខ្លះ ។

ធម៌ក្នុងសៀវភៅនេះ ខ្ញុំដកយកពីសៀវភៅបកិណ្ណកបរិត្តមកប្រមូលគ្នានឹងធម៌ដែលរៀបចំខាងក្រោមនេះ ឲ្យរៀបរៀងគ្នាជារបៀបសត្តបរិត្តនិងទ្វាទសបរិត្ត ចំណែកខាងធម៌ឯទៀតក្រៅពីនោះ រៀបដាក់បន្តទៅខាងក្រោយ ។

ម្យ៉ាងទៀត ក្នុងសៀវភៅនេះ ខ្ញុំបានរៀបរៀងបាលី ជាសង្កាត់ ៗ តាមទំនងប្រយោគមួយ ៗ ឬគាថាមួយ ៗ ទើបប្រែជាភាសាខ្មែរតទៅ ដូចជាសៀវភៅបកិណ្ណកបរិត្តនោះដែរ ដើម្បីឲ្យភិក្ខុសាមណេរជាសិក្ខាកាមងាយនឹងសិក្សា គឺថា បើត្រូវការរៀនតែបាលី ក៏រៀនចំពោះតែបាលីតគ្នាទៅបាន ឬនឹងត្រូវការរៀនទាំងបាលីទាំងសេចក្តីប្រែក៏បានតាមត្រូវការ ។

ក្នុងការប្រែនិងការរៀបរៀងសៀវភៅនេះ ខ្ញុំមានសេចក្តីអរគុណដោយច្រើន ចំពោះលោកគ្រូព្រះសាសនសោភ័ណ **ជួន ណាត** ជាចាងហ្វាងរង ក្នុងសាលាបាលីជាន់ខ្ពស់ ព្រោះលោកបានជួយដោយស្មោះចំពោះក្នុងការនេះ ដោយគំនិតនិងកម្លាំងកាយរបស់លោក ។

លុះរៀបរៀងរួចស្រេចហើយ ខ្ញុំបានយកទៅប្រគេនព្រះតេជព្រះគុណព្រះសិរីសម្មតិវង្ស នាម **ឯម** ចាងហ្វាងសាលាបាលីជាន់ខ្ពស់ និងលោកគ្រូព្រះឧត្តមមុនី **អ៊ុំ-ស៊ូរ** អធិបតីរង់ក្រុមជំនុំប្រែព្រះត្រៃបិដក សុំឲ្យលោកជួយផ្ទៀងផ្ទាត់ថែមទៀត លោកក៏បានជួយពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់យល់ថាត្រឹមត្រូវល្អហើយ ទើបខ្ញុំបានយកទៅជូនព្រះរាជបណ្ណាល័យកម្ពុជា ឲ្យបោះពុម្ពតាមសេចក្តីត្រូវការ ។

ថ្ងៃសុក្រ ២ កើត ខែ អាសាឍ ឆ្នាំច ឆស័ក ព.ស. ២៤៧៧

ត្រូវនឹងថ្ងៃ ១៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ១៩៣៤

ព្រះវិសុទ្ធិវង្ស **ហ. តាត**

បញ្ជីធម៌ក្នុងសៀវភៅនេះ

ឈ្មោះធម៌	ទំព័រ
សត្តបរិត្ត	
អញ្ជើញពពួកទេវតា	១
នមស្សការ	២
សរណគមន៍	៣
សម្ពុទ្ធេ	៤
មង្គលសុត្តារម្ភោ	៥
មង្គលសូត្រ	១០
រតនសុត្តារម្ភោ	១៤
រតនសូត្រ	១៥
ករណីយមេត្តសុត្តារម្ភោ	២៥
ករណីយមេត្តសូត្រ	២៥
ខន្ធបរិត្តារម្ភោ	៣២
ខន្ធបរិត្ត	៣២
មោរបរិត្តារម្ភោ	៣៤
មោរបរិត្ត	៣៦
ធជគ្គសុត្តារម្ភោ	៣៩
ធជគ្គសូត្រ	៣៩
អាដានាដិយបរិត្តារម្ភោ	៤២
អាដានាដិយបរិត្ត	៤៣
អង្គុលិមាលបរិត្តារម្ភោ	៦០
អង្គុលិមាលបរិត្ត និង ពោជ្ឈង្គបរិត្ត	៦១

បកិណ្ណកបរិត្តគាថា

អភយបរិត្តគាថា

ឈ្មោះធម៌	ទំព័រ
យន្ទុន្និមិត្តំ	៦៤
ទុក្ខប្បត្តា	៦៦

ជយបរិត្តគាថា

មហាការុណិកោ	៦៧
ជយន្តោ	៦៧
សុនក្ខត្តំ	៦៨
សោ អត្ថលទ្ធោ	៦៩

អាដានាដិយបរិត្តគាថា

សក្កត្វា	៧០
នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ	៧០
យំ កិញ្ចិ រតនំ លោកេ	៧២
មង្គលចក្រវាឡ	៧៣
ភវតុ សព្វមង្គលំ	៧៦
នក្ខត្តយក្ខភូតានំ	៧៨

ទ្វាទសបរិត្ត

របៀបទ្វាទសបរិត្ត	៧៩
អញ្ជើញពពួកទេវតា	៨១
រតនសុត្តារម្ភោ	៨១
ធជគ្គបរិត្ត	៨៣
វដ្ដកបរិត្តារម្ភោ	៨៤

ឈ្មោះធម៌	ទំព័រ
វដ្តកបរិត្ត	៨៤
អាដានាដិយបរិត្ត	៨៦
ពោជ្ឈង្គបរិត្តារម្ភ	៩២
អភយបរិត្តារម្ភ	៩៣
ជយបរិត្តារម្ភ	៩៣
ធម្មចក្កប្បវត្តនសុត្តារម្ភ	៩៤
ធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ	៩៦
អនត្តលក្ខណសុត្តារម្ភ	១១៥
អនត្តលក្ខណសូត្រ	១១៧
អាទិត្តបរិយាយសុត្តារម្ភ	១៣១
អាទិត្តបរិយាយសូត្រ	១៣២
គិរិមានន្ទសូត្រ	១៤៥
ភាសិតោភទសង្ខេប	១៦៥
ពុទ្ធបាទនមក្ការគាថា	១៧៤
ធាតុចេតិយនមក្ការគាថា . . .	១៧៦
បដិច្ចសមុប្បាទ	១៨១

វិវិធគាថា

ពុទ្ធជយមង្គលគាថា (ពាហុំ)	១៨៥
សរណទីបិកាគាថា	១៨៩
ទសិទ្ធសុត្តគាថា	១៩១
គារវសុត្តគាថា	១៩២
បត្តោបមសុត្តគាថា	១៩៣
សំវេជនីយគាថា	១៩៥

សត្តបរិត្ត

បាលីព្រមទាំងសេចក្ដីប្រែ

អញ្ជើញពពួកទេវតា

សរជ្ជំ សសេនំ សពន្ធុំ នរិន្ទំ បរិត្តានុភាវោ សទា រក្ខតូតិ
ផរិត្វាន មេត្តំ សមេត្តា ភទន្តា អវិក្ខិត្តចិត្តា បរិត្តំ ភណន្តុ

អ្នកដ៏ចម្រើនទាំងឡាយ ជាអ្នកប្រកបដោយមេត្តា ចូរផ្សាយនូវមេត្តាចិត្ត ដោយគិតដូច្នេះថា សូមអានុភាពនៃព្រះបរិត្ត រក្សានូវព្រះមហាក្សត្រ ជាធំជាងនរជន ព្រមទាំងរាជសម្បត្តិ ព្រមទាំងសេនាមាត្យ ព្រមទាំងព្រះរាជវង្សានុវង្ស សព្វ ៗ កាលវេលាទៅ ហើយកុំមានចិត្តរាយមាយ ចូរសូត្រនូវព្រះបរិត្ត ៗ

សគ្គេ កាមេ ច រូបេ គិរិសិខរតដេ ចន្តលិក្ខេ វិមានេ
ទីបេ រដ្ឋេ ច គាមេ តរុវនគហនេ គេហវត្ថុម្ហិ ខេត្តេ
ភុម្មា ចាយន្តុ ទេវា ជលថលវិសមេ យក្ខគន្ធព្វនាគា
តិដ្ឋន្តា សន្តិកេ យំ មុនិវរវចនំ សាធវោ មេ សុណន្តុ

ទេវតាទាំងឡាយដែលឋិតនៅក្នុងឋានសួគ៌ ដែលជាកាមភពនិងរូបភពក្ដី ភុម្មទេវតាទាំងឡាយដែលឋិតនៅក្នុងទិព្វវិមាន គឺលើកំពូលភ្នំ ឬភ្នំដែលជាប់ក្ដី ឰដ៏អាកាសក្ដី នៅនាកោះទីដែនទីស្រុកក្ដី នៅនា

ដើមព្រឹក្សានិងព្រៃញាតសម្បាតឬទីស្រែចម្ការក្តី យក្សនិងគន្ធព្វនិងនាគទាំង-ឡាយដែលឋិតនៅនាទីទឹកទីគោក ឬទីមិនរាបស្មើ ដែលនៅក្នុងទីជិតនេះក្តី សូមអញ្ជើញមកប្រជុំគ្នា (ក្នុងទីនេះ) ពាក្យឯណាដែលជាពាក្យព្រះសក្យមុនីដ៏ប្រសើរ (ដែលយើងខ្ញុំនឹងសូត្រឥឡូវនេះ) លោកអ្នកសប្បុរសទាំងឡាយ ចូរស្តាប់នូវពាក្យនោះ (អំពីសម្នាក់) នៃខ្ញុំ (ដោយគោរព) ។

ធម្មស្សវនកាលោ អយម្ភទន្តា បពិត្រលោកអ្នកដ៏ចម្រើនទាំងឡាយ ពេលនេះ ជាពេលគួរនឹងស្តាប់នូវព្រះធម៌ ។

ធម្មស្សវនកាលោ អយម្ភទន្តា បពិត្រលោកអ្នកដ៏ចម្រើនទាំងឡាយ ពេលនេះ ជាពេលគួរនឹងស្តាប់នូវព្រះធម៌ ។

ធម្មស្សវនកាលោ អយម្ភទន្តា បពិត្រលោកអ្នកដ៏ចម្រើនទាំងឡាយ ពេលនេះ ជាពេលគួរនឹងស្តាប់នូវព្រះធម៌ ។

នមស្សការ

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

កិរិយានមស្សការថ្វាយបង្គំ (នៃខ្ញុំព្រះករុណា) ចូរមានដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គជាព្រះអរហន្តដ៏ប្រសើរ ទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវញេយ្យធម៌ទាំងពួងដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គ ឥតមានគ្រូអាចារ្យណាប្រដៅព្រះអង្គឡើយ ។

សរណគមន៍

ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធជាទីពឹងទីរឭក

ធម្មំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះធម៌ជាទីពឹងទីរឭក

សង្ឃំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះសង្ឃជាទីពឹងទីរឭក ។

ទុតិយម្បិ ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធជាទីពឹងទីរឭក ជាគម្រប់ពីរដងផង

ទុតិយម្បិ ធម្មំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះធម៌ជាទីពឹងទីរឭក ជាគម្រប់ពីរដងផង

ទុតិយម្បិ សង្ឃំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះសង្ឃជាទីពឹងទីរឭក ជាគម្រប់ពីរដងផង ។

តតិយម្បិ ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធជាទីពឹងទីរឮក ជាគម្រប់បីដងផង

តតិយម្បិ ធម្មំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះធម៌ជាទីពឹងទីរឮក ជាគម្រប់បីដងផង

តតិយម្បិ សង្ឃំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះសង្ឃជាទីពឹងទីរឮក ជាគម្រប់បីដងផង ។

សម្ពុទ្ធេ

សម្ពុទ្ធេ អដ្ឋវីសញ្ច ទ្វាទសញ្ច សហស្សកេ
បញ្ចសតសហស្សានិ នមាមិ សិរសា អហំ

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ នូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ ២៨ ព្រះអង្គផង ១ ម៉ឺន ២ ពាន់ព្រះអង្គផង ៥ សែនព្រះអង្គផង(១)ដោយត្បូង (របស់ខ្ញុំព្រះករុណា)

តេសំ ធម្មញ្ច សង្ឃញ្ច អាទរេន នមាមិហំ

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ នូវព្រះធម៌ផង នូវព្រះសង្ឃផង របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយនោះ ដោយគោរព

---

១ រួមជា ៥ សែន ១ ម៉ឺន ២ ពាន់ ២៨ ព្រះអង្គ ។

នមក្ការានុភាវេន ហន្ត្វា សត្តេ ឧបទ្ទវេ
អនេកា អន្តរាយាបិ វិនស្សន្តុ អសេសតោ

ដោយអានុភាពនៃកិរិយានមស្ការថ្វាយបង្គំ សូមឲ្យកម្ចាត់បង់នូវឧបទ្រពទាំងឡាយទាំងពួង ទាំងសេចក្តីអន្តរាយទាំងឡាយជាអនេក ក៏ចូរឲ្យវិនាសទៅ កុំបីមានសេសសល់ឡើយ ។

សម្ពុទ្ធេ បញ្ចបញ្ញាសញ្ច ចតុវីសតិសហស្សកេ
ទសសតសហស្សានិ នមាមិ សិរសា អហំ

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ នូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ ៥៥ ព្រះអង្គផង ២ ម៉ឺន ៤ ពាន់ព្រះអង្គផង ១ លានព្រះអង្គផង[១] ដោយត្បូង (របស់ខ្ញុំព្រះករុណា)

តេសំ ធម្មញ្ច សង្ឃញ្ច អាទរេន នមាមិហំ

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ នូវព្រះធម៌ផង នូវព្រះសង្ឃផង របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយនោះ ដោយគោរព

នមក្ការានុភាវេន ហន្ត្វា សត្តេ ឧបទ្ទវេ
អនេកា អន្តរាយាបិ វិនស្សន្តុ អសេសតោ .

---

១ រួមជា ១ លាន ២ ម៉ឺន ៤ ពាន់ ៥៥ ព្រះអង្គ ។

ដោយអានុភាពនៃកិរិយានមស្សការថ្វាយបង្គំ សូមឲ្យកម្ចាត់បង់នូវឧបទ្រពទាំងឡាយទាំងពួង ទាំងសេចក្ដីអន្តរាយទាំងឡាយជាអនេក ក៏ចូរឲ្យវិនាសទៅ កុំបីមានសេសសល់ឡើយ ។

សម្ពុទ្ធេ នវុត្តរសតេ អដ្ឋចត្តាឡីសសហស្សកេ
វីសតិសតសហស្សានិ នមាមិ សិរសា អហំ

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ នូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ ១០៩ ព្រះអង្គផង ៤ ម៉ឺន ៨ ពាន់ព្រះអង្គផង ២ លានព្រះអង្គផង (១) ដោយត្បូង (របស់ខ្ញុំព្រះករុណា)

តេសំ ធម្មញ្ច សង្ឃញ្ច អាទរេន នមាមិហំ

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ នូវព្រះធម៌ផង នូវព្រះសង្ឃផង របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយនោះ ដោយគោរព

នមក្ការានុភាវេន ហន្ត្វា សព្វេ ឧបទ្ទវេ
អនេកា អន្តរាយាបិ វិនស្សន្តុ អសេសតោ

ដោយអានុភាពនៃកិរិយានមស្សការថ្វាយបង្គំ សូមឲ្យកម្ចាត់បង់នូវឧបទ្រពទាំងឡាយទាំងពួង ទាំងសេចក្ដីអន្តរាយទាំងឡាយជាអនេក ក៏ចូរឲ្យវិនាសទៅ កុំបីមានសេសសល់ឡើយ ។

---

១ រួមជា ២ លាន ៤ ម៉ឺន ៨ ពាន់ ១០៩ ព្រះអង្គ ។

មង្គលសុត្តារម្ភោ

យេ សន្តា សន្តចិត្តា តិសរណសរណា ឯត្ថ លោកន្តរេ វា
ភុម្មាភុម្មា ច ទេវា គុណគណគហណា ព្យាវដា សព្វកាលំ

ទេវតាទាំងឡាយឯណា ជាភុម្មទេវតាក្តី មិនមែនជាភុម្មទេវតាក្តី ជាអ្នកមានចិត្តស្ងប់ មានព្រះរតនត្រ័យជាទីពឹងទីរឭក ដែលមាននៅក្នុងលោកនេះ ឬក្នុងចន្លោះនៃលោក ជាអ្នកខ្វល់ខ្វាយក្នុងកិរិយាកាន់យកនូវពពួកនៃគុណ សព្វ ៗ កាល

ឯតេ អាយន្តុ ទេវា វរកនកមយេ មេរុរាជេ វសន្តោ
សន្តោ សន្តោសហេតុំ មុនិវរវចនំ សោតុមគ្គំ សមគ្គំ ។

សូមទេវតាទាំងឡាយនោះ អញ្ជើញមក ម្យ៉ាងទៀត ទេវតាដែលឋិតនៅលើកំពូលភ្នំមេរុរាជសុទ្ធសឹងតែមាសដ៏ប្រសើរ សូមអញ្ជើញមកផង សូមទេវតាជាសប្បុរសទាំងឡាយ អញ្ជើញមកកាន់ទីសមាគម ដើម្បីស្តាប់នូវពាក្យនៃព្រះមុនីដ៏បវរ ជាធម៌ដ៏ប្រសើរលើស ជាហេតុនាំឲ្យកើតសេចក្តីត្រេកអរ ៗ

សព្វេសុ ចក្កវាឡេសុ យក្ខា ទេវា ច ព្រហ្មុនោ
យំ អម្ហេហិ កតំ បុញ្ញំ សព្វសម្បត្តិសាធកំ

បុណ្យឯណាដែលយើងបានធ្វើហើយ ជាបុណ្យអាចឲ្យសម្រេចនូវសម្បត្តិទាំងពួង សូមយក្ខទាំងឡាយផង ទេវតាទាំងឡាយផង ព្រហ្មទាំងឡាយផង ក្នុងចក្រវាឡទាំងអស់ (អនុមោទនាត្រេកអរនឹងបុណ្យនោះ)

សព្វេ តំ អនុមោទិត្វា សមគ្គា សាសនេ រតា
បមាទរហិតា ហោន្តុ អារក្ខាសុ វិសេសតោ

យក្ខនិងទេវតានិងព្រហ្មទាំងអស់ កាលបើបានអនុមោទនានូវបុណ្យនោះហើយ ចូរព្រមព្រៀងគ្នា ត្រេកអរក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ហើយចូរប្រាសចាកសេចក្ដីប្រហែសធ្វេសក្នុងការរក្សា (នូវព្រះពុទ្ធសាសនា)ដោយឧបាយដ៏វិសេស

សាសនស្ស ច លោកស្ស វុឌ្ឍី ភវតុ សព្វទា
សាសនម្បិ ច លោកញ្ច ទេវា រក្ខន្តុ សព្វទា

សូមឲ្យសេចក្ដីចម្រើន កើតមានដល់ព្រះពុទ្ធសាសនាផង ដល់សត្វលោកផង ឲ្យបានសព្វ ៗ កាលទៅ សូមទេវតាទាំងឡាយ អភិបាលរក្សានូវព្រះពុទ្ធសាសនាផង នូវសត្វលោកផង ឲ្យបានសព្វ ៗ កាលរៀងទៅ

សទ្ធឹ ហោន្តុ សុខី សព្វេ បរិវារេហិ អត្តនោ
អនីឃា សុមនា ហោន្តុ សហ សព្វេហិ ញាតិភិ

សព្វសត្វទាំងអស់ ព្រមទាំងបរិវារទាំងឡាយរបស់ខ្លួន សូមឲ្យមាន សេចក្ដីសុខស្រួល សូមឲ្យជាអ្នកឥតមានសេចក្ដីទុក្ខភ័យ ជាអ្នកមានចិត្តល្អ ព្រមទាំងជនជាញាតិសន្ដានទាំងអស់គ្នា ។

យញ្ច ទ្វាទស វស្សានិ ចិន្តយឹសុ សទេវកា
ចិរស្សំ ចិន្តយន្តាបិ នេវ ជានឹសុ មង្គលំ
ចក្កវាឡសហស្សេសុ ទសសុ យេន តត្តកំ
កាលំ កោលាហលំ ជាតំ យាវ ព្រហ្មនិវេសនា

មនុស្សព្រមទាំងទេវតាទាំងឡាយ បាននាំគ្នាគិតរកនូវមង្គលឯណា អស់ ១២ ឆ្នាំ មនុស្សនិងទេវតាទាំងនោះ ក្នុង ១ ម៉ឺនចក្រវាឡ ទោះខំប្រឹង គិតអស់កាលយូរម៉្លោះ ក៏នៅតែមិនដឹងនូវមង្គលនោះត្រឹមណា រីកោលា-ហល ក៏កើតរហូតដល់ភពជាទីនៅនៃព្រហ្ម អស់កាលត្រឹមនោះឯង ។

យំ លោកនាថោ ទេសេសិ សព្វបាបវិនាសនំ
យំ សុត្វា សព្វទុក្ខេហិ មុញ្ចន្តាសំខ្យា នរា
ឯវមាទិគុណូបេតំ មង្គលន្តម្ភណាម ហេ

ព្រះបរមលោកនាថ ទ្រង់ត្រាស់សម្ដែងហើយនូវមង្គលឯណា ដែល ជាគ្រឿងញ៉ាំងបាបទាំងពួងឲ្យវិនាស នរជនទាំងឡាយ រាប់ចំនួនមិនបាន

ស្តាប់នូវមង្គលឯណាហើយ បានរួចចាកទុក្ខទាំងពួង ម្នាលទេវតាទាំង-ឡាយ យើងពោលឥឡូវនេះ នូវមង្គលនោះ ដ៏ប្រកបដោយគុណមាន យ៉ាងនេះជាដើម ។

មង្គលសូត្រ

ឯវំមេ សុតំ (សូត្រនេះឈ្មោះមង្គលសូត្រ) គឺខ្ញុំ (ឈ្មោះអានន្ទ) បានស្តាប់មកហើយយ៉ាងនេះថា

ឯកំ សមយំ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ សម័យមួយព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់ នៅក្នុងវត្តជេតពន ជាអារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋីទៀបក្រុងសាវត្ថី(១) ។

អថខោ អញ្ញតរា ទេវតា អភិក្កន្តាយ រត្តិយា អភិក្កន្តវណ្ណា កេវលកប្បំ ជេតវនំ ឱភាសេត្វា យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ អដ្ឋាសិ លំដាប់នោះឯង ទេវតាអង្គ ១ កាលដែលវេលារាត្រីបឋមយាមកន្លងទៅហើយ មានរស្មីដ៏ល្អ ញុំាងវត្តជេតពនជុំវិញទាំងអស់ឲ្យភ្លឺស្វាងហើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ក្នុងទីណា ក៏ចូលទៅ

---

១ ដែលប្រែយ៉ាងនេះ ប្រែតាមរបៀបដែលបានប្រែព្រះសូត្រឯទៀត បោះពុម្ពរួចខ្លះមកហើយ ដើម្បីឲ្យអ្នករៀនស្រណុករៀនទន្ទេញកុំឲ្យទាស់ដំណើរគ្នា ។ ក្នុងសៀវភៅនេះដែលមានសូត្រមានបាលីដូចគ្នាទាំងប៉ុន្មានសឹងប្រែដូចគ្នាទាំងអស់ ។ ម្យ៉ាងទៀត មានន័យឲ្យប្រែថា... ក្នុងវត្តជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។

ក្នុងទីនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយ ទើបថ្វាយបង្គំចំពោះអង្គព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយឈរនៅក្នុងទីដ៏សមគួរ

ឯកមន្តំ ឋិតា ខោ សា ទេវតា ភគវន្តំ គាថាយ អជ្ឈភាសិ កាលទេវតានោះឈរក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ទើបក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដោយពាក្យជាគាថា (យ៉ាងនេះ) ថា

ពហូ ទេវា មនុស្សា ច មង្គលានិ អចិន្តយុំ
អាកង្ខមានា សោត្ថានំ ព្រូហិ មង្គលមុត្តមំ

ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយជាច្រើន ប្រាថ្នានូវសេចក្តីសួស្តី បានគិតរកនូវមង្គលទាំងឡាយ សូមព្រះអង្គ ទ្រង់ព្រះមេត្តាសម្តែងប្រាប់ នូវមង្គលដ៏ឧត្តម ។

(ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សម្តែងតបពាក្យទេវតានោះ ដោយពុទ្ធភាសិតជាគាថាយ៉ាងនេះថា)

អសេវនា ច ពាលានំ បណ្ឌិតានញ្ច សេវនា
បូជា ច បូជនីយានំ ឯតម្មង្គលមុត្តមំ

កិរិយាមិនសេពគប់នូវបុគ្គលពាលទាំងឡាយ ១ កិរិយាសេពគប់នូវបុគ្គលជាបណ្ឌិតទាំងឡាយ ១ កិរិយាបូជាដល់បុគ្គលដែលគួរបូជាទាំង-ឡាយ ១ ទាំង ៣ នេះ ជាមង្គលដ៏ឧត្តម ។

បតិរូបទេសវាសោ ច បុព្វេ ច កតបុញ្ញតា
អត្តសម្មាបណិធិ ច ឯតម្មង្គលមុត្តមំ

កិរិយានៅក្នុងប្រទេសដ៏សមគួរ ១ ការៈនៃបុគ្គលបានធ្វើបុណ្យទុកហើយក្នុងកាលមុន ១ កិរិយាតម្កល់ខ្លួនដោយប្រពៃ ១ ទាំង ៣ នេះជាមង្គលដ៏ឧត្តម ។

ពាហុសច្ចញ្ច សិប្បញ្ច វិនយោ ច សុសិក្ខិតោ
សុភាសិតា ច យា វាចា ឯតម្មង្គលមុត្តមំ

ការៈនៃបុគ្គលបានស្តាប់បានរៀនហើយដោយច្រើន ១ សិល្បសាស្ត្រគឺសេចក្តីឆ្លៀវឆ្លាសក្នុងហត្ថកម្មរបស់អ្នកបួសនិងគ្រហស្ថ ១ វិន័យដែលបុគ្គលសិក្សាដោយប្រពៃ ១ វាចាដែលបុគ្គលពោលត្រឹមត្រូវ ១ ទាំង ៤ នេះជាមង្គលដ៏ឧត្តម ។

មាតាបិតុឧបដ្ឋានំ បុត្តទារស្ស សង្គហោ
អនាកុលា ច កម្មន្តា ឯតម្មង្គលមុត្តមំ

កិរិយាបម្រើនូវមាតា ១ កិរិយាបម្រើនូវបិតា ១ សេចក្តីសង្គ្រោះដល់បុត្រនិងភរិយា ១ ការងារទាំងឡាយដែលមិនច្របូកច្របល់ ១ ទាំង ៤ នេះជាមង្គលដ៏ឧត្តម ។

ទានញ្ច ធម្មចរិយា ច ញាតកានញ្ច សង្គហោ

អនវជ្ជានិ កម្មានិ ឯតម្មង្គលមុត្តមំ

កិរិយាបរិច្ចាគទាន ១ កិរិយាប្រព្រឹត្តនូវធម៌ ១ សេចក្ដីសង្គ្រោះដល់ញាតិទាំងឡាយ ១ ការងារទាំងឡាយដែលមិនមានទោស ១ ទាំង ៤ នេះជាមង្គលដ៏ឧត្ដម ។

អារតី វិរតី បាបា មជ្ជបានា ច សញ្ញមោ

អប្បមាទោ ច ធម្មេសុ ឯតម្មង្គលមុត្តមំ

កិរិយាមិនត្រេកអរក្នុងបាបនិងកិរិយាវៀរចាកបាប ១ សេចក្ដីសង្រួមចាកកិរិយាផឹកនូវទឹកស្រវឹង ១ សេចក្ដីមិនប្រមាទក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ១ ទាំង ៣ នេះជាមង្គលដ៏ឧត្ដម ។

គារវោ ច និវាតោ ច សន្តុដ្ឋី ច កតញ្ញុតា

កាលេន ធម្មស្សវនំ ឯតម្មង្គលមុត្តមំ

សេចក្ដីគោរពចំពោះបុគ្គលដែលគួរគោរព ១ កិរិយាប្រព្រឹត្តបន្ទាបនូវខ្លួន ១ សេចក្ដីត្រេកអរចំពោះរបស់ដែលមាន ១ ការៈនៃបុគ្គលអ្នកដឹងនូវឧបការៈដែលអ្នកដទៃធ្វើហើយដល់ខ្លួន ១ កិរិយាស្ដាប់នូវធម៌តាមកាល ១ ទាំង ៥ នេះជាមង្គលដ៏ឧត្ដម ។

ខន្តិ(១) ច សោវចស្សតា សមណានញ្ច ទស្សនំ
កាលេន ធម្មសាកច្ឆា ឯតម្មង្គលមុត្តមំ

សេចក្ដីអត់ធន់ ១ ភាវៈនៃបុគ្គលដែលគេប្រដៅបានដោយងាយ ១ កិរិយាបានឃើញបានជួបនូវសមណៈទាំងឡាយ ១ ធម្មសាកច្ឆា គឺកិរិយាសន្ទនាទៅវិញទៅមកនូវធម៌តាមកាល ១ ទាំង ៤ នេះជាមង្គលដ៏ឧត្ដម ។

តបោ ច ព្រហ្មចរិយញ្ច អរិយសច្ចាន ទស្សនំ
និព្វានសច្ឆិកិរិយា ច ឯតម្មង្គលមុត្តមំ

សេចក្ដីព្យាយាមដុតនូវបាបធម៌ ១ កិរិយាប្រព្រឹត្តនូវធម៌ដ៏ប្រសើរ ១ កិរិយាឃើញនូវអរិយសច្ចទាំងឡាយ ១ កិរិយាធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវព្រះនិព្វាន ១ ទាំង ៤ នេះជាមង្គលដ៏ឧត្ដម ។

ផុដ្ឋស្ស លោកធម្មេហិ ចិត្តំ យស្ស ន កម្បតិ
អសោកំ វិរជំ ខេមំ ឯតម្មង្គលមុត្តមំ

ចិត្តនៃបុគ្គលឯណា ដែលលោកធម៌ទាំងឡាយពាល់ត្រូវហើយ មិនរំភើបញាប់ញ័រ ១ មិនមានសេចក្ដីសោក ១ មានធូលីគឺរាគៈទៅប្រាសហើយ ១ ជាចិត្តក្សេមក្សាន្ត ១ ទាំង ៤ នេះជាមង្គលដ៏ឧត្ដម ។

---

១ តាមច្បាប់សូត្រមកថា ខន្តី តែបានពិនិត្យទៅឃើញថា ខន្តិ ត្រូវល្អជាង ។

ឯតាទិសានិ កត្វាន សព្វត្ថមបរាជិតា

សព្វត្ថ សោត្ថឹ គច្ឆន្តិ សន្តេសំ មង្គលមុត្តមន្តិ

ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ធ្វើនូវមង្គលទាំងឡាយ ប្រាកដដូច្នេះ ហើយៈ ជាអ្នកមិនចាលចាញ់ ក្នុងទីទាំងពួង តែងដល់នូវសិរីសួស្តី ក្នុងទីទាំងពួង (ម្នាលទេវតា អ្នកចូរប្រកាន់ជឿថា) មង្គលទាំង ៣៨ ប្រការ មានកិរិយាមិនសេពគប់នូវបុគ្គលពាលជាដើមនោះ របស់ទេវតានិងមនុស្សទាំងអម្បាលនោះ ជាមង្គលដ៏ឧត្តម ។

មង្គលសូត្រចប់ ។

រតនសុត្តារម្ភោ

បណិធានតោ បដ្ឋាយ តថាគតស្ស ទស បារមិយោ ទស ឧបបារមិយោ ទស បរមត្ថបារមិយោ បញ្ច មហាបរិច្ចាគេ តិស្សោ ចរិយា បច្ឆិមភវេ គព្ភាវក្កន្តឹ ជាតឹ អភិនិក្ខមនំ បធានចរិយ ពោធិបល្លង្កេ មារវិជយំ សព្វញ្ញុតញ្ញាណប្បដិវេធំ នវលោកុត្តរធម្មន្តិ សព្វេបិមេ ពុទ្ធគុណេ អាវជ្ជិត្វា វេសាលិយា តីសុ បាការន្តរេសុ តិយាមរត្តឹ បរិត្តំ ករោន្តោ អាយស្មា អានន្ទត្ថេរោ វិយ ការុញ្ញចិត្តំ ឧបដ្ឋបេត្វា *យើងទាំងឡាយ តាំងចិត្តប្រកបដោយ*

សេចក្តីករុណា (ចំពោះសត្វទាំងឡាយ) ដូចជាព្រះអានន្ទត្ថេរដ៏មានអាយុ ដែលលោកពិចារណា នូវព្រះពុទ្ធគុណទាំងឡាយនេះ គ្រប់ទាំងអស់ របស់ព្រះតថាគត ចាប់ដើមអំពីសេចក្តីផ្តើមតាំងប្រាថ្នាជាព្រះពុទ្ធមកគឺ បារមី ១០ ឧបបារមី ១០ បរមត្ថបារមី ១០ មហាបរិច្ចាគប្រាំ(១) ចរិយាបី(២) កិរិយាយាងចុះកាន់គភ៌នៃព្រះមាតាក្នុងបច្ឆិមភព កិរិយាប្រសូត កិរិយាយាងចេញសាងអភិនេស្រ្កមណ៍ កិរិយាបំពេញនូវទុក្ករកិរិយា កិរិយាផ្ចាញ់មារ កិរិយាត្រាស់ដឹងនូវសព្វញ្ញុតញ្ញាណ លើពោធិបល្ល័ង្ក លោកុត្តរធម៌ ៩ ហើយ (ព្រះអានន្ទត្ថេរលោក) សូត្រនូវព្រះបរិត្តអស់រាត្រីមានយាម ៣ ក្នុងខាងក្នុងកំពែងទាំងឡាយ ៣ ជាន់នៃក្រុងវេសាលី

កោដិសតសហស្សេសុ ចក្កវាឡេសុ ទេវតា
យស្សាណាម្បដិគណ្ហន្តិ យញ្ច វេសាលិយម្បុរេ
រោគាមនុស្សទុព្ភិក្ខ- សម្ភូតន្តិវិធម្ភយំ
ខិប្បមន្តរធាបេសិ បរិត្តន្តម្ភណាម ហេ

ទេវតាទាំងឡាយក្នុងសែនកោដិចក្រវាឡ តែងទទួលយកនូវអាជ្ញានៃព្រះបរិត្តឯណា ម្យ៉ាងទៀត ព្រះបរិត្តឯណា ញ៉ាំងភ័យ ៣ ប្រការដែលកើតអំពីរោគនិងអមនុស្សនិងទុរ្ភិក្ស គឺត្រាអំណត់ ក្នុងក្រុងវេសាលី ឲ្យ

---

១ បរិច្ចាគ ៥ គឺបុត្តបរិច្ចាគ ១ ទារបរិច្ចាគ ១ ធនបរិច្ចាគ ១ អង្គបរិច្ចាគ ១ ជីវិតបរិច្ចាគ ១ ។

២ ចរិយា ៣ គឺ លោកត្ថចរិយា ១ ញាតត្ថចរិយា ១ ពុទ្ធត្ថចរិយា ១ ។

អន្តរធានបាត់ទៅ ដោយឆាប់រហ័ស ម្នាលទេវតាទាំងឡាយ យើងសូត្រឥឡូវនេះ នូវព្រះបរិត្តនោះ ៗ

រតនសូត្រ

យានីធ ភូតានិ សមាគតានិ

ភុម្មានិ វា យានិ វ អន្តលិក្ខេ

ពួកភូត(១)ឯណា ជាទេវតាឋិតនៅលើផែនដីក្តី ពួកភូតឯណា ជាទេវតាឋិតនៅឰដ៏អាកាសក្តី ដែលមកប្រជុំគ្នាក្នុងទីនេះ

សព្វេវ ភូតា សុមនា ភវន្តុ សូមពួកភូតទាំងអស់នោះ មានចិត្តល្អ

អថោបិ សក្កច្ច សុណន្តុ ភាសិតំ ម្យ៉ាងទៀត ចូរស្តាប់នូវភាសិត ដោយគោរព

តស្មា ហិ ភូតា និសាមេថ សព្វេ

មេត្តំ ករោថ មានុសិយា បជាយ

ព្រោះហេតុនោះ អ្នកទាំងឡាយជាភូតទាំងអស់ ចូរស្តាប់នូវព្រះបរិត្ត ចូរធ្វើនូវមេត្តាចិត្ត ចំពោះពពួកសត្វជាមនុស្សជាតិ

ទិវា ច រត្តោ ច ហរន្តិ យេ ពលឹ មនុស្សទាំងឡាយឯណា តែងនាំមកនូវពលិកម្ម ក្នុងពេលថ្ងៃនិងពេលយប់

---

១ ពាក្យថា ភូត ក្នុងទីនេះ សំដៅយកសត្វដែលជាអទិស្សមានកាយ គឺមានកាយតែមើលមិនឃើញ បានខាងពួកទេវតា ។

តស្មា ហិ ភេ រក្ខថ អប្បមត្តា ព្រោះហេតុនោះ សូមអ្នកទាំងឡាយកុំមើលបំណាំឡើយ សូមរក្សានូវមនុស្សទាំងឡាយនោះ ៗ

យំ កិញ្ចិ វិត្តំ ឥធ វា ហុរំ វា សគ្គេសុ វា យំ រតនំ បណីតំ

ទ្រព្យឯណាមួយ ក្នុងលោកនេះនិងក្នុងលោកឯទៀតក្តី រតនវត្ថុដ៏ឧត្តមឯណា ក្នុងឋានសួគ៌ក្តី

ន នោ សមំ អត្ថិ តថាគតេន ទ្រព្យនិងរតនវត្ថុទាំងនោះស្មើដោយព្រះតថាគត មិនមានឡើយ

ឥទម្បិ ពុទ្ធេ រតនំ បណីតំ កែវគឺព្រះពុទ្ធនេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម

ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ៗ

ខយំ វិរាគំ អមតំ បណីតំ

យទជ្ឈគា សក្យមុនី សមាហិតោ

ព្រះសក្យមុនីជាម្ចាស់ មានព្រះទ័យតម្កល់មាំ បានត្រាស់ដឹងហើយនូវព្រះធម៌ឯណា ជាទីក្ស័យនៃកិលេស ជាទីប្រាសចាករាគៈ ជាធម៌មិនស្លាប់ ជាធម៌ដ៏ឧត្តម

ន តេន ធម្មេន សមត្ថិ កិញ្ចិ របស់អ្វីមួយស្មើដោយព្រះធម៌នោះ មិនមានទើយ

ឥទម្បិ ធម្មេ រតនំ បណីតំ កែវគឺព្រះធម៌នេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម

ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។

យម្ពុទ្ធសេដ្ឋោ បរិវណ្ណយី សុចឹ ព្រះពុទ្ធដ៏ប្រសើរ ទ្រង់សរសើរនូវសមាធិឯណា ជាធម៌ដ៏ស្អាត

សមាធិមានន្តរិកញ្ញមាហុ បណ្ឌិតទាំងឡាយពោលហើយនូវសមាធិឯណា ជាធម៌ឲ្យផលដោយលំដាប់

សមាធិនា តេន សមោ ន វិជ្ជតិ សមាធិឯទៀត ស្មើដោយសមាធិនោះ មិនមានឡើយ

ឥទម្បិ ធម្មេ រតនំ បណីតំ កែវគឺព្រះធម៌នេះឯងជាកែវដ៏ឧត្តម

ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។

យេ បុគ្គលា អដ្ឋ សតំ បសដ្ឋា
ចត្តារិ ឯតានិ យុគានិ ហោន្តិ

បុគ្គលទាំងឡាយឯណា ៨ ចំពូក ដែលសប្បុរសទាំងឡាយសរសើរហើយ បើរាប់ជាគូបាន ៤ គូ

តេ ទក្ខិណេយ្យា សុគតស្ស សាវកា បុគ្គលទាំងឡាយនោះ ជាសាវ័ករបស់ព្រះសុគត លោកគួរដល់ទក្ខិណាទាន

ឯតេសុ ទិន្នានិ មហប្ផលានិ ទានទាំងឡាយដែលបុគ្គលឲ្យហើយ ដល់ទក្ខិណេយ្យបុគ្គលទាំងឡាយនោះ ជាទានមានផលច្រើន

ឥទម្បិ សង្ឃេ រតនំ បណីតំ កែវគឺព្រះសង្ឃនេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម

ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។

យេ សុប្បយុត្តា មនសា ទឡ្ហេន
និក្កាមិនោ គោតមសាសនម្ហិ

អរិយបុគ្គលទាំងឡាយឯណា ក្នុងសាសនានៃព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមគោតម ប្រកបត្រូវល្អហើយ មានចិត្តខ្ជាប់ខ្ជួន ឥតមានកាមគឺសេចក្តីប្រាថ្នាឡើយ

តេ បត្តិបត្តា អមតំ វិគយ្ហ លទ្ធា មុធា និព្វុតឹ ភុញ្ជមានា អរិយបុគ្គលទាំងឡាយនោះ ដល់ហើយនូវព្រះអរហត្តផល ហើយចូលទៅកាន់ព្រះនិព្វាន បាននូវកិរិយារលត់កិលេស ដោយទទេ គឺឥតមានទិញដូរឡើយ ហើយសោយនូវផល

ឥទម្បិ សង្ឃេ រតនំ បណីតំ កែវគឺព្រះសង្ឃនេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម

ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ដោយពាក្យសច្ចនេះ សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។

យថិន្ទខីលោ បឋវឹសិតោ សិយា
ចតុព្ភិ វាតេភិ អសម្បកម្បិយោ

សសរខឿនដែលគេបោះភ្ជាប់នឹងផែនដី ជារបស់មិនកំរើកញាប់ញ័រ ដោយខ្យល់ព្យុះ ដែលបក់មកអំពីទិសទាំង ៤ យ៉ាងណាមិញ

តថូបមំ សប្បុរិសំ វទាមិ យោ អរិយសច្ចានិ អវេច្ច បស្សតិ

អ្នកណាពិចារណាឃើញនូវអរិយសច្ចទាំងឡាយ តថាគតហៅអ្នកនោះថាជាសប្បុរស (មិនញាប់ញ័រដោយលោកធម៌ទាំងឡាយ) ប្រៀបដូចជាសសរខឿនដូច្នោះឯង

ឥទម្បិ សង្ឃេ រតនំ បណីតំ កែវគឺព្រះសង្ឃនេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម

ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ដោយពាក្យសច្ចនេះ សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។

យេ អរិយសច្ចានិ វិភាវយន្តិ គម្ភីរបញ្ញេន សុទេសិតានិ

អរិយបុគ្គលទាំងឡាយឯណា ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអរិយសច្ចទាំង-ឡាយដែលព្រះតថាគតព្រះអង្គមានប្រាជ្ញដ៏ជ្រាលជ្រៅ សំដែងល្អហើយ

កិញ្ចាបិ តេ ហោន្តិ ភុសប្បមត្តា អរិយបុគ្គលទាំងឡាយ នោះ ទុកជាប្រមាទដ៏លើសលន់ក៏ដោយ

ន តេ ភវំ អដ្ឋមមាទិយន្តិ អរិយបុគ្គលទាំងឡាយនោះ គង់មិនកាន់យកនូវភពជាគំរប់ ៨ គឺមិនកើតទៀតហួសពី ៧ ជាតិឡើយ

ឥទម្បិ សង្ឃេ រតនំ បណីតំ កែវគឺព្រះសង្ឃនេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម

ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូម សិរីសួស្តី កើតមាន ។

សហាវស្ស ទស្សនសម្បទាយ
តយស្សុ ធម្មា ជហិតា ភវន្តិ
សក្កាយទិដ្ឋិ វិចិកិច្ឆិតញ្ច
សីលព្វតំវាបិ យទត្ថិ កិញ្ចិ

(សំយោជនកិលេស ៣ យ៉ាងគឺ) សក្កាយទិដ្ឋិ វិចិកិច្ឆា ទឹង សីលព្វតបរាមាសឯណាមួយតែងមាន ធម៌ទាំងឡាយ ៣ នោះ សោតាបន្ន បុគ្គលៈនោះបានលះបង់ហើយ ជាមួយនឹងទស្សនសម្បទ គឺសោតាបត្តិមគ្គ

ចតូហាបាយេហិ ច វិប្បមុត្តោ ម្យ៉ាងទៀត សោតាបន្នបុគ្គល បានរួចស្រឡះចាកអបាយទាំងឡាយ ៤ ហើយ

ឆ ចាភិដ្ឋានានិ អភព្វោ កាតុំ មិនអាចធ្វើនូវឋានដ៏អាក្រក់ទាំងឡាយ ៦ គឺ អនន្តរិយកម្ម ៥ នឹងកិរិយាឆាកចិត្តទៅកាន់សា-សនាដទៃឡើយ

ឥទម្បិ សង្ឃេ រតនំ បណីតំ កែវគឺព្រះសង្ឃនេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម

ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ដោយពាក្យសច្ចនេះ សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។

កិញ្ចាបិ សោ កម្មំ ករោតិ បាបកំ

កាយេន វាចាយុទ ចេតសា វា

ប្រសិនណាបើ សោតាបន្នបុគ្គលនោះធ្វើនូវបាបកម្មខ្លះ ដោយកាយវាចា ឬក៏ដោយចិត្ត (ព្រោះសេចក្តីភ្លាំងភ្លាត់)

អភព្វោ សោ តស្ស បដិច្ឆាទាយ សោតាបន្នបុគ្គលនោះមិនអាចបិទបាំងនូវបាបកម្មនោះឡើយ

អភព្វតា ទិដ្ឋបទស្ស វុត្តា ការនៃបុគ្គលមានផ្លូវនៃព្រះនិព្វានឃើញហើយជាបុគ្គលមិនគួរនឹងបិទបាំងនូវបាបកម្ម ព្រោះពុទ្ធទាំងឡាយបានត្រាស់សំដែងហើយ

ឥទម្បិ សង្ឃេ រតនំ បណីតំ កែវគឺព្រះសង្ឃនេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម

ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ដោយពាក្យសច្ចនេះ សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។

វនប្បគុម្ពេ យថា ផុស្សិតគ្គេ គិម្ហានមាសេ បឋមស្មឹ គិម្ហេ

គុម្ពឈើក្នុងព្រៃ មានត្រួយលូតលាស់ ក្នុងខាងដើមគិម្ហរដូវគឺខែ ក្តៅយ៉ាងណាមិញ

តថូបមំ ធម្មវរំ អទេសយិ និព្វានគាមឹ បរមំ ហិតាយ

ព្រះសម្ពុទ្ធបានត្រាស់សំដែងហើយនូវធម៌ដ៏ប្រសើរ ជាធម៌គាប់ញុំាងសត្វតាំងឡាយឲ្យដល់នូវព្រះនិព្វាន ដើម្បីប្រយោជន៍ដ៏ឧត្តម ប្រៀបដូចជាគុម្ពឈើក្នុងព្រៃដូច្នោះឯង

ឥទម្បិ ពុទ្ធេ រតនំ បណីតំ កែវគឺព្រះពុទ្ធនេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម

ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ដោយពាក្យសច្ចនេះ សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។

វរោ វរញ្ញូ វរទោ វរាហរោ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ជាបុគ្គលប្រសើរ ទ្រង់ជ្រាបនូវធម៌ដ៏ប្រសើរ ទ្រង់ប្រទាននូវធម៌ដ៏ប្រសើរ ទ្រង់នាំមកនូវធម៌ដ៏ប្រសើរ

អនុត្តរោ ធម្មវរំ អទេសយិ ព្រះអង្គប្រសើរឥតមានអ្នកណាមួយស្មើ ទ្រង់ត្រាស់សំដែងហើយនូវធម៌ដ៏ប្រសើរ

ឥទម្បិ ពុទ្ធេ រតនំ បណីតំ កែវគឺព្រះពុទ្ធនេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម

ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ដោយពាក្យសច្ចនេះ សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។

ខីណំ បុរាណំ នវំ នត្ថិ សម្ភវំ កម្មចាស់ (របស់អរិយបុគ្គលឯណា) អស់ហើយ កម្មថ្មីរមែងមិនកើតប្រាកដ

វិរត្តចិត្តាយតិកេ ភវស្មឹ អរិយបុគ្គលទាំងឡាយឯណា មានចិត្តនឿយណាយហើយក្នុងភពតទៅ

តេ ខីណពីជា អវិរុឡ្ហិឆន្ទា អរិយបុគ្គលទាំងឡាយនោះ មានពូជអស់ហើយ មានឆន្ទគឺសេចក្តីប៉ុនប៉ងក្នុងចិត្តមិនដុះចំរើនឡើយ

និព្វន្តិ ធីរា យថាយម្បទីបោ ជាអ្នកមានប្រាជ្ញា តែងរលត់ទៅ ដូចជាប្រទីបដែលរលត់ទៅនេះ

ឥទម្បិ សង្ឃេ រតនំ បណីតំ កែវគឺព្រះសង្ឃនេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម

ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ដោយពាក្យសច្ចនេះ សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។

យានីធ ភូតានិ សមាគតានិ ភុម្មានិ វា យានិវ អន្តលិក្ខេ

ពួកភូតឯណា ជាទេវតាស្ថិតនៅលើផែនដីក្តី ពួកភូតឯណា ជាទេវតាស្ថិតនៅឰដ៏អាកាសក្តី ដែលមកប្រជុំគ្នាក្នុងទីនេះ

តថាគតំ ទេវមនុស្សបូជិតំ ពុទ្ធំ នមស្សាម សុវត្ថិ ហោតុ

យើងទាំងឡាយសូមនមស្សការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ទ្រង់បានត្រាស់មកហើយដូចគ្នា ដែលទេវតានឹងមនុស្សតែងបូជា សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។

យានីធ ភូតានិ សមាគតានិ ភុម្មានិ វា យានិវ អន្តលិក្ខេ

ពួកភូតឯណាជាទេវតាស្ថិតនៅលើផែនដីក្តី ពួកភូតឯណាជាទេវតាស្ថិតនៅឰដ៏អាកាសក្តី ដែលមកប្រជុំគ្នាក្នុងទីនេះ

តថាគតំ ទេវមនុស្សបូជិតំ ធម្មំ នមស្សាម សុវត្ថិ ហោតុ

យើងទាំងឡាយសូមនមស្សការនូវព្រះធម៌មានមកហើយដូចគ្នា ដែលទេវតានឹងមនុស្សតែងបូជា សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។

យានីធ ភូតានិ សមាគតានិ ភុម្មានិ វា យានិវ អន្តលិក្ខេ

ពួកភូតឯណាជាទេវតាស្ថិតនៅលើផែនដីក្តី ពួកភូតឯណាជាទេវតាស្ថិតនៅឰដ៏អាកាសក្តី ដែលមកប្រជុំគ្នាក្នុងទីនេះ

តថាគតំ ទេវមនុស្សបូជិតំ សង្ឃំ នមស្សាម សុវត្ថិ ហោតុ

យើងទាំងឡាយសូមនមស្សការនូវព្រះសង្ឃមានមកហើយដូចគ្នា ដែលទេវតានឹងមនុស្សតែងបូជា សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។៚ —

រតនសូត្រ ចប់

ករណីយមេត្តសុត្តារម្ភោ

យស្សានុភាវតោ យក្ខា នេវ ទស្សេន្តិ ភឹសនំ

យក្ខទាំងឡាយមិនហានសំដែងនូវអាការគួរខ្លាចឡើយ ព្រោះអានុភាពនៃព្រះបរិត្តឯណា

យម្ហិ ចេវានុយុញ្ជន្តោ រត្តិន្ទិវមតន្ទិតោ

ម្យ៉ាងទៀតបុគ្គលមិនខ្ជិលច្រអូសក្នុងយប់និងថ្ងៃ ហើយព្យាយាមរៀនសូត្រព្រះបរិត្តឯណា

សុខំ សុបតិ សុត្តោ ច បាបំ កិញ្ចិ ន បស្សតិ

កំពុងដេកលក់ឬលក់រួចហើយក៏ជាសុខ រមែងមិនឃើញនូវសុបិនដ៏អាក្រក់តិចតួច

ឯវមាទិគុណូបេតំ បរិត្តន្តម្ភណាម ហេ

យើងទាំងឡាយសូត្រឥឡូវនេះនូវព្រះបរិត្តនោះ ដែលប្រកបដោយគុណទាំងឡាយមានយ៉ាងនេះជាដើម ។

ករណីយមេត្តសូត្រ

ករណីយមត្ថកុសលេន យន្តំ សន្តំ បទំ អភិសមេច្ច

កិច្ចឯណា (ដែលព្រះអរិយ) បានត្រាស់ដឹងនូវកោដ្ឋាសនៃធម៌ដ៏ស្ងប់រម្ងាប់គឺព្រះនិព្វាន (បានធ្វើហើយ) កិច្ចនោះ គឺកុលបុត្រអ្នកឆ្លាសក្នុងប្រយោជន៍ គួរធ្វើ

សក្កោ ឧជូ ច សុហុជូ ច (កុលបុត្រនោះ) ជាអ្នកអាចហានផង ត្រង់ដោយកាយនឹងវាចាផង ត្រង់ល្អដោយចិត្តផង

សុវចោ ចស្ស មុទុ អនតិមានី ជាអ្នកប្រដៅងាយផង សុភាពទន់ភ្លន់ផង មិនមានមានះដ៏ក្រៃលែងផង

សន្តុស្សកោ ច សុភរោ ច ជាអ្នកសន្តោសផង គេចិញ្ចឹមងាយផង

អប្បកិច្ចោ ច សល្លហុកវុត្តិ ជាអ្នកមានកិច្ចធុរៈតិចផង ប្រព្រឹត្តស្រាល (ក្នុងកាយនឹងចិត្ត) ផង

សន្តិន្ទ្រិយោ ច និបកោ ច ជាអ្នកមានឥន្ទ្រិយស្រគត់ស្រគំផង មានប្រាជ្ញាចាស់ផង

អប្បគព្ភោ កុលេសុ អននុគិទ្ធោ ជាអ្នកមិនធ្គងផង មិនជាប់ជំពាក់ក្នុងត្រកូលទាំងឡាយផង

ន ច ខុទ្ទំ សមាចរេ កិញ្ចិ យេន វិញ្ញូ បរេ ឧបវទេយ្យុំ

វិញ្ញូជន(១)ទាំងឡាយ គប្បីតិះដៀលនូវជនទាំងឡាយដទៃដោយកម្មឯណា មិនគប្បីប្រព្រឹត្តច្រើននូវកម្មនោះ ដែលជាកម្មលាមកសូម្បីតិចតួច (ហើយគប្បីផ្សាយមេត្តាចិត្តចំពោះពពួកនៃសត្វថា)

---

១ ជនអ្នកចេះដឹង (អ្នកប្រាជ្ញ)។

សុខិនោ វា ខេមិនោ ហោន្តុ សព្វេ សត្តា ភវន្តុ សុខិតត្តា

សត្វទាំងឡាយទាំងពួង សូមឲ្យមានសេចក្តីសុខ ឲ្យមានសេចក្តីក្សេម ឲ្យមានខ្លួនដល់នូវសេចក្តីសុខចុះ

យេកេចិ បាណភូតត្ថិ តសា វា ថាវរា វា អនវសេសា

សត្វមានជីវិតទាំងឡាយឯណា ឥតមានសេសសល់ ពោះសត្វដែលជាអ្នកមានសេចក្តីតក់ស្លុត គឺនៅមានតណ្ហាក្តី ជាអ្នកមាំមួន គឺឥតមានតណ្ហាក្តី

ទីឃា វា យេ មហន្តា វា សត្វទាំងឡាយឯណា មានកាយវែងក្តី ធំក្តី

មជ្ឈិមា រស្សកា អណុកថូលា មានកាយយ៉ាងកណ្តាលក្តី ខ្លីក្តី មានកាយដ៏ល្អិត ឬ ធាត់ក្តី

ទិដ្ឋា វា យេ ច អទិដ្ឋា សត្វទាំងឡាយឯណា ដែលយើងឃើញហើយក្តី មិនឃើញក្តី

យេ ច ទូរេ វសន្តិ អវិទូរេ សត្វទាំងឡាយឯណា នៅក្នុងទីឆ្ងាយក្តី ក្នុងទីជិតក្តី

ភូតា វា សម្ភវេសី វា ដែលកើតរួចមកហើយក្តី ដែលកំពុងស្វែងរកទីកើតក្តី

សព្វេ សត្តា ភវន្តុ សុខិតត្តា សត្វទាំងឡាយទាំងពួង សូមឲ្យមានខ្លួនដល់នូវសេចក្តីសុខចុះ

ន បរោ បរំ និកុព្វេថ សត្វដទៃមិនគួរកំហែងបៀតបៀននូវសត្វដទៃឡើយ

នាតិមញ្ញេថ កត្ថចិ នំ កិញ្ចិ មិនគួរមើលងាយគេតិចតួចក្នុងទីឯណាមួយឡើយ

ព្យារោសនា បដិឃសញ្ញា នាញ្ញមញ្ញស្ស ទុក្ខមិច្ឆេយ្យ

មិនគួរប្រាថ្នានូវសេចក្ដីទុក្ខដល់គ្នានឹងគ្នា ដោយសេចក្ដីក្រេវក្រោធ នឹងដោយបដិឃសញ្ញា គឺសេចក្ដីបង្អៀតបង្អល់ក្នុងចិត្តឡើយ

មាតា យថា និយំ បុត្តំ អាយុសា ឯកបុត្តមនុរក្ខេ

មាតាថ្នមរក្សាបុត្រដែលកើតអំពីខ្លួន ជាកូនតែមួយ ដោយអាយុ គឺថាសូម្បីជីវិតក៏ហ៊ានលះបង់ក្នុងការរក្សានូវបុត្របាន យ៉ាងណាមិញ

ឯវម្បិ សព្វភូតេសុ មានសម្ភាវយេ អបរិមាណំ

បុគ្គលគួរចំរើននូវមេត្តាចិត្ត មិនមានប្រមាណ ចំពោះទៅរកសត្វទាំងឡាយទាំងពួង យ៉ាងនោះឯង ។

មេត្តញ្ច សព្វលោកស្មិំ មានសម្ភាវយេ អបរិមាណំ

ឧទ្ធំ អធោ ច តិរិយញ្ច អសម្ពាធំ អវេរំ អសបត្តំ

បុគ្គលគួរចំរើននូវមេត្តាចិត្ត មិនមានប្រមាណ ជាធម៌មិនចង្អៀត មិនមានពៀរ មិនមានសត្រូវ ទៅក្នុងលោកទាំងអស់ គឺក្នុងខាងលើផង ខាងក្រោមផង ខាងទទឹងគឺត្រង់កណ្ដាលផង

តិដ្ឋញ្ចរំ និសិន្នោ វា សយានោ វា យាវតស្សវិគតមិទ្ធោ

(បុគ្គលអ្នកចំរើននូវមេត្តាចិត្តនោះ) ទោះឈរក្តី ដើរក្តី អង្គុយក្តី ដេកក្តី ជាអ្នកមានសេចក្តីងោកងក់ទៅប្រាសហើយ គឺថាជាអ្នកមិនដេកលក់ អស់កាលត្រឹមណា

ឯតំ សតឹ អធិដ្ឋេយ្យ គួរដំកល់នូវមេត្តានុស្សតិនុ៎ះ (អស់កាលត្រឹមនោះ)

ព្រហ្មមេតំ វិហារំ ឥធមាហុ បណ្ឌិតទាំងឡាយពោលនូវកិរិយានុ៎ះ ថាជាព្រហ្មវិហារ(១) ក្នុងសាសនានេះ

ទិដ្ឋិញ្ច អនុបគម្ម សីលវា
ទស្សនេន សម្បន្នោ
កាមេសុ វិនេយ្យ គេធំ
ន ហិ ជាតុ គព្ភសេយ្យំ បុនរេតីតិ

(បុគ្គលដែលមានមេត្តាព្រហ្មវិហារ) មិនដល់សិប់នូវទិដ្ឋិ ជាអ្នកមានសីលប្រកបដោយទស្សនសម្ប័ទគឺសោតាបត្តិមគ្គ បន្ទោបង់នូវសេចក្តីត្រេកអរក្នុងកាមទាំងឡាយហើយ រមែងមិនមកកាន់គព្ភសេយ្យាស គឺថាមិនកើតក្នុងគភ៌ទៀតឡើយ ។

---

១ ធម៌សម្រាប់នៅរបស់ព្រហ្ម

ខន្ធបរិត្តារម្ភោ

សព្វាសីវិសជាតីនំ ទិព្វមន្តាគទំ វិយ
យន្នាសេតិ វិសំ ឃោរំ សេសញ្ចាបិ បរិស្សយំ
អាណាក្ខេត្តម្ហិ សព្វត្ថ សព្វទា សព្វបាណិនំ
សព្វសោបិ និវារេតិ បរិត្តន្តម្ភណាម ហេ

ព្រះបរិត្តឯណា តែងញុំាងពិសដ៏ពន្លឹក នៃពួកសត្វទីឃជាតិទាំងអស់ ឲ្យវិនាសទៅ ដូចជាឱសថវិសេសដ៏ប្រកបដោយមន្តទិព្វ ម្យ៉ាងទៀត ព្រះបរិត្តឯណា តែងឃាត់បង់នូវសេចក្តីអន្តរាយដ៏សេស របស់សត្វទាំងអស់ ក្នុងអាណាខេត្តទាំងមូល ដោយប្រការទាំងពួង សព្វ ៗ កាល យើងទាំងឡាយសូត្រឥឡូវនេះនូវព្រះបរិត្តនោះ ។

ខន្ធបរិត្ត

វិរូបក្ខេហិ មេ មេត្តំ ការជាមិត្ររបស់អាត្មាអញ (ចូរមានជាមួយ) នឹងត្រកូលស្តេចនាគឈ្មោះវិរូបក្ខទាំងឡាយផង

មេត្តំ ឯរាបថេហិ មេ ការជាមិត្ររបស់អាត្មាអញ (ចូរមានជាមួយ) នឹងត្រកូលស្តេចនាគឈ្មោះឯរាបថទាំងឡាយផង

ឆព្យាបុត្តេហិ មេ មេត្តំ ការជាមិត្ររបស់អាត្មាអញ (ចូរមានជាមួយ) នឹងត្រកូលស្តេចនាគឈ្មោះឆព្យាបុត្តទាំងឡាយផង

មេត្តំ កណ្ហាគោតមកេហិ ច ការជាមិត្ររបស់អាត្មាអញ (ចូរមានជាមួយ)នឹងត្រកូលស្ដេចនាគឈ្មោះកណ្ហាគោតមកទាំងឡាយផង

អបាទកេហិ មេ មេត្តំ ការជាមិត្ររបស់អាត្មាអញ (ចូរមានជាមួយ) នឹងសត្វឥតជើងទាំងឡាយផង

មេត្តំ ទិបាទកេហិ មេ ការជាមិត្ររបស់អាត្មាអញ (ចូរមានជាមួយ) នឹងសត្វជើងពីរទាំងឡាយផង

ចតុប្បទេហិ មេ មេត្តំ ការជាមិត្ររបស់អាត្មាអញ (ចូរមានជាមួយ) នឹងសត្វជើង ៤ ទាំងឡាយផង

មេត្តំ ពហុប្បទេហិ មេ ការជាមិត្ររបស់អាត្មាអញ (ចូរមានជាមួយ) នឹងសត្វជើងច្រើនទាំងឡាយផង

មា មំ អបាទកោ ហឹសិ សត្វឥតជើង កុំបៀតបៀនអាត្មាអញឡើយ

មា មំ ហឹសិ ទិបាទកោ សត្វជើងពីរ កុំបៀតបៀនអាត្មាអញឡើយ

មា មំ ចតុប្បទោ ហឹសិ សត្វជើង ៤ កុំបៀតបៀនអាត្មាអញឡើយ

មា មំ ហឹសិ ពហុប្បទោ សត្វជើងច្រើន កុំបៀតបៀនអាត្មាអញឡើយ

សព្វេ សត្តា សព្វេ បាណា សព្វេ ភូតា ច កេវលា

សព្វសត្វទាំងឡាយផង សព្វប្រាណទាំងឡាយផង សព្វភូតទាំងឡាយផង ទាំងអស់គ្នា

សព្វេ ភទ្រានិ បស្សន្តុ សូមសព្វសត្វ (ទាំងនោះ) ឃើញនូវសេចក្តីចំរើនទាំងឡាយ

មា កិញ្ចិ បាបមាគមា សេចក្តីលាមកអាក្រក់តិចតួច កុំមកដល់ឡើយ គឺថាកុំកើតមាន (ដល់សត្វទាំងនោះឡើយ)

អប្បមាណោ ពុទ្ធោ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ទ្រង់ទ្រង់នូវព្រះគុណ នឹងប្រមាណមិនបាន

អប្បមាណោ ធម្មោ ព្រះធម៌ទ្រង់ទ្រង់នូវព្រះគុណ នឹងប្រមាណមិនបាន

អប្បមាណោ សង្ឃោ ព្រះសង្ឃទ្រង់ទ្រង់នូវព្រះគុណ នឹងប្រមាណមិនបាន

បមាណវន្តានិ សិរីសបានិ អហិវិច្ឆិកា សតបទី ឧណ្ណានាភី សរពូ មូសិកា សត្វលូន ឬសត្វវារទាំងឡាយ គឺពស់ ខ្ទួយ ក្អែប ពីងពាង តុកកែ នឹងកណ្តុរ សុទ្ធតែមានប្រមាណ (គួររាប់ចំនួនបាន) គឺថា មិនច្រើនដូចគុណនៃព្រះរតនត្រ័យទេ

កតា មេ រក្ខា កតា មេ បរិត្តា កិរិយារក្សា អាត្មាអញ
បានធ្វើហើយ ទាំងកិរិយាកពាំង អាត្មាអញក៏បានធ្វើហើយ

បដិក្កមន្តុ ភូតានិ ពួកសត្វ (កាច) ទាំងឡាយ ចូរចៀស
ចេញទៅ

សោហំ នមោ ភគវតោ អាត្មាអញ (ធ្វើឥឡូវនេះ) នូវកិរិ-
យានមស្ការ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់

នមោ សត្តន្នំ សម្មាសម្ពុទ្ធានំ (អាត្មាអញ ធ្វើឥឡូវនេះ)
នូវកិរិយានមស្ការ ចំពោះព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ ៧ ព្រះអង្គ ។

មោរបរិត្តារម្ភោ

បូរេន្តម្ពោធិសម្ភារេ និព្វត្តំ មោរយោនិយំ
យេន សំវិហិតារក្ខំ មហាសត្តំ វនេចរា
ចិរស្សំ វាយមន្តាបិ នេវ សក្ខិំសុ គណ្ហិតុំ

ព្រានព្រៃទាំងឡាយ សូម្បីព្យាយាមអស់កាលយូរ ក៏មិនអាចដើម្បី
ចាប់នូវព្រះមហាសត្វ ដែលកើតហើយក្នុងកំណើតនៃក្ងោក ព្រះអង្គកំពុង
បំពេញនូវពោធិសម្ភារ មានកិរិយារក្សា (នូវព្រះអង្គ) ចាត់ចែងល្អហើយ
ដោយព្រះបរិត្តឯណា

ព្រហ្មមន្តន្តិ អក្ខាតំ បរិត្តន្តម្ភណាម ហេ

យើងទាំងឡាយសូត្រឥឡូវនេះ នូវព្រះបរិត្តនោះ ដែលព្រះសម្ពុទ្ធ ជាម្ចាស់ទ្រង់ត្រាស់ហៅថា ព្រហ្មមន្ត គឺមន្តដ៏ប្រសើរ ។

មោរបរិត្ត

ឧទេតយញ្ចក្ខុមា ឯករាជា ហរិស្សវណ្ណោ បឋវិប្បភាសោ

ព្រះអាទិត្យនេះ ជាដួងភ្នែក (នៃលោក) ជាឯករាជ មានពណ៌ដូច ជាពណ៌នៃមាស ញុំាងប្រឹថពីឲ្យភ្លឺស្វាង ហើយរះឡើង

តំ តំ នមស្សាមិ ហរិស្សវណ្ណំ បឋវិប្បភាសំ

ព្រោះហេតុនោះ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះអាទិត្យនោះ ដែលមាន ពណ៌ ដូចជាពណ៌នៃមាស ញុំាងប្រឹថពីឲ្យភ្លឺស្វាង

តយជ្ជ គុត្តា វិហរេមុ ទិវសំ យើងទាំងឡាយ ដែលលោក គ្រប់គ្រងរក្សាហើយក្នុងថ្ងៃនេះ គប្បីនៅជាសុខអស់ ១ ថ្ងៃ

យេ ព្រាហ្មណា វេទគុ សព្វធម្មេ ព្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយ ឯណា ដល់នូវវេទក្នុងធម៌ទាំងពួង

តេ មេ នមោ តេ ច មំ បាលយន្តុ ព្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយ នោះ (ចូរទទួល) នូវកិរិយានមស្ការរបស់ខ្ញុំ ម្យ៉ាងទៀត ព្រាហ្មណ៍ ទាំងឡាយនោះ ចូររក្សាខ្ញុំ

នមត្ថុ ពុទ្ធានំ នមត្ថុ ពោធិយា សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ទាំងឡាយ សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំ ចំពោះពោធិញាណ (នៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយនោះ)

នមោ វិមុត្តានំ នមោ វិមុត្តិយា សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំ ចំពោះ (ព្រះអរិយបុគ្គលទាំងឡាយ) ដែលលោកផុតហើយចាករាគា-ទិក្កិលេស សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំ ចំពោះវិមុត្តិធម៌ (នៃព្រះអរិយបុគ្គលទាំងឡាយនោះ) ។

ឥមំ សោ បរិត្តំ កត្វា មោរោ ចរតិ ឯសនា

ក្ងោកនោះ លុះតែបានធ្វើនូវព្រះបរិត្តនេះហើយ ទើបចរទៅដើម្បីស្វែងរកអាហារ ។

អបេតយញ្ចក្ខុមា ឯករាជា ហរិស្សវណ្ណោ បឋវិប្បភាសោ ព្រះអាទិត្យនេះជាដួងភ្នែក (នៃលោក) ជាឯករាជ មានពណ៌ដូចជាពណ៌នៃមាស ញុំាងប្រឹថពីឲ្យភ្លឺស្វាង ហើយអស្តង្គតទៅ

តំ តំ នមស្សាមិ ហរិស្សវណ្ណំ បឋវិប្បភាសំ

ព្រោះហេតុនោះ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះអាទិត្យនោះ ដែលមានពណ៌ ដូចជាពណ៌នៃមាស ញុំាងប្រឹថពីឲ្យភ្លឺស្វាង

តយជ្ជ គុត្តា វិហរេមុ រត្តិំ យើងទាំងឡាយដែលលោកគ្រប់គ្រងរក្សាហើយក្នុងថ្ងៃនេះ គប្បីនៅជាសុខអស់ ១ រាត្រី

យេ ព្រាហ្មណា វេទគុ សព្វធម្មេ ព្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយ ឯណា ដល់នូវវេទក្នុងធម៌ទាំងពួង

តេ មេ នមោ តេ ច មំ បាលយន្តុ ព្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយនោះ (ចូរទទួល) នូវកិរិយានមស្ការរបស់ខ្ញុំ ម្យ៉ាងទៀត ព្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយនោះ ចូររក្សានូវខ្ញុំ

នមត្ថុ ពុទ្ធានំ នមត្ថុ ពោធិយា សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ទាំងឡាយ សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំ ចំពោះពោធិញាណ (នៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយនោះ)

នមោ វិមុត្តានំ នមោ វិមុត្តិយា សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំ ចំពោះ (ព្រះអរិយបុគ្គលទាំងឡាយ) ដែលលោកផុតហើយចាកកា-ទិក្កិលេស សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំ ចំពោះវិមុត្តិធម៌ (នៃព្រះអរិយបុគ្គលទាំងឡាយនោះ) ។

ឥមំ សោ បរិត្តំ កត្វា មោរោ វាសមកប្បយីតិ

ក្ងោកនោះ លុះតែបានធ្វើនូវព្រះបរិត្តនេះហើយ ទើបបានសម្រេចនូវកិរិយានៅ ។

ធជគ្គសុត្តារម្ភោ

យស្សានុស្សរណេនាបិ អន្តលិក្ខេបិ បាណិនោ
បតិដ្ឋមធិគច្ឆន្តិ ភូមិយំ វិយ សព្វថា
សព្វូបទ្ទវជាលម្ហា យក្ខចោរាទិសម្ភវា
គណនា ន ច មុត្តានំ បរិត្តន្តម្ភណាម ហេ

សត្វទាំងឡាយ តែងបាននូវទីពឹង សូម្បីក្នុងអាកាស ក៏ដូចជាលើផែនដីដែរ សព្វ ៗ កាល សត្វទាំងឡាយ ដែលរួចហើយចាកសំណាញ់ គឺសេចក្តីឧបទ្រពគ្រប់យ៉ាង ដែលកើតអំពីសត្រូវមានយក្ខនិងចោរជាដើម ដោយកិរិយារឭករឿយ ៗ នូវព្រះបរិត្តឯណា ទឹងគណនាគ្រាប់ពុំបានឡើយ យើងទាំងឡាយ សូត្រឥឡូវនេះ នូវព្រះបរិត្តនោះ ។

ធជគ្គសូត្រ

ឯវម្មេ សុតំ (*សូត្រនេះឈ្មោះធជគ្គសូត្រ*) *គឺខ្ញុំ* (*ឈ្មោះអានន្ទ*) *បានស្តាប់មកហើយយ៉ាងនេះថា*

ឯកំ សមយំ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ *សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងវត្តជេតពន ជាអារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។*

តត្រ ខោ ភគវា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ ភិក្ខវោតិ

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ហៅនូវភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងទីនោះ ដូច្នេះថា ភិក្ខវោ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។

ភទន្តេតិ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ បច្ចស្សោសុំ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ក៏ទទួលឆ្លើយតបព្រះពុទ្ធដីកានៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដូច្នេះថា ភទន្ត បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ។

ភគវា ឯតទវោច ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សំដែងនូវធជគ្គសូត្រនេះ ដោយព្រះពុទ្ធដីកាដូច្នេះថា

ភូតបុព្វំ ភិក្ខវេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធ្លាប់មានរឿងពីព្រេងនាយមកថា

ទេវាសុរសង្គាមោ សមុបព្យូឡ្ហោ អហោសិ សង្គ្រាមនៃអសុរមួយអន្លើដោយទេវតា ជាសង្គ្រាមតទល់ប្រកៀកគ្នាហើយ

អថខោ ភិក្ខវេ សក្កោ ទេវានមិន្ទោ ទេវេ តាវតិំសេ អាមន្តេសិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គ្រានោះឯង ទេវរាជឈ្មោះថាសក្កៈ ជាធំជាងទេវតាទាំងឡាយ ហៅនូវទេវតាទាំងឡាយ ក្នុងតាវត្តឹង្សពិភពមកប្រាប់ថា

សចេ មារិសា ទេវានំ សង្គាមគតានំ ឧប្បជ្ជេយ្យ ភយំ វា ឆម្ភិតត្តំ វា លោមហំសោ វា ម្នាលអ្នកនិទ្ទុក្ខ

ទាំងឡាយ បើសេចក្ដីខ្លាច សេចក្ដីរន្ធត់ ឬសេចក្ដីព្រឺរោម កើតឡើង ដល់ទេវតាទាំងឡាយ ដែលទៅហើយកាន់សង្គ្រាម (ក្នុងកាលណា)

មមេវ តស្មឹ សមយេ ធជគ្គំ ឧល្លោកេយ្យាថ

អ្នកទាំងឡាយ គប្បីក្រឡេកមើល នូវចុងទង់ជ័យរបស់អញ ក្នុងកាលនោះកុំខានឡើយ

មមំ ហិ វោ ធជគ្គំ ឧល្លោកយតំ ព្រោះថា កាលបើអ្នកទាំងឡាយ គប្បីក្រឡេកមើលនៅចុងទង់ជ័យរបស់អញ

យម្ភវិស្សតិ ភយំ វា ឆម្ភិតត្តំ វា លោមហំសោ វា

សេចក្ដីខ្លាច សេចក្ដីរន្ធត់ ឬសេចក្ដីព្រឺរោមឯណា នឹងកើតមាន

សោ បហិយ្យិស្សតិ សេចក្ដីខ្លាចជាដើមនោះ នឹងស្ងប់រម្ងាប់ទៅបាន

នោ ចេ មេ ធជគ្គំ ឧល្លោកេយ្យាថ បើអ្នកទាំងឡាយមិនក្រឡេកមើលនូវចុងទង់ជ័យរបស់អញទេ

អថ បជាបតិស្ស ទេវរាជស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោកេយ្យាថ ក៏គប្បីក្រឡេកមើលនូវចុងទង់ជ័យនៃទេវរាជឈ្មោះបជាបតី ក្នុងកាលនោះក៏បាន

បជាបតិស្ស ហិ វោ ទេវរាជស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោក-យតំ ព្រោះថា កាលបើអ្នកទាំងឡាយ ក្រឡេកមើលចុងទង់ជ័យនៃទេវរាជឈ្មោះបជាបតី

យម្ភវិស្សតិ ភយំ វា ឆម្ភិតត្តំ វា លោមហំសោ វា សេចក្តីខ្លាច សេចក្តីរន្ធត់ សេចក្តីព្រឺរោមឯណា នឹងកើតមាន

សោ បហិយ្យិស្សតិ សេចក្តីខ្លាចជាដើមនោះ នឹងស្ងប់រម្ងាប់ទៅបាន

នោ ចេ បជាបតិស្ស ទេវរាជស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោ-កេយ្យាថ បើអ្នកទាំងឡាយ មិនក្រឡេកមើលនូវចុងទង់ជ័យនៃទេវរាជឈ្មោះបជាបតីទេ

អថ វរុណស្ស ទេវរាជស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោកេយ្យាថ ក៏គប្បីក្រឡេកមើលនូវចុងទង់ជ័យនៃទេវរាជឈ្មោះវរុណៈ ក្នុងកាលនោះក៏បាន

វរុណស្ស ហិ វោ ទេវរាជស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោកយតំ ព្រោះថា កាលបើអ្នកទាំងឡាយ ក្រឡេកមើលនូវចុងទង់ជ័យនៃទេវរាជឈ្មោះវរុណៈ

យម្ភវិស្សតិ ភយំ វា ឆម្ភិតត្តំ វា លោមហំសោ វា សេចក្តីខ្លាច សេចក្តីរន្ធត់ ឬសេចក្តីព្រឺរោមឯណា នឹងកើតមាន

សោ បហិយ្យិស្សតិ សេចក្តីខ្លាចជាដើមនោះ នឹងស្ងប់រម្ងាប់ទៅបាន

នោ ចេ វរុណស្ស ទេវរាជស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោកេយ្យាថ បើអ្នកទាំងឡាយ មិនក្រឡេកមើលនូវចុងទង់ជ័យនៃទេវរាជឈ្មោះវរុណៈទេ

អថ ឦសានស្ស ទេវរាជស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោកេយ្យាថ ក៏គប្បីក្រឡេកមើលនូវចុងទង់ជ័យនៃទេវរាជឈ្មោះឦសានៈ ក្នុងកាលនោះក៏បាន

ឦសានស្ស ហិ វោ ទេវរាជស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោកយតំ ព្រោះថា កាលបើអ្នកទាំងឡាយ ក្រឡេកមើលនូវចុងទង់ជ័យនៃទេវរាជឈ្មោះឦសានៈ

យម្ភវិស្សតិ ភយំ វា ឆម្ភិតត្តំ វា លោមហំសោ វា សេចក្តីខ្លាច សេចក្តីរន្ធត់ ឬសេចក្តីព្រឺរោមឯណា នឹងកើតមាន

សោ បហិយ្យិស្សតីតិ សេចក្តីខ្លាចជាដើមនោះ នឹងស្ងប់រម្ងាប់ទៅបាន ។

តំ ខោ បន ភិក្ខវេ សក្កស្ស វា ទេវានមិន្ទស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោកយតំ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយកាលបើទេវតាទាំងឡាយ

កាលក្រឡេកមើល នូវចុងទង់ជ័យនោះ នៃទេវរាជឈ្មោះសក្កៈជាធំជាងទេវតាទាំងឡាយក្តី

បជាបតិស្ស វា ទេវរាជស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោកេយ្យាថ កាលក្រឡេកមើលនូវចុងទង់ជ័យនោះ នៃទេវរាជឈ្មោះបជាបតីក្តី

វរុណស្ស វា ទេវរាជស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោកេយ្យាថ កាលក្រឡេកមើលនូវចុងទង់ជ័យនោះ នៃទេវរាជឈ្មោះវរុណៈក្តី

ឦសានស្ស វា ទេវរាជស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោកេយ្យាថ កាលក្រឡេកមើលនូវចុងទង់ជ័យនោះ នៃទេវរាជឈ្មោះឦសានៈក្តី

យម្ភវិស្សតិ ភយំ វា ឆម្ភិតត្តំ វា លោមហំសោ វា សេចក្តីខ្លាច សេចក្តីរន្ធត់ ឬសេចក្តីព្រឺរោមឯណា នឹងកើតមាន

សោ បហិយ្យេថាបិ នោបិ បហិយ្យេថ សេចក្តីខ្លាចជាដើមនោះ គប្បីស្ងប់រម្ងាប់បានខ្លះ មិនបានខ្លះ

តំ កិស្ស ហេតុ សេចក្តីខ្លាចជាដើមដែលស្ងប់រម្ងាប់បានខ្លះ មិនបានខ្លះនោះ ព្រោះហេតុអ្វី

សក្កោ ហិ ភិក្ខវេ ទេវានមិន្ទោ អវីតរាគោ អវីតទោសោ អវីតមោហោ ភីរុ ឆម្ភី ឧត្រាសី បលាយីតិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះថា ទេវរាជឈ្មោះសក្កៈជាធំជាងទេវតាទាំងឡាយ មានរាគៈមិនទាន់ទៅប្រាសហើយ មានទោសៈមិនទាន់ទៅប្រាសហើយ

មានមោហៈមិនទាន់ទៅប្រាសហើយ ជាអ្នកនៅមានសេចក្តីខ្លាច មានសេចក្តីរន្ធត់ មានសេចក្តីស្ញុត មានកិរិយារត់ទៅជាប្រក្រតីនៅឡើយ ។

អហញ្ច ខោ ភិក្ខវេ ឯវំ វទាមិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯចំណែកតថាគត ពោលយ៉ាងនេះថា

សចេ តុម្ហាកំ ភិក្ខវេ អរញ្ញគតានំ វា រុក្ខមូល-គតានំ វា សុញ្ញាគារគតានំ វា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើអ្នកទាំងឡាយនៅក្នុងព្រៃក្តី នៅទៀបគល់ឈើក្តី នៅក្នុងផ្ទះដ៏ស្ងាត់ក្តី

ឧប្បជ្ជេយ្យ ភយំ វា ឆម្ភិតត្តំ វា លោមហំសោ វា សេចក្តីខ្លាច សេចក្តីរន្ធត់ ឬសេចក្តីព្រឺរោម កើតឡើង (ក្នុងសម័យឯណា)

មមេវ តស្មឹ សមយេ អនុស្សរេយ្យាថ អ្នកទាំងឡាយគប្បីរឭកតថាគត ក្នុងសម័យនោះ កុំខានឡើយថា

ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះទ្រង់ព្រះនាមថា អរហំ ព្រោះព្រះអង្គឆ្ងាយចាកសេចក្តីសៅហ្មងគ្រប់យ៉ាង

សម្មាសម្ពុទ្ធោ ទ្រង់ព្រះនាមថា សម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រោះព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវញេយ្យធម៌ទាំងពួង ដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គ

វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ ទ្រង់ព្រះនាមថា វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ ព្រោះព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយវិជ្ជានិងចរណៈ

សុគតោ ទ្រង់ព្រះនាមថា សុគតោ ព្រោះព្រះអង្គមានដំណើរល្អទៅកាន់ព្រះនិព្វាន

លោកវិទូ ទ្រង់ព្រះនាមថា លោកវិទូ ព្រោះព្រះអង្គជ្រាបច្បាស់នូវត្រៃលោក

អនុត្តរោ ទ្រង់ព្រះនាមថា អនុត្តរោ ព្រោះព្រះអង្គប្រសើរដោយសីលាទិគុណ រកបុគ្គលណាមួយស្មើគ្មាន

បុរិសទម្មសារថិ ទ្រង់ព្រះនាមថា បុរិសទម្មសារថិ ព្រោះព្រះអង្គជាអ្នកទូន្មាននូវបុរសដែលគួរទូន្មានបាន

សត្ថា ទេវមនុស្សានំ ទ្រង់ព្រះនាមថា សត្ថា ទេវមនុស្សានំ ព្រោះព្រះអង្គជាគ្រូនៃទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ

ពុទ្ធោ ទ្រង់ព្រះនាមថា ពុទ្ធោ ព្រោះព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវអរិយ-សច្ចធម៌

ភគវាតិ ទ្រង់ព្រះនាមថា ភគវា ព្រោះព្រះអង្គលែងវិលត្រឡប់មកកាន់ភពថ្មីទៀត ។

មមំ ហិ វោ ភិក្ខវេ អនុស្សរតំ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះថា កាលបើអ្នកទាំងឡាយរឭកនូវតថាគត

យម្ភវិស្សតិ ភយំ វា ឆម្ភិតត្តំ វា លោមហំសោ វា សេចក្ដីខ្លាច សេចក្ដីរន្ធត់ ឬសេចក្ដីព្រឺរោមឯណា នឹងកើតមាន

សោ បហិយ្យិស្សតិ សេចក្តីខ្វាចជាដើមនោះនឹងស្ងប់រម្ងាប់ទៅបាន

នោ ចេ មំ អនុស្សរេយ្យាថ បើអ្នកទាំងឡាយមិនរឭកនូវតថាគតទេ

អថ ធម្មំ អនុស្សរេយ្យាថ ក៏គប្បីរឭកនូវព្រះធម៌ក្នុងកាលនោះថា

ស្វាក្ខាតោ ភគវតា ធម្មោ ព្រះធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សម្តែងហើយដោយល្អ

សន្ទិដ្ឋិកោ ជាធម៌គឺព្រះអរិយបុគ្គលគប្បីឃើញច្បាស់ដោយខ្លួនឯង

អកាលិកោ ជាធម៌ឲ្យផលមិនរង់ចាំកាល

ឯហិបស្សិកោ ជាធម៌គឺព្រះអរិយបុគ្គលគួរហៅអ្នកដទៃឲ្យចូលមកមើលបាន

ឱបនយិកោ ជាធម៌គឺព្រះអរិយបុគ្គលគួរបង្អោនចូលមកទុកក្នុងចិត្តបាន

បច្ចត្តំ វេទិតព្វោ វិញ្ញូហីតិ ជាធម៌គឺវិញ្ញូជនទាំងឡាយគប្បីដឹងច្បាស់ក្នុងចិត្តនៃខ្លួន ។

ធម្មំ ហិ វោ ភិក្ខវេ អនុស្សរតំ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះថា កាលបើអ្នកទាំងឡាយរឭកនូវព្រះធម៌

យម្ភវិស្សតិ ភយំ វា ឆម្ភិតត្តំ វា លោមហំសោ វា សេចក្ដីខ្លាច សេចក្ដីរន្ធត់ ឬសេចក្ដីព្រឺរោមឯណា នឹងកើតមាន

សោ បហិយ្យិស្សតិ សេចក្ដីខ្លាចជាដើមនោះនឹងស្ងប់រម្ងាប់ទៅបាន

នោ ចេ ធម្មំ អនុស្សរេយ្យាថ បើអ្នកទាំងឡាយមិនរឭកនូវព្រះធម៌ទេ

អថ សង្ឃំ អនុស្សរេយ្យាថ គឺគប្បីរឭកនូវព្រះសង្ឃ ក្នុងកាលនោះថា

សុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ ព្រះសង្ឃសាវ័កនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិហើយដោយប្រពៃ

ឧជុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ ព្រះសង្ឃសាវ័កនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិហើយដោយត្រង់

ញាយបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ ព្រះសង្ឃសាវ័កនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិហើយដើម្បីព្រះនិព្វាន

សាមីចិបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ ព្រះសង្ឃសាវ័កនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិហើយដោយត្រឹមត្រូវ

យទិទំ ចត្តារិ បុរិសយុគានិ ព្រះសង្ឃសាវ័កនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ បើរាប់ជាគូនៃបុរសមាន ៤ គូឯណា

អដ្ឋបុរិសបុគ្គលា បើរាប់រៀងជាបុរសបុគ្គលមាន ៨

ឯស ភគវតោ សាវកសង្ឃោ ព្រះសង្ឃទាំងនុ៎ះជាសង្ឃសាវ័កនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ

អាហុនេយ្យោ លោកគួរទទួលនូវចតុប្បច្ច័យដែលបុគ្គលឧទ្ទិសចំពោះអ្នកមានសីល ហើយនាំមកអំពីចម្ងាយបង្អោនចូលមកបូជា

បាហុនេយ្យោ លោកគួរទទួលនូវអាគន្តុកទាន គឺទានដែលបុគ្គលតាក់តែង ដើម្បីញាតិនិងមិត្រដែលមកអំពីទិសផ្សេង ៗ ហើយបង្អោនចូលមកបូជា

ទក្ខិណេយ្យោ លោកគួរទទួលនូវទានដែលបុគ្គលជឿនូវកម្មនិងផលនៃកម្មហើយបូជា

អញ្ជលិករណីយោ លោកគួរដល់អញ្ជលិកម្មដែលសត្វ-លោកគប្បីធ្វើ

អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្សាតិ លោកជាបុញ្ញក្ខេត្តគឺជាទីដុះឡើងនៃពូជគឺបុណ្យនៃសត្វលោក រកខេត្តដទៃក្រៃលែងជាងគ្មាន ។

សង្ឃំ ហិ ភោ ភិក្ខវេ អនុស្សរតំ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយព្រោះថា កាលបើអ្នកទាំងឡាយរឭកនូវព្រះសង្ឃ

យម្ហិវិស្សតិ ភយំ វា ឆម្ភិតត្តំ វា លោមហំសោ វា សេចក្តីខ្លាច សេចក្តីរន្ធត់ ឬសេចក្តីព្រឺរោមឯណា នឹងកើតមាន

សោ បហិយ្យិស្សតិ សេចក្តីខ្លាចជាដើមនោះ នឹងស្ងប់រម្ងាប់ទៅបាន ។

តំ កិស្ស ហេតុ សេចក្តីខ្លាចជាដើមដែលស្ងប់រម្ងាប់ទៅបាននោះ ព្រោះហេតុអ្វី?

តថាគតោ ហិ ភិក្ខវេ អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ វីតរាគោ វីតទោសោ វីតមោហោ អភីរុ អច្ឆម្ភី អនុត្រាសី អបលាយីតិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះតថាគត ជាព្រះអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ មានរាគៈទៅប្រាសហើយ មានទោសៈទៅប្រាសហើយ មានមោហៈទៅប្រាសហើយ ឥតមានសេចក្តីខ្លាច ឥតមានសេចក្តីរន្ធត់ ឥតមានសេចក្តីស្ទុត មិនមានកិរិយារត់ទៅជាប្រក្រតីឡើយ ។

ឥទមវោច ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគបានត្រាស់នូវព្រះពុទ្ធដីកានេះហើយ

ឥទំ វត្វាន សុគតោ ព្រះសុគត លុះត្រាស់នូវព្រះពុទ្ធដីកានេះហើយ

អថាបរំ ឯតទវោច សត្ថា លំដាប់នោះ ព្រះសាស្តាទ្រង់ត្រាស់នូវពុទ្ធដីកានេះតទៅទៀតថា

អរញ្ញេ   រុក្ខមូលេ   វា   សុញ្ញាគារេ   វ   ភិក្ខវោ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកពល់គ្នា កាលបើនៅក្នុងព្រៃក្តី នៅទៀបគល់ឈើក្តី នៅក្នុងផ្ទះដ៏ស្ងាត់ក្តី

អនុស្សរេថ   សម្ពុទ្ធំ   គប្បីរឭកនូវព្រះសម្ពុទ្ធ

ភយំ តុម្ហាក នោ សិយា សេចក្តីខ្លាច នឹងមិនគប្បីមានដល់អ្នកទាំងឡាយ

នោ ចេ ពុទ្ធំ សរេយ្យាថ លោកជេដ្ឋំ នរាសភំ

អថ ធម្មំ សរេយ្យាថ   និយ្យានិកំ សុទេសិតំ

បើអ្នកទាំងឡាយ   មិនរឭកនូវព្រះសម្ពុទ្ធ   ដែលជាធំជាងលោកដែលប្រសើរជាងនរជនទេ ក៏គប្បីរឭកនូវព្រះធម៌ ជាធម៌អាចដឹកនាំសត្វ-លោកឲ្យចេញចាកសង្សារវដ្តបាន ដែលតថាគតសម្តែងហើយដោយល្អក្នុងកាលនោះចុះ

នោ ចេ ធម្មំ សរេយ្យាថ និយ្យានិកំ សុទេសិតំ

អថ សង្ឃំ សរេយ្យាថ   បុញ្ញក្ខេត្តំ អនុត្តរំ

បើអ្នកទាំងឡាយ មិនរឭកនូវព្រះធម៌ ជាធម៌អាចដឹកនាំសត្វលោកឲ្យចេញចាកសង្សារវដ្តបាន ដែលតថាគតសម្តែងដោយល្អហើយ (នោះ) ទេ ក៏គប្បីរឭកនូវព្រះសង្ឃ ជាបុញ្ញក្ខេត្តនៃសត្វលោក រកខេត្តដទៃប្រ-សើរជាងគ្មាន (នោះ) ចុះ

ឯវម្ពុទ្ធំ សរន្តានំ ធម្មំ សង្ឃញ្ច ភិក្ខវោ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកពល់គ្នា កាលបើរឭកនូវព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ និងព្រះសង្ឃយ៉ាងនេះ

ភយំ វា ឆម្ភិតត្តំ វា លោមហំសោ ន ហេស្សតីតិ

សេចក្តីខ្លាចក្តី សេចក្តីរន្ធត់ក្តី សេចក្តីព្រឺរោមក្តី នឹងមិនកើតមានឡើយ ។

ធជគ្គសូត្រចប់ ។

អាដានាដិយបរិត្តារម្ភោ

អប្បសន្នេហិ នាថស្ស សាសនេ សាធុសម្មតេ
អមនុស្សេហិ ចណ្ឌេហិ សទា កិព្វិសការិភិ
បរិសានញ្ច តស្សន្ន មហឹសាយ ច គុត្តិយា
យន្ទេសេសិ មហាវីរោ បរិត្តន្តម្ភណាម ហេ

(ព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់) ព្រះអង្គមានសេចក្តីព្យាយាមធំ ទ្រង់ត្រាស់សម្តែងហើយនូវព្រះបរិត្តឯណា ដើម្បីកិរិយាមិនបៀតបៀនផង ដើម្បីគ្រប់គ្រងរក្សាផង ដល់បរិសទ្យទាំងឡាយ ៤ អំពីពួកអមនុស្សកាច ៗ ដែលធ្វើតែកម្មដ៏លាមកសព្វកាល ជាអ្នកមិនជ្រះថ្លា ក្នុងសាសនានៃព្រះលោកនាថ ដែលសប្បុរសសន្មតហើយថាជាសាសនាដ៏ល្អ យើងទាំងឡាយ សូត្រឥឡូវនេះ នូវព្រះបរិត្តនោះ ។

អាដានាដិយបរិត្ត

វិបស្សិស្ស នមត្ថុ ចក្ខុមន្តស្ស សិរីមតោ

សូមនមស្សការថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមវិបស្សី ព្រះអង្គមានចក្ខុ ព្រះអង្គមានសិរី

សិខិស្សបិ នមត្ថុ សព្វភូតានុកម្បិនោ

សូមនមស្សការថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ព្រះនាមសិខី ព្រះអង្គមានសេចក្ដីអនុគ្រោះដល់សត្វទាំងពួងជាប្រក្រតី

វេស្សភុស្ស នមត្ថុ នហាតកស្ស តបស្សិនោ

សូមនមស្សការថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមវេស្សភូ ព្រះអង្គមានកិលេសលាងស្អាតហើយ ព្រះអង្គមានតបធម៌

នមត្ថុ កកុសន្ធស្ស មារសេនប្បមទ្ទិនោ

សូមនមស្សការថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមកកុសន្ធៈ ព្រះអង្គញាំញីនូវមារព្រមទាំងសេនានៃមារ

កោនាគមនស្ស នមត្ថុ ព្រាហ្មណស្ស វុសីមតោ

សូមនមស្សការថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមកោនាគមនៈ ព្រះអង្គមានបាបបន្សាត់ចោលហើយ មានព្រហ្មចរិយធម៌នៅរួចហើយ

កស្សបស្ស នមត្ថុ វិប្បមុត្តស្ស សព្វធិ

សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមកស្សបៈ ព្រះអង្គផុតចាកកិលេសទាំងពួងហើយ

អង្គីរសស្ស នមត្ថុ សក្យបុត្តស្ស សិរីមតោ

សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមអង្គីរសៈ ព្រះអង្គជាបុត្រនៃសក្យរាជ ដ៏មានសិរី

យោ ឥមំ ធម្មមទេសេសិ សព្វទុក្ខាបនូទនំ

ព្រះសម្ពុទ្ធអង្គឯណា ទ្រង់បានត្រាស់សម្តែងហើយ នូវធម៌នេះ ជាធម៌បន្ទោបង់នូវទុក្ខទាំងពួង

យេ ចាបិ និព្វុតា លោកេ យថាភូតំ វិបស្សិសុំ

ម្យ៉ាងទៀត ព្រះសម្ពុទ្ធទាំងឡាយអង្គឯណា ព្រះអង្គរំលត់កិលេសហើយក្នុងលោក ទ្រង់ឃើញច្បាស់នូវធម៌តាមសេចក្តីពិត

តេ ជនា អបិសុណា មហន្តា វីតសារទា

ព្រះសម្ពុទ្ធទាំងឡាយនោះ ព្រះអង្គមិនមានសេចក្តីញុះញង់ស៊កសៀត ទ្រង់ប្រសើរដោយព្រះគុណ មានសេចក្តីក្រវល់ក្រវាយ (ព្រោះកិលេស) ទៅប្រាសហើយ

ហិតំ ទេវមនុស្សានំ យំ នមស្សន្តិ គោតមំ
វិជ្ជាចរណសម្បន្នំ មហន្តំ វីតសារទំ

ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ រមែងនមស្ការ នូវព្រះសម្ពុទ្ធអង្គឯណា ជាគោតមគោត្រ ជាប្រយោជន៍ដល់ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយវិជ្ជានិងចរណៈ ប្រសើរដោយព្រះគុណ មានសេចក្ដីក្រវល់ក្រវាយ (ព្រោះកិលេស) ទៅប្រាសហើយ

វិជ្ជាចរណសម្បន្នំ ពុទ្ធំ វន្ទាម គោតមន្តិ

យើងទាំងឡាយ សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ នូវព្រះសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ជាគោតមគោត្រ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយវិជ្ជានិងចរណៈ ។

ឯតេ ចញ្ញេ ច សម្ពុទ្ធា អនេកសតកោដិយោ

ព្រះសម្ពុទ្ធទាំងនុ៎ះផង ព្រះសម្ពុទ្ធទាំងឡាយអង្គឯទៀតផង ច្រើនជាងរយកោដិ

សព្វេ ពុទ្ធា អសមសមា សព្វេ ពុទ្ធា មហិទ្ធិកា

ព្រះសម្ពុទ្ធទាំងឡាយគ្រប់ព្រះអង្គនោះ សុទ្ធតែស្មើដោយ ពះពុទ្ធដូចគ្នា ឥតមានបុគ្គលណាមួយស្មើឡើយ ព្រះសម្ពុទ្ធទាំងឡាយគ្រប់ព្រះអង្គនោះ សុទ្ធតែមានឫទ្ធិច្រើន

សព្វេ ទសពលូបេតា វេសារជ្ជេហុបាគតា

ព្រះសម្ពុទ្ធទាំងឡាយគ្រប់ព្រះអង្គនោះ សុទ្ធតែប្រកបដោយទសពលញ្ញាណ និងប្រកបដោយវេសារជ្ជញ្ញាណទាំងឡាយ

សព្វេ តេ បដិជានន្តិ អាសភណ្ឋានមុត្តមំ

ព្រះសម្ពុទ្ធទាំងឡាយគ្រប់ព្រះអង្គនោះ សុទ្ធតែត្រាស់ដឹងនូវធម៌ជាទីតាំងដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ គឺព្រះសព្វញ្ញុតញ្ញាណដ៏ឧត្តម

សីហនាទំ នទន្តេ តេ បរិសាសុ វិសារទា

ព្រះសម្ពុទ្ធទាំងឡាយនោះ ព្រះអង្គក្លៀវក្លា បន្លឺនូវសីហនាទ គឺព្រះសូរសំឡេងដ៏ប្រសើរ ក្នុងពពួកនៃបរិស័ទ

ព្រហ្មចក្កំ បវត្តេន្តិ លោកេ អប្បដិវត្តិយំ

ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សម្តែងនូវព្រះធម៌ដូចជាចក្រដ៏ប្រសើរ ដែលឥតមានអ្នកណាមួយឲ្យប្រព្រឹត្តទៅក្នុងលោកបានឡើយ

ឧបេតា ពុទ្ធធម្មេហិ អដ្ឋារសហិ នាយកា

ព្រះអង្គប្រកបដោយពុទ្ធធម៌(១) ទាំងឡាយ ១៨ ព្រះអង្គជានាយក ដឹកនាំសត្វចេញចាកសង្សារវដ្ត

---

១ ពុទ្ធធម៌ គឺធម៌ដែលធ្វើបុគ្គលឲ្យបានត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធមាន ១៨ គឺបារមីទាំង ១០ មានទានបារមីជាដើម មានឧបេក្ខាបារមីជាទីបំផុត ព្រមទាំងសម្បត្តិ ៨ ប្រការ គឺមនុស្សត្តំ មានជាតិជាមនុស្ស១ លិង្គសម្បត្តិ មានភេទជាបុរស ១ ហេតុ មានឧបនិស្ស័យគួរដល់ព្រះអរហត្តផល ១ សត្ថារទស្សនំ បានជួបបានឃើញព្រះសាស្តា ១ បព្វជ្ជា បានទ្រទ្រង់ភេទជាបព្វជ្ជា ១ គុណសម្បត្តិ បាននូវគុណមានលោកិយឈានជាដើម ១ អធិការោ បានបំពេញបរិច្ចាគទាំង ៥ មានបុត្តបរិច្ចាគជាដើម ១ ឆន្ទតា មានសេចក្តីស្រឡាញ់ព្រះសព្វញ្ញុតញ្ញាណ ១ រួមជា ១៨ ។

ទ្វត្តឹសលក្ខណូបេតា- សីត្យានុព្យញ្ជនាធរា

ព្រះអង្គប្រកបដោយមហាបុរិសលក្ខណៈ ៣២ ប្រការ ព្រមទាំង ទ្រទ្រង់នូវអនុព្យញ្ជនៈ ៨០ គត់

ព្យាមប្បភាយ សុប្បភា សព្វេ តេ មុនិកុញ្ជរា

ព្រះសម្ពុទ្ធទាំងឡាយគ្រប់ព្រះអង្គនោះ សុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញដ៏ប្រសើរ ទ្រង់មានរស្មីដ៏ល្អ ដោយរស្មីមានមណ្ឌល ១ ព្យាម (ម្ខាង)

ពុទ្ធា សព្វញ្ញុនោ ឯតេ សព្វេ ខីណាសវា ជិនា

ព្រះសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ គ្រប់ព្រះអង្គនោះ សុទ្ធតែជាព្រះសព្វញ្ញូអស់ អាសវៈហើយ ឈ្នះហើយ (នូវបញ្ចពិធមារ)

មហប្បភា មហាតេជា មហាបញ្ញា មហព្វលា

ព្រះអង្គមានរស្មីច្រើន មានតេជះច្រើន មានប្រាជ្ញាច្រើន មាន កម្លាំងច្រើន

មហាការុណិកា ធីរា សព្វេសានំ សុខាវហា

ព្រះអង្គជាអ្នកប្រាជ្ញ មានសេចក្តីករុណាច្រើន នាំមកនូវសេចក្តីសុខ ដើម្បីសព្វសត្វទាំងឡាយ

ទីបា នាថា បតិដ្ឋា ច តាណា លេណា ច បាណិនំ

ព្រះអង្គជាទីពឹង ជាទីអាស្រ័យ ដូចជាកោះជាទីជ្រកកោន ជាទីពួនរបស់សត្វទាំងឡាយ

គតី ពន្ធូ មហស្សាសា សរណា ច ហិតេសិនោ

សទេវកស្ស លោកស្ស សព្វេ ឯតេ បរាយណា

ព្រះសម្ពុទ្ធទាំងឡាយគ្រប់ព្រះអង្គនោះ ដូចជាផ្លូវ ជាផៅពង្ស ជាទីត្រេកអរច្រើន និងជាទីពឹងទីពួក ព្រះអង្គស្វែងរកប្រយោជន៍ ជាទីប្រព្រឹត្តទៅខាងមុខ របស់សត្វលោកព្រមទាំងទេវលោក

តេសាហំ សិរសា បាទេ វន្ទាមិ បុរិសុត្តមេ

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំដោយត្បូង ចំពោះព្រះបាទទាំងឡាយ នៃព្រះសម្ពុទ្ធទាំងនោះ

វចសា មនសា ចេវ វន្ទាមេតេ តថាគតេ

សយនេ អាសនេ ឋានេ គមនេ ចាបិ សព្វទា

ក្នុងឥរិយាបថដេកក្តី អង្គុយក្តី ឈរក្តី សូម្បីក្នុងឥរិយាបថដើរក្តី ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំដោយវាចានិងចិត្ត សព្វៗ កាល ចំពោះព្រះតថាគតទាំងឡាយនោះ

សទា សុខេន រក្ខន្តុ ពុទ្ធា សង្ឃិកាក តុវំ

ព្រះសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ ព្រះអង្គជាអ្នកធ្វើនូវសេចក្ដីរម្ងាប់ សូមរក្សានូវអ្នក ដោយសេចក្ដីសុខសព្វ ៗ កាល

តេហិ ត្វំ រក្ខិតោ សន្តោ មុត្តោ សព្វភយេន ច

ខ្លួនអ្នកកាលបើព្រះសម្ពុទ្ធទាំងឡាយនោះទ្រង់រក្សាហើយ ចូរជាអ្នកស្ងប់រម្ងាប់ផង ចូររួចចាកភ័យទាំងពួងផង

សព្វរោគវិនីមុត្តោ សព្វសន្តាបវជ្ជិតោ

សព្វវេរមតិក្កន្តោ និព្វុតោ ច តុវំ ភវ

សូមឲ្យអ្នក ជាបុគ្គលផុតចាករោគទាំងពួងផង ជាអ្នកចៀសចាកសេចក្ដីក្ដៅក្រហាយទាំងពួងផង ជាអ្នកកន្លងបង់នូវពៀរទាំងពួងផង ជាអ្នករលត់ទុក្ខព្រួយផង ៗ

សព្វីតិយោ វិវជ្ជន្តុ សូមឲ្យចង្រៃទាំងពួងទាំងឡាយប្រាសចេញ គឺថា ចូរឲ្យចៀសវាងចេញឆ្ងាយទៅ

សព្វរោគោ វិនស្សតុ សូមឲ្យរោគទាំងពួង (របស់អ្នក) ជាសះស្បើយទៅ

មា តេ ភវត្វន្តរាយោ អន្តរាយកុំបីមានដល់អ្នកឡើយ

សុខី ទីឃាយុកោ ភវ សូមឲ្យអ្នកជាបុគ្គលមានសេចក្ដីសុខមានអាយុវែង

អភិវាទនសីលិស្ស និច្ចំ វុឌ្ឍាបចាយិនោ
ចត្តារោ ធម្មា វឌ្ឍន្តិ អាយុ វណ្ណោ សុខំ ពលំ

ធម៌គឺពរទាំងឡាយ ៤ ប្រការ គឺអាយុ ១ ពណ៌សម្បុរកាយ ១ សេចក្ដីសុខ ១ កម្លាំង ១ រមែងចម្រើនអស់កាលជានិច្ចដល់អ្នកដែលមានសេចក្ដីឱនកាយថ្វាយបង្គំដល់ព្រះរតនត្រ័យជាប្រក្រតី និងអ្នកដែលមានសេចក្ដីគោរពកោតក្រែងដល់បុគ្គល ដែលជាអ្នកចម្រើនដោយគុណ មានសីលគុណជាដើម ឬដែលចម្រើនដោយវ័យ គឺចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យ ។

អង្គុលិមាលបរិត្តារម្ភោ

បរិត្តំ យម្ភណន្តស្ស និសិន្នដ្ឋានធោវនំ
ឧទកម្បិ វិនាសេតិ សព្វមេវ បរិស្សយំ

ទឹកដែលលាងនូវទីអង្គុយនៃព្រះអង្គុលិមាលត្ថេរ ដែលលោកពោលនូវព្រះបរិត្តឯណា អាចញុំាងសេចក្ដីអន្តរាយគ្រប់យ៉ាងឲ្យវិនាសទៅ

សោត្ថិនា គព្ភវុដ្ឋានំ យញ្ច សាធេតិ តំខណេ
ថេរស្សង្គុលិមាលស្ស លោកនាថេន ភាសិតំ

ម្យ៉ាងទៀត ព្រះបរិត្តឯណា ដែលព្រះលោកនាថ ត្រាស់សម្ដែងហើយដល់ព្រះអង្គុលិមាលត្ថេរ ញុំាងកិរិយាប្រសូតបុត្តឲ្យសម្រេចដោយសិរីសួស្ដីក្នុងខណៈនោះបាន

កប្បដ្ឋាយឹ មហាតេជំ បរិត្តន្តម្ភណាម ហេ

យើងទាំងឡាយ សូត្រឥឡូវនេះនូវព្រះបរិត្តនោះ ដែលជាធម៌តាំងនៅអស់កប្ប ជាធម៌មានតេជះច្រើន ។

អង្គុលិមាលបរិត្ត និង ពោជ្ឈង្គបរិត្ត

យតោហំ ភគិនិ អរិយាយ ជាតិយា ជាតោ *ម្នាលប្អូនស្រី តាំងអំពីអាត្មាកើតហើយដោយអរិយជាតិ*

នាភិជានាមិ សញ្ចិច្ច បាណំ ជីវិតា វោរោបេតា *មិនបេះក្លែងផ្តាច់ផ្តិលជីវិតសត្វឡើយ ។*

តេន សច្ចេន សោត្ថិ តេ *ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរីសួស្តីកើតមានដល់អ្នក*

ហោតុ សោត្ថិ គព្ភស្ស *សូមសិរីសួស្តីកើតមានដល់គភ៌(នៃនាង) ។*

ពោជ្ឈង្គោ សតិសង្ខាតោ ធម្មានំ វិចយោ តថា

វីរិយម្បីតិបស្សទ្ធិ ពោជ្ឈង្គា ច តថាបរេ

សមាធុបេក្ខាពោជ្ឈង្គា សត្តេតេ សព្វទស្សិនា

មុនិនា សម្មទក្ខាតា ភាវិតា ពហុលីកតា

ពោជ្ឈង្គទាំងឡាយ ៧ ប្រការនេះ គឺសតិសម្ពោជ្ឈង្គ ១ ធម្មវិចយសម្ពោជ្ឈង្គ ១ វីរិយសម្ពោជ្ឈង្គ ១ បីតិសម្ពោជ្ឈង្គ ១ បស្សទ្ធិសម្ពោជ្ឈង្គ ១

សមាធិសម្ពោជ្ឈង្គ ១ ឧបេក្ខាសម្ពោជ្ឈង្គ ១ ដែលព្រះមុនីជាម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាបនូវធម៌ទាំងពួង ត្រាស់សម្តែងហើយដោយប្រពៃ គឺបុគ្គលចម្រើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ

សំវត្តន្តិ អភិញ្ញាយ និព្វានាយ ច ពោធិយា

តែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្ដីដឹងក្រៃពេកផង ដើម្បីកិរិយាចេញចាកតណ្ហាផង ដើម្បីកិរិយាត្រាស់ដឹងផង

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន សោត្ថិ តេ ហោតុ សព្វទា

ដោយកិរិយាពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរីសួស្ដីកើតមានដល់អ្នក សព្វ ៗ កាល

ឯកស្មឹ សមយេ នាថោ មោគ្គល្លានញ្ច កស្សបំ

គិលានេ ទុក្ខិតេ ទិស្វា ពោជ្ឈង្គេ សត្ត ទេសយិ

ក្នុងសម័យ ១ ព្រះលោកនាថជាម្ចាស់ ទ្រង់ឃើញនូវព្រះមោគ្គ-ល្លាននិងព្រះកស្សបៈ មានជំងឺ ដល់នូវទុក្ខវេទនា ហើយទ្រង់សម្ដែងនូវពោជ្ឈង្គទាំងឡាយ ៧ ប្រការ

តេ ច តំ អភិនន្ទិត្វា រោគា មុញ្ចឹសុ តំខណេ

ព្រះថេរៈទាំងពីរអង្គនោះក៏រីករាយចំពោះព្រះពុទ្ធភាសិតនោះ ហើយបានជាសះស្បើយចាករោគ ក្នុងមួយរំពេចនោះ

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន សោត្ថិ តេ ហោតុ សព្វទា

ដោយកិរិយាពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរីសួស្ដីកើតមានដល់អ្នក សព្វ ៗ កាល ៗ

ឯកកា ធម្មរាជាបិ កេលញ្ញាកិបីឡិតោ

ក្នុងគ្រាមួយព្រះសម្ពុទ្ធជាព្រះធម្មរាជ ដែលគិលានរោគ បៀតបៀនហើយ

ចុន្ទត្ថេរេន តញ្ញេវ ភណាបេត្វាន សាទរំ

ទ្រង់ត្រាស់ប្រើព្រះចុន្ទត្ថេរ ឲ្យសម្ដែងនូវពោជ្ឈង្គនោះដែរ ដោយអើពើហើយ

សម្មោទិត្វា ច អាពាធា តម្ហា វុដ្ឋាសិ ឋានសោ

ទ្រង់រីករាយ ហើយជាសះស្បើយចាកអាពាធនោះក្នុងមួយរំពេចនោះ

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន សោត្ថិ តេ ហោតុ សព្វទា

ដោយកិរិយោពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរីសួស្ដីកើតមានដល់អ្នក សព្វ ៗ កាល ៗ

បហីនា តេ ច អាពាធា តិណ្ណន្នម្បិ មហេសិនំ

ក៏អាពាធទាំងឡាយនោះ ដែលព្រះអរិយបុគ្គលទាំង ៣ ព្រះអង្គ លោកជាអ្នកស្វែងរកនូវគុណធម៌ដ៏ធំ លះបង់ គឺថាលោកបានជាសះស្បើយហើយ

មគ្គាហតកិលេសា វ បត្តានុប្បត្តិធម្មតំ

ដល់ហើយនូវធម្មតាគឺកិរិយាមិនកើត (ទៀត) ដូចជាកិលេសដែលព្រះអរិយបុគ្គលកម្ចាត់បង់ហើយដោយព្រះអរិយមគ្គ

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន សោត្ថិ តេ ហោតុ សព្វទា

ដោយកិរិយាពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរីសួស្តីកើតមានដល់អ្នក សព្វ ៗ កាល ។

បកិណ្ណកបរិត្តគាថា

(សម្រាប់សូធ្យបន្តខាងចុងនៃព្រះបរិត្ត)

អភយបរិត្តគាថា

យន្ទុន្និមិត្តំ អវមង្គលញ្ច
យោ ចាមនាបោ សកុណស្ស សទ្ទោ
បាបគ្គហោ ទុស្សុបិនំ អកន្តំ
ពុទ្ធានុភាវេន វិនាសមេន្តុ

និមិត្តអាក្រក់ឯណាក្តី អពមង្គលឯណាក្តី សំឡេងសត្វមិនជាទីគាប់ចិត្តឯណាក្តី បាបគ្រោះឯណាក្តី សុបិនអាក្រក់មិនជាទីពេញចិត្តឯណាក្តី ដោយអានុភាពនៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ សូមឲ្យនិមិត្តអាក្រក់ជាដើមនោះ ដល់នូវសេចក្តីវិនាសបាត់បង់ទៅ ។

យន្ទុន្និមិត្តំ អវមង្គលញ្ច
យោ ចាមនាបោ សកុណស្ស សទ្ទោ
បាបគ្គហោ ទុស្សុបិនំ អកន្តំ
ធម្មានុភាវេន វិនាសមេន្តុ

និមិត្តអាក្រក់ឯណាក្តី អពមង្គលឯណាក្តី សំឡេងសត្វមិនជាទីគាប់ចិត្តឯណាក្តី បាបគ្រោះឯណាក្តី សុបិនអាក្រក់មិនជាទីពេញចិត្តឯណាក្តី ដោយអានុភាពនៃព្រះធម៌ សូមឲ្យនិមិត្តអាក្រក់ជាដើមនោះ ដល់នូវសេចក្តីវិនាសបាត់បង់ទៅ ។

យន្ទុន្និមិត្តំ អវមង្គលញ្ច
យោ ចាមនាបោ សកុណស្ស សទ្ទោ
បាបគ្គហោ ទុស្សុបិនំ អកន្តំ
សង្ឃានុភាវេន វិនាសមេន្តុ

និមិត្តអាក្រក់ឯណាក្តី អពមង្គលឯណាក្តី សំឡេងសត្វមិនជាទីគាប់ចិត្តឯណាក្តី បាបគ្រោះឯណាក្តី សុបិនអាក្រក់មិនជាទីពេញចិត្តឯណាក្តី ដោយអានុភាពនៃព្រះសង្ឃ សូមឲ្យនិមិត្តអាក្រក់ជាដើមនោះ ដល់នូវសេចក្តីវិនាសបាត់បង់ទៅ ។

ទុក្ខប្បត្តា ច និទ្ទុក្ខា   ភយប្បត្តា ច និព្ភយា
សោកប្បត្តា ច និស្សោកា ហោន្តុ សព្វេបិ បាណិនោ

សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ដែលដល់ហើយនូវសេចក្ដីទុក្ខ សូមឲ្យជាសត្វបាត់សេចក្ដីទុក្ខទៅ ដែលដល់ហើយនូវភ័យ សូមឲ្យជាសត្វបាត់ភ័យទៅ ដែលដល់ហើយនូវសេចក្ដីសោក សូមឲ្យជាសត្វបាត់សេចក្ដីសោកទៅ ។

ឯត្តាវតា ច អម្ហេហិ   សម្ភតំ បុញ្ញសម្បទំ
សព្វេ ទេវានុមោទន្តុ   សព្វសម្បត្តិសិទ្ធិយា

សូមទេវតាទាំងឡាយទាំងពួង អនុមោទនានូវសម្បទាគឺបុណ្យដែលយើងទាំងឡាយបានកសាងហើយទាំងប៉ុណ្ណេះ ដើម្បីឲ្យបានសម្រេចនូវសម្បត្តិទាំងពួង ។

ទានំ ទទន្តុ សទ្ធាយ   សីលំ រក្ខន្តុ សព្វទា
ភាវនាភិរតា ហោន្តុ   គច្ឆន្តុ ទេវតា គតា

មនុស្សទាំងឡាយចូរនាំគ្នាឲ្យទានដោយសទ្ធា ចូរនាំគ្នារក្សាសីល ចូរជាអ្នកត្រេកអរចំពោះភាវនា សព្វ ៗ កាលទៅ ទេវតាទាំងឡាយដែលមកហើយ សូមអញ្ជើញត្រឡប់ទៅវិញចុះ ។

សព្វេ ពុទ្ធា ពលប្បត្តា បច្ចេកានញ្ច យម្ពលំ
អរហន្តានញ្ច តេជេន រក្ខំ ពន្ធាមិ សព្វសោ

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយគ្រប់ព្រះអង្គ សុទ្ធតែទ្រទ្រង់នូវកម្លាំង ទាំងព្រះបច្ចេកពុទ្ធទាំងឡាយក៏មានកម្លាំង ព្រះអរហន្តទាំងឡាយក៏មានកម្លាំង ខ្ញុំសូមចងនូវការរក្សាដោយតេជះ (នៃកម្លាំងទាំងឡាយនោះ) ដោយប្រការទាំងពួង ។

ជយបរិត្តគាថា

មហាការុណិកោ នាថោ ហិតាយ សព្វបាណិនំ
បូរេត្វា បារមី សព្វា បត្តោ សម្ពោធិមុត្តមំ

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ជាទីពឹងនៃសត្វលោក ទ្រង់ប្រកបដោយមហាករុណា ព្រះអង្គបំពេញនូវបារមីទាំងឡាយទាំងពួង ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់សត្វទាំងអស់ ហើយទ្រង់បានដល់នូវសម្ពោធិញាណដ៏ឧត្តមហើយ

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ តេ ជយមង្គលំ

ដោយកិរិយាពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ សូមជយមង្គលកើតមានដល់អ្នក ។

ជយន្តោ ពោធិយា មូលេ សក្យានំ នន្ទិវឌ្ឍនោ
ឯវំ ត្វំ វិជយោ ហោហិ ជយស្សុ ជយមង្គលេ

អបរាជិតបល្លង្កេ សីសេ បឋវិបោក្ខរេ
អភិសេកេ សព្វពុទ្ធានំ អគ្គប្បត្តោ បមោទតិ

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ញុំាងសេចក្តីត្រេកអរនៃសាក្យៈទាំងឡាយឲ្យចម្រើន ព្រះអង្គឈ្នះមារហើយ បានដល់នូវភាពជាបុគ្គលប្រសើរបំផុត ទ្រង់រីករាយ (ចំពោះធម៌ដែលព្រះអង្គត្រាស់ដឹង) លើអបរាជិតបល្ល័ង្ក ជាជយមង្គល ទៀបគល់ពោធិព្រឹក្សត្រង់ផ្ចិតផែនដីដូចជាស្លឹកឈូក ជាទីអភិសេកនៃព្រះពុទ្ធគ្រប់ព្រះអង្គ (យ៉ាងណាមិញ) សូមឲ្យអ្នកជាបុគ្គលមានជម្នះឈ្នះ (អស់សត្រូវ) យ៉ាងនោះឯង ។

សុនក្ខត្តំ សុមង្គលំ សុបភាតំ សុហុដ្ឋិតំ
សុខណោ សុមុហុត្តោ ច សុយិដ្ឋំ ព្រហ្មចារិសុ

(ពេលណាដែលសត្វទាំងឡាយ ប្រព្រឹត្តល្អដោយកាយ វាចា ចិត្ត ពេលនោះ) ឈ្មោះថាជានក្ខត្តឫក្សល្អ ជាមង្គលល្អ ជាពេលភ្លឺស្វាងល្អ ជាពេលនៃអរុណរះល្អ ជាខណៈល្អ ជាយាមល្អ (ទានដែលបុគ្គលបានបូជាហើយ) ដល់ព្រហ្មចារីបុគ្គលទាំងឡាយ (ក្នុងពេលនោះ) ឈ្មោះថាជាគ្រឿងបូជាល្អ

បទក្ខិណំ កាយកម្មំ វាចាកម្មំ បទក្ខិណំ
បទក្ខិណំ មនោកម្មំ បណិធី តេ បទក្ខិណា

(ក្នុងថ្ងៃនោះ) កាយកម្ម ក៏ឈ្មោះថានាំឲ្យមានសេចក្ដីចម្រើន វចីកម្ម ក៏ឈ្មោះថានាំឲ្យមានសេចក្ដីចម្រើន មនោកម្មក៏ឈ្មោះថានាំឲ្យមានសេចក្ដីចម្រើន សេចក្ដីប្រាថ្នាទាំងឡាយរបស់អ្នកទាំងនោះ ក៏ឈ្មោះថានាំឲ្យមានសេចក្ដីចម្រើន

បទក្ខិណានិ កត្វាន លភន្តេ បទក្ខិណេ

បុគ្គលដែលបានធ្វើនូវកាយកម្ម វចីកម្ម មនោកម្ម គួរដល់សេចក្ដីចម្រើន(យ៉ាងនេះ)ហើយ ក៏រមែងបាននូវប្រយោជន៍ដ៏ចម្រើនទាំងឡាយ ។

សោ អត្ថលទ្ធោ សុខិតោ វិរុឡ្ហោ ពុទ្ធសាសនេ
អរោគោ សុខិតោ ហោហិ សហ សព្វេហិ ញាតិភិ

អ្នក (ជាបុរស) នោះ ចូរបាននូវប្រយោជន៍ បាននូវសេចក្ដីសុខ ចូរចម្រើនក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ចូរកុំឲ្យមានរោគ ឲ្យបាននូវសេចក្ដីសុខ ព្រមទាំងញាតិទាំងឡាយគ្រប់គ្នា ។

សា អត្ថលទ្ធា សុខិតា វិរុឡ្ហា ពុទ្ធសាសនេ
អរោគា សុខិតា ហោហិ សហ សព្វេហិ ញាតិភិ

អ្នក (ជាស្ត្រី) នោះ ចូរបាននូវប្រយោជន៍ បាននូវសេចក្ដីសុខ ចូរចម្រើនក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ចូរកុំឲ្យមានរោគ ឲ្យបាននូវសេចក្ដីសុខ ព្រមទាំងញាតិទាំងឡាយគ្រប់គ្នា ។

តេ អត្ថលទ្ធា សុខិតា វិរុឡ្ហា ពុទ្ធសាសនេ
អរោគា សុខិតា ហោថ សហ សព្វេហិ ញាតិភិ

អ្នកទាំងឡាយ (ទាំងបុរសទាំងស្ត្រី) នោះ ចូរបានទូវប្រយោជន៍ បានទូវសេចក្ដីសុខ ចូរចម្រើនក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ចូរកុំឲ្យមានរោគ ឲ្យ បានទូវសេចក្ដីសុខ ព្រមទាំងញាតិទាំងឡាយគ្រប់គ្នា ។

អាដានាដិយបរិត្តគាថា

សក្កត្វា ពុទ្ធរតនំ ឱសថំ ឧត្តមំ វរំ
ហិតំ ទេវមនុស្សានំ ពុទ្ធតេជេន សោត្ថិនា
នស្សន្តុបទ្ទវា សព្វេ ទុក្ខា វូបសមេន្តុ តេ

សូមឲ្យឧបទ្រពទាំងឡាយទាំងពួង វិនាសបាត់ទៅ សូមឲ្យសេចក្ដីទុក្ខទាំងឡាយរបស់អ្នក ស្ងប់រម្ងាប់ទៅ ដោយសិរីសួស្ដី ដោយតេជានុភាពនៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រោះធ្វើគារព ទូវព្រះពុទ្ធរតន៍ ដូចជាឱសថដ៏ឧត្តមប្រសើរ ជាប្រយោជន៍ដល់ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ។

សក្កត្វា ធម្មរតនំ ឱសថំ ឧត្តមំ វរំ
បរិឡាហូបសមនំ ធម្មតេជេន សោត្ថិនា
នស្សន្តុបទ្ទវា សព្វេ ភយា វូបសមេន្តុ តេ

សូមឲ្យឧបទ្រពទាំងឡាយទាំងពួង វិនាសបាត់ទៅ សូមឲ្យភ័យ

ទាំងឡាយរបស់អ្នកស្ងប់រម្ងាប់ទៅ ដោយសិរីសួស្តី ដោយតេជានុភាពនៃព្រះធម៌ ព្រោះធ្វើគោរព នូវព្រះធម្មរតន៍ ដូចជាឧសថដ៏ឧត្តមប្រសើរ ជាគ្រឿងរម្ងាប់នូវសេចក្តីក្រវល់ក្រវាយ ។

សក្កត្វា សង្ឃរតនំ ឱសថំ ឧត្តមំ វរំ
អាហុនេយ្យំ បាហុនេយ្យំ សង្ឃតេជេន សោត្ថិនា
នស្សន្តុបទ្ទវា សព្វេ រោគា វូបសមេន្តុ តេ

សូមឲ្យឧបទ្រពទាំងឡាយទាំងពួង វិនាសបាត់ទៅ សូមឲ្យរោគទាំងឡាយរបស់អ្នក ស្ងប់រម្ងាប់ទៅ ដោយសិរីសួស្តី ដោយតេជានុភាពនៃព្រះសង្ឃ ព្រោះធ្វើគោរព នូវព្រះសង្ឃរតន៍ ដូចជាឧសថដ៏ឧត្តមប្រសើរ ជាវត្ថុគួរគេនាំមកបូជា ជាវត្ថុគួរគេទទួលរាក់ទាក់ ។

នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ ពុទ្ធោ មេ សរណំ វរំ

ទីពឹងដទៃរបស់ខ្ញុំ មិនមានឡើយ មានតែព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ជាទីពឹងដ៏ប្រសើររបស់ខ្ញុំ

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ តេ ជយមង្គលំ

ដោយកិរិយាពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ សូមជយមង្គលកើតមានដល់អ្នក ។

នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ ធម្មោ មេ សរណំ វរំ

ទីពឹងដទៃរបស់ខ្ញុំ មិនមានឡើយ មានតែព្រះធម៌ជាទីពឹងដ៏ប្រសើររបស់ខ្ញុំ

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ តេ ជយមង្គលំ

ដោយកិរិយាពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ សូមជយមង្គលកើតមានដល់អ្នក ។

នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ សង្ឃោ មេ សរណំ វរំ

ទីពឹងដទៃរបស់ខ្ញុំ មិនមានឡើយ មានតែព្រះសង្ឃជាទីពឹងដ៏ប្រសើររបស់ខ្ញុំ

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ តេ ជយមង្គលំ

ដោយកិរិយាពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ សូមជយមង្គលកើតមានដល់អ្នក ។

យំកិញ្ចិ រតនំ លោកេ វិជ្ជតិ វិវិធំ បុថុ

រតនំ ពុទ្ធសមំ នត្ថិ តស្មា សោត្ថី ភវន្តុ តេ

រតនៈឯណាមួយក្នុងលោក មានច្រើនបែបច្រើនយ៉ាង (រតនៈទាំងនោះ) ពុំស្មើនឹងព្រះពុទ្ធរតនៈឡើយ ព្រោះហេតុនោះ សូមសិរីសួស្តីទាំង-ឡាយកើតមានដល់អ្នក ។

យំកិញ្ចិ រតនំ លោកេ វិជ្ជតិ វិវិធំ បុថុ

រតនំ ធម្មសមំ នត្ថិ តស្មា សោត្ថី ភវន្តុ តេ

រតនៈឯណាមួយក្នុងលោក មានច្រើនបែបច្រើនយ៉ាង (រតនៈទាំងនោះ) ពុំស្មើនឹងព្រះធម្មរតនៈឡើយ ព្រោះហេតុនោះ សូមសិរីសួស្តីទាំងឡាយកើតមានដល់អ្នក ។

យំ កិញ្ចិ រតនំ លោកេ វិជ្ជតិ វិវិធំ បុថុ

រតនំ សង្ឃសមំ នត្ថិ តស្មា សោត្ថី ភវន្តុ តេ

រតនៈឯណាមួយក្នុងលោក មានច្រើនបែបច្រើនយ៉ាង (រតនៈទាំងនោះ) ពុំស្មើនឹងព្រះសង្ឃរតនៈឡើយ ព្រោះហេតុនោះ សូមសិរីសួស្តីទាំងឡាយកើតមានដល់អ្នក ។

មង្គលចក្កវាឡ

សិរីធិតិមតិតេជោជយសិទ្ធិមហិទ្ធិមហាគុណា-
បរិមិតបុញ្ញាធិការស្ស សព្វន្តរាយនិវារណ-
សមត្ថស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស

ទ្វត្តឹសមហាបុរិសលក្ខណានុភាវេន

ដោយអានុភាពនៃមហាបុរិសលក្ខណៈ ៣២ ប្រការនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគជាព្រះអរហន្តដ៏ប្រសើរ ទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវញេយ្យធម៌ទាំងពួងដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គ ទ្រង់មានបុញ្ញាធិការនឹងកំណត់មិនបាន ដោយឫទ្ធិដ៏ធំ និងគុណដ៏ធំ ដ៏សម្រេចដោយសិរី ដោយបញ្ញាជាគ្រឿងតម្កល់មាំ ដោយបញ្ញាជាគ្រឿងដឹង ដោយតេជះ ដោយជ័យជម្នះ ព្រះអង្គអាចក្នុងកិរិយាហាត់បង់នូវអន្តរាយគ្រប់យ៉ាង

អសីត្យានុព្យញ្ជនានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃអនុព្យញ្ជនៈ៨០

អដ្ឋុត្តរសតមង្គលានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃមង្គល ១០៨

ឆព្វណ្ណរំស្យានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃរស្មីមានពណ៌ ៦

កេតុមាលានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះកេតុមាលា

ទសបារមិតានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃបារមី ១០

ទសឧបបារមិតានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃឧបបារមី ១០

ទសបរមត្ថបារមិតានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃបរមត្ថ-បារមី ១០

សីលសមាធិបញ្ញានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃសីលសមាធិបញ្ញានៃព្រះអង្គ

ពុទ្ធានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះពុទ្ធ

ធម្មានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះធម៌

សង្ឃានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះសង្ឃ

តេជានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃតេជះ

ឥទ្ធានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃឫទ្ធិ

ពលានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃកម្លាំង

ញេយ្យធម្មានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃញេយ្យធម៌

ចតុរាសីតិសហស្សធម្មក្ខន្ធានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះធម្មក្ខន្ធ ៨ ម៉ឺន ៤ ពាន់

នវលោកុត្តរធម្មានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃលោកុត្តរធម៌៩

អដ្ឋង្គិកមគ្គានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះអរិយមគ្គមានអង្គ ៨

អដ្ឋសមាបត្យានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃសមាបត្តិ ៨

ឆឡភិញ្ញានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃអភិញ្ញា ៦

ចតុសច្ចញ្ញាណានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃសច្ចញ្ញាណ ៤

ទសពលញ្ញាណានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃពលញ្ញាណ១០

សព្វញ្ញុតញ្ញាណានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃសព្វញ្ញុតញ្ញាណ

មេត្តាករុណាមុទិតាឧបេក្ខានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃមេត្តា ករុណា មុទិតា ឧបេក្ខា

សព្វបរិត្តានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះបរិត្តទាំងពួង

រតនត្តយសរណានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃកិរិយាពឹងដល់ព្រះរតនត្រ័យ

តុយ្ហំ សព្វរោគសោកុបទ្ទវទុក្ខទោមនស្សុបាយាសា វិនស្សន្តុ រោគ សោក ឧបទ្រព ទុក្ខ ទោមនស្ស និងឧបាយាសៈ ទាំងពួង របស់អ្នក ចូរវិនាសបាត់ទៅ

សព្វអន្តរាយាបិ វិធសន្តុ សេចក្តីអន្តរាយទាំងពួង (របស់អ្នក) ចូរវិនាសបាត់ទៅ

សព្វសង្កប្បា តុយ្ហំ សមិជ្ឈន្តុ សេចក្តីត្រិះរិះគ្រប់យ៉ាង របស់អ្នក ចូរសម្រេចដោយល្អ

ទីឃាយុតា តុយ្ហំ ហោតុ ភាវៈជាអ្នកមានអាយុវែង ចូរមានដល់អ្នក

សតវស្សជីវេន សមង្គិកោ ហោតុ សព្វទា សូមឲ្យអ្នកជាបុគ្គលមានសេចក្តីសមប្រកប ដោយកិរិយារស់នៅ អស់រយឆ្នាំ សព្វ ៗ កាល

អាកាសបព្វតវនភូមិគង្គាមហាសមុទ្ទា អារក្ខកា ទេវតា ទេវតាទាំងឡាយ ជាអ្នករក្សាដោយយកចិត្តទុកដាក់ ដែលឋិតនៅក្នុងអាកាស បព៌ត វនស្ថាន ភូមិស្ថាន និងទន្លេ និងមហាសមុទ្រ

សទា តុម្ហេ អនុរក្ខន្តុ ចូរបីបាច់រក្សានូវអ្នកទាំងឡាយ សព្វ ៗ កាល

ភវតុ សព្វមង្គលំ មង្គលទាំងពួង ចូរមាន (ដល់អ្នក)

រក្ខន្តុ សព្វទេវតា សូមទេវតាទាំងអស់បីបាច់រក្សា (នូវអ្នក)

សព្វពុទ្ធានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ពល់ព្រះអង្គ

សទា សោត្ថី ភវន្តុ តេ សូមសិរីសួស្តីទាំងឡាយ កើតមានដល់អ្នក ឲ្យបានសព្វកាលសព្វវេលា ។

ភវតុ សព្វមង្គលំ មង្គលទាំងពួង ចូរមាន (ដល់អ្នក)

រក្ខន្តុ សព្វទេវតា សូមទេវតាទាំងអស់បីបាច់រក្សា (នូវអ្នក)

សព្វធម្មានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះធម៌ទាំងពួង

សទា សោត្ថី ភវន្តុ តេ សូមសិរីសួស្តីទាំងឡាយ កើតមានដល់អ្នក ឲ្យបានសព្វកាលសព្វវេលា ។

ភវតុ សព្វមង្គលំ មង្គលទាំងពួង ចូរមាន (ដល់អ្នក)

រក្ខន្តុ សព្វទេវតា សូមទេវតាទាំងអស់បីបាច់រក្សា (នូវអ្នក)

សព្វសង្ឃានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះសង្ឃទាំងពួង

សទា សោត្ថី ភវន្តុ តេ សូមសិរីសួស្តីទាំងឡាយ កើតមានដល់អ្នក ឲ្យបានសព្វកាលសព្វវេលា ។

នក្ខត្តយក្ខភូតានំ   បាបគ្គហនិវារណា

កិរិយារារាំងនូវបាបគ្រោះទាំងឡាយ (ដែលកើតអំពីសម្ពាក់) នៃនក្ខត្តឫក្ស និងយក្ខ និងភូតបិសាចទាំងឡាយ

បរិត្តស្សានុភាវេន ហន្ត្វា តេសំ ឧបទ្ទវេ

ដោយអានុភាពនៃព្រះបរិត្ត   សូមកម្ចាត់បង់នូវឧបទ្រពទាំងឡាយ (ដែលកើតអំពីសម្ពាក់) នៃនក្ខត្តឫក្ស និងយក្ខ និងភូតបិសាចទាំងឡាយ នោះ ។

(សូត្រ ១ ចប់ ក៏បាន ៣ ចប់ក៏បាន)

<u>សត្តបរិត្ត ចប់ ។</u>

ទ្វាទសបរិត្ត

ក្នុងទ្វាទសបរិត្តនេះ មានបំពេញធម៌ថែមច្រើនជាងសត្តបរិត្ត ដែលដូចគ្នានឹងសត្តបរិត្តក៏មាន ដែលផ្សេងចេញអំពីសត្តបរិត្តក៏មាន នឹងស្រង់យកតែត្រង់កន្លែងដែលផ្សេងអំពីសត្តបរិត្ត មករៀបរៀងក្នុងទីនេះ មានចុះលេខរៀងតាំងពី ១ ដល់ ៨ ជាគ្រឿងសម្គាល់, ត្រង់ដែលដូចគ្នានឹងសត្តបរិត្តនោះ បំហគ្មានរៀងលេខក្នុងទីនេះទេ, ចូរបើកមើលក្នុងសត្តបរិត្តដែលមានហើយក្នុងខាងដើម ៗ

របៀបទ្វាទសបរិត្តនោះ លោករៀបរៀងដូច្នេះ

អញ្ជើញពពួកទេវតា ត្រង់ សរជ្ជំ ។ បេ ។ ភណន្តុ មានហើយ

១ សមន្តា ។ បេ ។ សគ្គមោក្ខទំ . . . . . គ្មាន

សគ្គេ ។ បេ ។ អយម្ភទន្តា . . . . . មានហើយ

នមោ តស្ស ។ បេ ។ សរណំ គច្ឆាមិ . . មានហើយ

សម្ពុទ្ធេ ។ បេ ។ អសេសតោ . . . . . មានហើយ

មង្គលសុត្តារម្ភោ និង មង្គលសូត្រ . . . . មានហើយ

២ រតនសុត្តារម្ភោ . . . . មានថែកបន្តិច

រតនសូត្រ . . . . មានហើយ

ករណីយមេត្តសុត្តារម្ភោ និងករណីយមេត្តសូត្រ មានហើយ

ខន្ធបរិត្តារម្ភោ និងខន្ធបរិត្ត . . . . . មានហើយ

៣ ឆទ្ទន្តបរិត្ត . . . . គ្មាន

មោរបរិត្តារម្ភោ និងមោរបរិត្ត . . . មានហើយ

៤ វដ្ដកបរិត្តារម្ភោ និងវដ្ដកបរិត្ត . . . . គ្មាន

ធជគ្គសុត្តារម្ភោ និងធជគ្គសូត្រ . . . មានហើយ

អាដានាដិយបរិត្តារម្ភោ . . . . . មានហើយ

៥ អាដានាដិយបរិត្ត . . . . មានប្លែកគ្នាបន្តិច

អង្គុលិមាលបរិត្តារម្ភោ និងអង្គុលិមាលបរិត្ត . មានហើយ

៦ ពោជ្ឈង្គបរិត្តារម្ភោ . . . . . . គ្មាន

ពោជ្ឈង្គបរិត្ត . . . . មានហើយ

៧ អភយបរិត្តារម្ភោ . . . . គ្មាន

អភយបរិត្ត គឺយន្ទុន្និមិត្តំ ព្រមទាំងទុក្ខប្បត្តា . មានហើយ

សព្វេ ពុទ្ធា ។ បេ ។ សព្វសោ . . . មានហើយ

៨ ជយបរិត្តារម្ភោ . . . . គ្មាន

ជយបរិត្ត គឺមហាការុណិកោ ។ បេ ។ សុនក្ខត្តំ មានហើយ

សោ អត្ថលទ្ធោ . . . . . . : មានហើយ

មង្គលចក្កវាឡ . . . . មានហើយ

ភវតុ សព្វមង្គលំ និងនក្ខត្តយក្ខភូតានំ . . មានហើយ

ទ្វាទសបរិត្ត ដែលមិនមានក្នុងសត្តបរិត្ត និងដែលបែកចេញអំពីសត្តបរិត្តនោះ ដូចបានស្រង់យកមកតម្កល់ទុកក្នុងខាងមុខ តាមចំនួនលេខ តាំងពី ១ ដល់ ៨ ដូចតទៅនេះ ៖

អញ្ជើញពួកទេវតា

១ សមន្តា ។ បេ ។ សគ្គមោក្ខទំ

សមន្តា ចក្កវាឡេសុ អត្រាគច្ឆន្តុ ទេវតា
សទ្ធម្មំ មុនិរាជស្ស សុណន្តុ សគ្គមោក្ខទំ

ទេវតាទាំងឡាយ ក្នុងចក្រវាឡទាំងឡាយ ដោយជុំវិញ ចូរមកប្រជុំគ្នាក្នុងទីនេះ ចូរស្តាប់នូវព្រះសទ្ធម្ម ជាធម៌អាចឲ្យនូវសួគ៌និងព្រះនិព្វាន (របស់ព្រះអនាវរណញ្ញាណ) ជាស្តេចនៃអ្នកប្រាជ្ញ ។

២ រតនសុត្តារម្ភោ

បណិធានតោ បដ្ឋាយ តថាគតស្ស ទស បា-
រមិយោ ទស ឧបបារមិយោ ទស បរមត្ថបា-
រមិយោ សមត្តឹស បារមិយោ បញ្ច មហា-
បរិច្ចាគេ តិស្សោ ចរិយា បច្ឆិមភវេ គព្ភាវក្កន្តឹ
ជាតឹ អភិនិក្ខមនំ បធានចរិយំ ពោធិបល្លង្កេ មា-
រវិជយំ សព្វញ្ញុតញ្ញាណប្បដិវេធំ ធម្មចក្កប្បវត្តនំ

នវលោកុត្តរធម្មេតិ សព្វេបិមេ ពុទ្ធគុណេ អាវជ្ជិត្វា វេសាលិយា តីសុ ធាការន្តរេសុ តិយាមរត្តឹ បរិត្តំ ករោន្តោ អាយស្មា អានន្ទត្ថេរោ វិយ ការុញ្ញចិត្តំ ឧបដ្ឋបេត្វា

យើងទាំងឡាយ តាំងចិត្តប្រកបដោយសេចក្តីករុណា (ចំពោះសត្វទាំងឡាយ) ដូចជាព្រះអានន្ទត្ថេរដ៏មានអាយុ ដែលលោកពិចារណា នូវព្រះពុទ្ធគុណទាំងឡាយនេះគ្រប់ទាំងអស់ របស់ព្រះតថាគត ចាប់ដើមអំពីសេចក្តីផ្តើមតាំងប្រាថ្នាជាព្រះពុទ្ធភូមិមក ព្រះអង្គញុំាងបារមី ៣០ គត់ គឺបារមី ១០ ឧបបារមី ១០ បរមត្ថបារមី ១០ ឲ្យបរិបូណ៌ និងមហាបរិច្ចាគ ៥ ចរិយា ៣ កិរិយាយាងចុះកាន់គភ៌នៃព្រះមាតាក្នុងបច្ឆិមភព កិរិយាប្រសូត កិរិយាយាងចេញសាងអភិនេស្រ្កម កិរិយាបំពេញនូវទុក្ករកិរិយា កិរិយាផ្ចាញ់មារ កិរិយាត្រាស់ដឹងនូវសព្វញ្ញុតញ្ញាណលើពោធិបល្ល័ង្ក កិរិយាសម្តែងនូវធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ លោកុត្តរធម៌ ៩ ហើយ (ព្រះអានន្ទត្ថេរលោក) សូត្រនូវព្រះបរិត្ត អស់រាត្រីមានយាម ៣ ក្នុងខាងក្នុងកំពែងទាំងឡាយ ៣ ជាន់នៃក្រុងវេសាលី ។

(តពីត្រង់នេះទៅ កោដិសតសហស្សេសុ ។ ល ។ បរិត្តន្តំ ភណាម ហេ) ។

៣ ឆទ្ទន្តចរិត

វធិស្សមេតន្តិ បរាមសន្តោ កាសាវមទ្ទក្ខិ ធជំ ឥសីនំ

(ព្រះពោធិសត្វ) ជាស្ដេចនៃដំរី កាលចាប់ព្រានព្រៃ ដោយបំណងថា អញនឹងសម្លាប់វាដូច្នេះ លុះទ្រង់បានឃើញនូវសំពត់កាសាវៈ ដ៏ជាទង់ជ័យនៃឥសី គឺលោកអ្នកស្វែងរកនូវសីលាទិគុណទាំងឡាយ

ទុក្ខេន ផុដ្ឋស្សុទបាទិ សញ្ញា
អរហទ្ធជោ សព្ភិ អវជ្ឈរូបោ

សញ្ញាក៏កើតឡើងដល់ព្រះពោធិសត្វ ដែលសេចក្ដីទុក្ខពាល់ត្រូវហើយថា ទង់ជ័យរបស់ព្រះអរហន្ត មានសភាពគឺសប្បុរសទាំងឡាយ មិនគួរនឹងសម្លាប់

សល្លេន វិទ្ធោ ព្យថិតោបិ សន្តោ
កាសាវវត្ថម្ហិ មនំ ន ទុស្សយិ

ព្រះពោធិសត្វ ដែលព្រួញមុតហើយ គួរនឹងកក្រើកញាប់ញ័រ តែព្រះអង្គស្ងប់រម្ងាប់បាន មិនធ្វើចិត្តប្រទូស្ដទៅរកកាសាវព័ស្ត្រឡើយ

សចេ ឥមំ នាគវរេន សច្ចំ
មា មំ វនេ ពាលមិគា អគញ្ឆុំ

បើពាក្យដែលស្ដេចដំរីដ៏ប្រសើរពោលហើយនេះ ជាពាក្យពិតមែន សូមពួកម្រឹគកាចក្នុងព្រៃ កុំមកជួបប្រទះនឹងខ្ញុំឡើយ ។

៤ វដ្ដកបរិត្តារម្ភ

បូរេន្ត ពោធិសម្ភារេ   និព្វត្តំ វដ្ដជាតិយំ
យស្ស តេជេន ទាវគ្គិ   មហាសត្តំ វិវជ្ជយិ

ភ្លើងព្រៃ វៀសវាងហើយ នូវព្រះមហាសត្វ ដែលកំពុងបំពេញនូវពោធិសម្ភារ ព្រះអង្គកើតក្នុងកំណើតនៃសត្វក្រួច(១) ដោយតេជះនៃព្រះបរិត្តឯណា

ថេរស្ស សារីបុត្តស្ស   លោកនាថេន ភាសិតំ
កប្បដ្ឋាយិ(២)មហាតេជំ   បរិត្តន្តម្ភណាម ហេ

យើងទាំងឡាយ សូត្រឥឡូវនេះ នូវព្រះបរិត្តនោះ ដែលមានតេជះច្រើន អាចតាំងនៅអស់កប្ប ដែលព្រះលោកនាថ ទ្រង់ត្រាស់សម្ដែងហើយ ដល់ព្រះសារីបុត្តត្ថេរ ។

វដ្ដកបរិត្ត

អត្ថិ លោកេ សីលគុណោ សច្ចំ សោចេយ្យនុទ្ទយា

គុណនៃសីល ពាក្យពិត សេចក្ដីស្អាតកាយ និងសេចក្ដីករុណា (ទាំងនេះ) សឹងមាន ក្នុងលោក

---

១ វដ្ដ ឬ វដ្ដក ប្រែថា ក្រួច ក៏បាន ឋា ឋាប ក៏បាន ។ ២ កាត់បទសន្ធិជា កប្បដ្ឋាយី ។

តេន សច្ចេន កាហាមិ សច្ចកិរិយមនុត្តរំ

ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ ខ្ញុំនឹងធ្វើនូវសច្ចកិរិយាដែលឥតមានអ្វីស្មើឡើយ

អាវជ្ជិត្វា ធម្មពលំ សរិត្វា បុព្វកេ ជិនេ

សច្ចពលមវស្សាយ សច្ចកិរិយមកាសហំ

ខ្ញុំពិចារណានូវកម្លាំងនៃធម៌ ហើយរឭកនូវព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ឈ្នះមារទាំងឡាយក្នុងកាលមុន អាស្រ័យនូវកម្លាំងនៃសច្ចៈហើយ បានធ្វើនូវសច្ចកិរិយា

សន្តិ បក្ខា អបត្តនា សន្តិ បាទា អវញ្ចនា

មាតា បិតា ច និក្ខន្តា ជាតវេទ បដិក្កម

ស្លាបទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ មាន តែហើរមិនបាន ជើងទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ មាន តែដើរមិនបាន មាតានិងបិតារបស់ខ្ញុំ ចេញទៅរកអាហារហើយ ម្នាលភ្លើង ចូរអ្នកចៀសចេញទៅ

សហ សច្ចេ កតេ មយ្ហំ មហាបជ្ជលិតោ សិខី

វជ្ជេសិ សោឡស ករីសានិ ឧទកំ បត្វា យថា សិខី

នាកាលសច្ចៈដែលខ្ញុំបានធ្វើហើយ អណ្តាតភ្លើងដ៏រុងរឿងធំ ចៀសចេញទៅហើយអស់ចម្ងាយ ១៦ ករីស ព្រមជាមួយនឹងពាក្យសច្ចៈរបស់ខ្ញុំ ដូចជាអណ្តាតភ្លើងធ្លាក់ចុះដល់ទឹក

សច្ចេន មេ សមោ នត្ថិ ឯតំ មេ សច្ចបារមីតិ

អ្វីមួយស្មើដោយសច្ចៈរបស់ខ្ញុំមិនមានឡើយ នេះជាសច្ចបារមីរបស់ខ្ញុំ ។

៥ អាដានាដិយបរិត្ត

(របស់សៀស្ស នមត្ថុ ។ ប ។ មហាន្តំ វីតសារទំ មានហើយ)

ឥមោ មេ សព្វពុទ្ធានំ ឧបដ្ឋានំ មហេសិនំ

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់គ្រប់ព្រះអង្គ ដែលបានត្រាស់រួចមកហើយ ព្រះអង្គស្វែងរកនូវគុណដ៏ធំ (ព្រះសម្ពុទ្ធទាំងនោះ គឺ)

តណ្ហង្ករោ មហាវីរោ ព្រះតណ្ហង្ករៈ ព្រះអង្គមានព្យាយាមធំ

មេធង្ករោ មហាយសោ ព្រះមេធង្ករៈ ព្រះអង្គមានយសធំ

សរណង្ករោ លោកហិតោ ព្រះសរណង្ករៈ ព្រះអង្គធ្វើឲ្យជាប្រយោជន៍ដល់សត្វលោក

ទីបង្ករោ ជុតិន្ធរោ ព្រះទីបង្ករៈព្រះអង្គទ្រទ្រង់នូវបញ្ញាដ៏រុងរឿង

កោណ្ឌញ្ញោ ជនប្បមោក្ខោ ព្រះកោណ្ឌញ្ញៈ ព្រះអង្គជាប្រធាននៃពពួកជន

មង្គលោ បុរិសាសភោ ព្រះមង្គលៈព្រះអង្គជាបុរសដ៏ប្រសើរ

សុមនោ សុមនោ ធីរោ ព្រះសុមនៈ ព្រះអង្គជាអ្នកប្រាជ្ញ មានព្រះហឫទ័យដ៏ល្អ

រេវតោ រតិវឌ្ឍនោ ព្រះរេវតៈ ព្រះអង្គញុំាងសេចក្ដីត្រេកអរឲ្យចម្រើន

សោភិតោ គុណសម្បន្នោ ព្រះសោភិតៈ ព្រះអង្គចរិបូណ៌ដោយព្រះគុណ

អនោមទស្សី ជនុត្តមោ ព្រះអនោមទស្សី ព្រះអង្គឧត្តមជាងពពួកជន

បទុមោ លោកបជ្ជោតោ ព្រះបទុមៈ ព្រះអង្គញុំាងលោកឲ្យភ្លឺស្វាង

នារទោ វរសារថី ព្រះនារទៈ ព្រះអង្គដូចជាសារថីដ៏ប្រសើរ

បទុមុត្តរោ សត្តសារោ ព្រះបទុមុត្តរៈ ព្រះអង្គជាខ្លឹមសារនៃពពួកសត្វ

សុមេធោ អប្បដិបុគ្គលោ ព្រះសុមេធៈ ព្រះអង្គរកបុគ្គលប្រៀបដូចគ្មាន

សុជាតោ សព្វលោកគ្គោ ព្រះសុជាតៈ ព្រះអង្គប្រសើរលើសជាងសត្វលោកទាំងពួង

បិយទស្សី នរាសភោ ព្រះបិយទស្សី ព្រះអង្គប្រសើរជាងនរជន

អត្ថទស្សី ការុណិកោ ព្រះអត្ថទស្សី ព្រះអង្គប្រកបដោយករុណា

ធម្មទស្សី តមោនុទោ ព្រះធម្មទស្សី ព្រះអង្គបន្ទោបង់នូវងងឹត

សិទ្ធត្ថោ អសមោ លោកេ ព្រះសិទ្ធត្ថៈ ព្រះអង្គឥតមានអ្នកណាស្មើ ក្នុងលោក

តិស្សោ ច វទតំ វរោ ព្រះតិស្សៈ ព្រះអង្គប្រសើរជាងអ្នកប្រាជ្ញខាងសម្ដីទាំងឡាយ

ផុស្សោ ច វរទោ ពុទ្ធោ ព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមផុស្សៈ ព្រះអង្គប្រទាននូវធម៌ដ៏ប្រសើរ

វិបស្សី ច អនូបមោ ព្រះវិបស្សី ព្រះអង្គឥតមានអ្នកណាប្រៀបផ្ទឹមបានឡើយ

សិខី សព្វហិតោ សត្ថា ព្រះសិខី ព្រះអង្គជាគ្រូប្រៀនប្រដៅ ធ្វើឲ្យជាប្រយោជន៍ដល់សត្វទាំងពួង

វេស្សភូ សុខទាយកោ ព្រះវេស្សភូ ព្រះអង្គប្រទាននូវសេចក្ដីសុខ

កកុសន្ធោ សត្ថវាហោ ព្រះកកុសន្ធៈ ព្រះអង្គនាំសត្វចេញចាកផ្លូវឆ្ងាយដាច់ស្រយាល គឺកិលេស

កោណាគមនោ រណញ្ជហោ ព្រះកោនាគមនៈ ព្រះអង្គបំបាក់បង់នូវសត្រូវ គឺកិលេស

កស្សបោ សិរិសម្បន្នោ ព្រះកស្សបៈ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយសិរី

គោតមោ សក្យបុង្គវោ ព្រះគោតមៈ ព្រះអង្គប្រសើរបំផុតជាងពួកសក្យរាជ

(ឯតេ ចញ្ញេ ច សម្ពុទ្ធា ។ បេ ។ និព្វុតោ ច តុំ ករំ មានហើយ)

តេសំ សច្ចេន សីលេន ខន្តិមេត្តាពលេន ច

ដោយសច្ចៈផង ដោយសីលផង ដោយកម្លាំងនៃខន្តីនិងមេត្តាផង នៃព្រះសម្ពុទ្ធទាំងឡាយនោះ

តេបិ តុម្ហេ អនុរក្ខន្តុ អារោគ្យេន សុខេន ច

ព្រះសម្ពុទ្ធទាំងឡាយនោះ សូមបីបាច់រក្សានូវអ្នកទាំងឡាយ ដោយមិនឲ្យមានរោគផង ឲ្យមានសេចក្តីសុខផង

បុរត្ថិមស្មឹ ទិសាភាគេ សន្តិ ភូតា មហិទ្ធិកា

ភូតគឺគន្ធព្វទាំងឡាយ មានឫទ្ធិច្រើន មានក្នុងទិសាភាគខាងកើត

តេបិ តុម្ហេ អនុរក្ខន្តុ អារោគ្យេន សុខេន ច

គន្ធព្វទាំងឡាយនោះ ចូរបីបាច់រក្សានូវអ្នកទាំងឡាយ ដោយមិនឲ្យមានរោគផង ឲ្យមានសេចក្តីសុខផង

ទក្ខិណស្មឹ ទិសាភាគេ សន្តិ ទេវា មហិទ្ធិកា

ទេវតាទាំងឡាយ មានឫទ្ធិច្រើន មានក្នុងទិសាភាគខាងត្បូង

តេបិ តុម្ហេ អនុរក្ខន្តុ អារោគ្យេន សុខេន ច

ទេវតាទាំងឡាយនោះ ចូរបីបាច់រក្សានូវអ្នកទាំងឡាយ ដោយមិនឲ្យមានរោគផង ឲ្យមានសេចក្ដីសុខផង

បច្ឆិមស្មឹ ទិសាភាគេ សន្តិ នាគា មហិទ្ធិកា

នាគទាំងឡាយ មានឫទ្ធិច្រើន មានក្នុងទិសាភាគខាងលិច

តេបិ តុម្ហេ អនុរក្ខន្តុ អារោគ្យេន សុខេន ច

នាគទាំងឡាយនោះ ចូរបីបាច់រក្សានូវអ្នកទាំងឡាយ ដោយមិនឲ្យមានរោគផង ឲ្យមានសេចក្ដីសុខផង

ឧត្តរស្មឹ ទិសាភាគេ សន្តិ យក្ខា មហិទ្ធិកា

យក្ខទាំងឡាយ មានឫទ្ធិច្រើន មានក្នុងទិសាភាគខាងជើង

តេបិ តុម្ហេ អនុរក្ខន្តុ អារោគ្យេន សុខេន ច

យក្ខទាំងឡាយនោះ ចូរបីបាច់រក្សានូវអ្នកទាំងឡាយ ដោយមិនឲ្យមានរោគផង ឲ្យមានសេចក្ដីសុខផង

បុរិមទិសំ ធតរដ្ឋោ ស្ដេចធតរដ្ឋៈ (នៅរក្សា) ខាងបុរិមទិស

ទក្ខិណេន វិរុឡ្ហកោ ស្ដេចវិរុឡ្ហកៈ (នៅរក្សា) ខាងទក្ខិណទិស

បច្ឆិមេន វិរូបក្ខោ ស្តេចវិរូបក្ខៈ (នៅរក្សា) ខាងបច្ចិមទិស

កុវេរោ ឧត្តរំ ទិសំ ស្តេចកុវេរៈ (នៅរក្សា) ខាងឧត្តរទិស

ចត្តារោ តេ មហារាជា លោកបាលា យសស្សិនោ

មហារាជទាំងឡាយ ៤ នោះសុទ្ធតែមានយស ជាអ្នករក្សានូវលោក

តេបិ តុម្ហេ អនុរក្ខន្តុ អារោគ្យេន សុខេន ច

មហារាជទាំងឡាយនោះ ចូរបីបាច់រក្សានូវអ្នកទាំងឡាយ ដោយមិនឲ្យមានរោគផង ឲ្យមានសេចក្តីសុខផង

អាកាសដ្ឋា ច ភុម្មដ្ឋា ទេវា នាគា មហិទ្ធិកា

ទេវតានិងនាគទាំងឡាយ មានឫទ្ធិច្រើន ដែលឋិតនៅក្នុងអាកាសក្តី ឋិតនៅលើផែនដីក្តី

តេបិ តុម្ហេ អនុរក្ខន្តុ អារោគ្យេន សុខេន ច

ទេវតានិងនាគទាំងឡាយនោះ ចូរបីបាច់រក្សា នូវអ្នកទាំងឡាយ ដោយមិនឲ្យមានរោគផង ឲ្យមានសេចក្តីសុខផង ។

(នត្ថិ មេ សរណំ — មានហើយ)

(យំ កិញ្ចិ រតនំ លោកេ — ”)

(សក្កត្វា ពុទ្ធរតនំ — ”)

(សព្វីតិយោ វិវជ្ជន្តុ — ”)

៦ ពោជ្ឈង្គបរិត្តរម្ងោគ

សំសារេ សំសរន្តានំ សព្វទុក្ខវិនាសនេ
សត្ត ធម្មេ ច ពោជ្ឈង្គេ មារសេនប្បមទ្ទិនេ
ពុជ្ឈិត្វា យេបិមេ សត្តា តិភវា មុត្តកុត្តមា

សត្វទាំងឡាយឯណា ជាបុគ្គលឧត្តម រួចផុតចាកត្រៃភព ព្រោះត្រាស់ដឹងនូវធម៌ទាំងឡាយ៧ឈ្មោះពោជ្ឈង្គៈ គឺធម៌ជាអង្គនៃកិរិយាត្រាស់ដឹង ជាធម៌អាចញ៉ាំងទុក្ខទាំងពួងរបស់សត្វទាំងឡាយ ដែលកំពុងអន្ទោលទៅក្នុងសំសារវដ្តឲ្យវិនាស ជាធម៌អាចញ៉ាំញីនូវមារនិងសេនានៃមារ

អជាតឹ អជរាព្យាធឹ អមតំ និព្ភយំ គតា

(សត្វទាំងឡាយនោះ) ឈ្មោះថា ដល់នូវព្រះនិព្វាន ជាគុណជាតឥតមានកំណើត ឥតមានជរានិងព្យាធិ ឥតមានសេចក្តីស្លាប់ ឥតមានភ័យ

ឯវមាទិគុណូបេតំ អនេកគុណសង្គហំ
ឱសថញ្ច(១) ឥមំ មន្តំ ពោជ្ឈង្គញ្ច ភណាម ហេ

យើងទាំងឡាយ សូត្រឥឡូវនេះ នូវមន្តនេះ ឈ្មោះថាពោជ្ឈង្គបរិត្ត ទុកដូចជាថ្នាំរម្ងាប់រោគដ៏ប្រាកដ សង្គ្រោះយកនូវគុណជាអនេក ប្រកបដោយគុណមានយ៉ាងនេះជាដើម ។

---

១ ជា ឱសធញ្ច ក៏មាន, បាលីទាំង ២ យ៉ាងនេះ ប្រែថា ថ្នាំរម្ងាប់រោគ ដូចគ្នា ។

៧ អភយបរិត្តារម្ភោ

បុញ្ញលាភំ មហាតេជំ វណ្ណកិត្តិមហាយសំ
សព្វសត្តហិតំ ឋានំ តំ សុណន្តុ អសេសតោ

សាធុជនទាំងឡាយ ចូរស្តាប់ឲ្យសព្វគ្រប់ នូវព្រះបរិត្តនោះ ជាគុណជាតអាចនឹងឲ្យបាននូវបុណ្យ មានតេជះច្រើន មានគុណនិងកិត្តិយសដ៏ធំ ជាប្រយោជន៍ដល់សព្វសត្វ

អត្ថបរហិតំ ឋានំ បរិត្តន្តម្ភណាម ហេ

យើងទាំងឡាយ សូត្រឥឡូវនេះ នូវព្រះបរិត្តនោះ ដែលជាប្រយោជន៍ដល់ខ្លួននិងអ្នកដទៃ ។

៨ ជយបរិត្តារម្ភោ

ជយំ ទេវមនុស្សានំ ជយោ ហោតុ បរាជិតោ

ជ័យជម្នះ ចូរកើតមានដល់ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ អ្នកដែលចាញ់ហើយ ចូរត្រឡប់ទៅជាមានជ័យជម្នះវិញ

មារសេនា អភិក្កន្តា សមន្តា ទ្វាទសយោជនា
ខន្តិមេត្តាអធិដ្ឋានា វិទ្ធំសេត្វាន ចក្ខុមា
ភវាភវេ សំសរន្តោ ទិព្វចក្ខុំ វិសោធយិ

ព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ ទ្រង់មានបញ្ញាចក្ខុ កាលដែលអន្ទោលនៅក្នុងភពតូចភពធំ ទ្រង់កម្ចាត់បង់នូវមារនិងសេនានៃមារ ឲ្យកន្ទង់ផុតទៅអំពីទី ១២ យោជន៍ដោយជុំវិញ ដោយខន្តិបារមី មេត្តាបារមី និងអធិដ្ឋាន-បារមី ហើយទ្រង់ជម្រះនូវទិព្វចក្ខុ

ឥរិយាបថាធិសោភគ្គំ ហិតាយ ច សុខាយ ចំ
ពុទ្ធកិច្ចំ វិសោធេត្វា បរិត្តត្ថភណាម យោ

ព្រះសាស្តាទ្រង់បំពេញនូវពុទ្ធកិច្ច ដើម្បីប្រយោជន៍ផង ដើម្បីសេចក្តីសុខផង ដល់សត្វទាំងឡាយ ដែលបាននូវសេចក្តីចម្រើនដ៏ក្រៃលែង យើងទាំងឡាយ សូត្រឥឡូវនេះ នូវព្រះបរិត្តនោះ ។

ទ្វាទសបរិត្ត ចប់ ។

ធម្មចក្កប្បវត្តនសុត្តារម្ភោ

អនុត្តរំ អភិសម្ពោធឹ សម្ពុជ្ឈិត្វា តថាគតោ
បឋមំ យំ អទេសេសិ ធម្មចក្កំ អនុត្តរំ
សម្មទេវ បវត្តេន្តោ លោកេ អប្បដិវត្តិយំ

ព្រះតថាគតជាម្ចាស់ ទ្រង់បានត្រាស់ដឹងនូវព្រះអនុត្តរាភិសម្ពោធិ-ញាណហើយ កាលព្រះអង្គទ្រង់ញុំាងធម៌ ដែលឥតមានអ្នកណាទឹងឲ្យ

ប្រព្រឹត្តទៅបានក្នុងលោក ព្រះអង្គអាចឲ្យប្រព្រឹត្តទៅបាន ដោយប្រពៃពិត ទ្រង់បានសម្តែងហើយនូវធម៌ណា ដែលហៅថា ធម្មចក្កដ៏ប្រសើរ ជាមុនដំបូងបំផុត

យត្ថាក្ខាតា ឧភោ អន្តា បដិបត្តិ ច មជ្ឈិមា
ចតុស្វារិយសច្ចេសុ វិសុទ្ធំ ញាណទស្សនំ

អន្តធម៌ គឺធម៌ជាផ្លូវប្រតិបត្តិអមខាងដ៏លាមកអាក្រក់ ២ ប្រការ និងផ្លូវប្រតិបត្តិជាកណ្តាល និងប្រាជ្ញាដែលដឹងច្បាស់ ឃើញច្បាស់ ក្នុងអរិយសច្ចទាំងឡាយ ៤ ជាប្រាជ្ញាដ៏បរិសុទ្ធ ដែលព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់សម្តែងហើយ ក្នុងព្រះធម៌ដែលហៅថា ធម្មចក្កឯណា

ទេសិតំ ធម្មរាជេន សម្មាសម្ពោធិកិត្តនំ
នាមេន វិស្សុតំ សុត្តំ ធម្មចក្កប្បវត្តនំ
វេយ្យាករណបាឋេន សង្គីតន្តម្ភណាម សេ

យើងទាំងឡាយ សូត្រឥឡូវនេះ នូវព្រះធម្មចក្កនោះ ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាធម្មរាជ ទ្រង់សម្តែងហើយ ប្រាកដដោយឈ្មោះថា ធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ ជាព្រះសូត្រប្រកាសនូវសម្មាសម្ពោធិញាណ ដែលព្រះសង្គីតិកាចារ្យ បានប្រជុំគ្នាសង្គាយនារៀបរៀងដោយរបៀបជាវេយ្យាករណបាឋ គឺជាបាលីបទរាយឥតមានគាថាលាយផងឡើយ ។

ធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ

ឯវម្មេ សុតំ សូត្រនេះ (ឈ្មោះធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ) គឺខ្ញុំ (ឈ្មោះអានន្ទ) បានស្តាប់មកហើយ យ៉ាងនេះថា

ឯកំ សមយំ ភគវា ពារាណសិយំ វិហរតិ ឥសិ-បតនេ មិគទាយេ *សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងព្រៃឥសិបតនមិគទាយវ័ន ជិតក្រុងពារាណសី ។*

តត្រ ខោ ភគវា បញ្ចវគ្គិយេ ភិក្ខូ អាមន្តេសិ *ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ហៅ នូវបញ្ចវគ្គិយភិក្ខុ(១)ទាំងឡាយ ក្នុងទីនោះឯង (ឲ្យតាំងចិត្តស្តាប់នូវភាសិតនេះថា)*

ទ្វេមេ ភិក្ខវេ អន្តា បព្វជិតេន ន សេវិតព្វា *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អន្តធម៌ គឺធម៌ជាផ្លូវប្រតិបត្តិអមខាងដ៏លាមកអាក្រក់ទាំង-ឡាយពីរប្រការនេះ បព្វជិតមិនគួរសេពគប់ គឺថាមិនគួរប្រព្រឹត្តឡើយ ។*

កតមេ ទ្វេ(២) *អន្តធម៌ទាំងឡាយពីរយ៉ាងនោះដូចម្តេច ?*

យោ ចាយំ កាមេសុ កាមសុខល្លិកានុយោគោ

ធម៌ណាដែលប្រកបខ្លួនឲ្យជាប់ជំពាក់ដោយកាម ក្នុងកាមទាំងឡាយ

---

១ ភិក្ខុមានគ្នាចំនួន ៥ រូប គឺភិក្ខុឈ្មោះ កោណ្ឌញ្ញៈ ១ វប្បៈ ១ ភទ្ទិយៈ ១ មហានាម ១ អស្សជិ ១ ។ ២ ក្នុងបិដកច្បាប់សីហឡៈមិនមានបាលីថា កតមេ ទ្វេ នេះទេ ។

ហីនោ ជាធម៌ថោកទាប

គម្មោ ជាធម៌របស់អ្នកស្រុក

ពោថុជ្ជនិកោ ជាធម៌របស់បុថុជ្ជន

អនរិយោ មិនមែនជារបស់អរិយបុគ្គលទេ

អនត្ថសញ្ហិតោ មិនប្រកបដោយប្រយោជន៍ឡើយ ។

យោ ចាយំ អត្តកិលមថានុយោគោ ធម៌ណាដែលប្រកបសេចក្តីលំបាកដល់ខ្លួន

ទុក្ខោ ជាហេតុនាំឲ្យលំបាកកាយទទេ ។

អនរិយោ មិនមែនជារបស់អរិយបុគ្គលទេ

អនត្ថសញ្ហិតោ មិនប្រកបដោយប្រយោជន៍ឡើយ ។

ឯតេ តេ ខោ[១] ភិក្ខវេ ឧភោ អន្តេ អនុបគម្ម មជ្ឈិមា បដិបទា តថាគតេន អភិសម្ពុទ្ធា ចក្ខុករណី ញាណករណី ឧបសមាយ អភិញ្ញាយ សម្ពោធាយ និព្វានាយ សំវត្តតិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេចក្តីប្រតិបត្តិជាកណ្តាល មិនលាយច្រឡំដោយអន្តធម៌ទាំងឡាយពីរយ៉ាងនោះឯង ដែលតថាគតបានត្រាស់ដឹងហើយ ជាសេចក្តីប្រតិបត្តិធ្វើឲ្យកើតបញ្ញាចក្ខុ(ភ្នែកគឺប្រាជ្ញា)

១ ក្នុងបិដកច្បាប់សីហឡៈ មិនមានសព្ទថា ខោ នេះទេ ។

ធ្វើឲ្យកើតសេចក្ដីដឹងច្បាស់ប្រាកដ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្ដីស្ងប់រម្ងាប់ ដើម្បីសេចក្ដីដឹងចំពោះ ដើម្បីសេចក្ដីដឹងដោយប្រពៃ ដើម្បីសេចក្ដីរំលត់ទុក្ខ ។

កតមា ច សា ភិក្ខវេ មជ្ឈិមា បដិបទា តថាគតេន អភិសម្ពុទ្ធា ចក្ខុករណី ញាណករណី ឧបសមាយ អភិញ្ញាយ សម្ពោធាយ និព្វានាយ សំវត្តតិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏សេចក្ដីប្រតិបត្តិជាកណ្ដាលដែលតថាគតបានត្រាស់ដឹងហើយ ជាសេចក្ដីប្រតិបត្តិធ្វើឲ្យកើតបញ្ញាចក្ខុ ធ្វើឲ្យកើតសេចក្ដីដឹងច្បាស់ប្រាកដ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្ដីស្ងប់រម្ងាប់ ដើម្បីសេចក្ដីដឹងចំពោះ ដើម្បីសេចក្ដីដឹងដោយប្រពៃ ដើម្បីសេចក្ដីរំលត់ទុក្ខនោះ តើដូចម្ដេច ?

អយមេវ អរិយោ អដ្ឋង្គិកោ មគ្គោ អដ្ឋង្គិកមគ្គ គឺធម៌ដូចជាផ្លូវមានអង្គ ៨ ដ៏ប្រសើរ នេះឯង (ហៅថាសេចក្ដីប្រតិបត្តិជាកណ្ដាល)

សេយ្យថីទំ អដ្ឋង្គិកមគ្គនោះ ដូចម្ដេចខ្លះ ?

សម្មាទិដ្ឋិ ប្រាជ្ញាយល់ឃើញត្រូវ

សម្មាសង្កប្បោ សេចក្ដីត្រិះរិះត្រូវ

សម្មាវាចា សម្ដីត្រូវ

សម្មាកម្មន្តោ ការងារត្រូវ

សម្មាអាជីវោ   កិរិយាចិញ្ចឹមជីវិតត្រូវ

សម្មាវាយាមោ   ព្យាយាមត្រូវ

សម្មាសតិ   សេចក្ដីរឭកត្រូវ

សម្មាសមាធិ   កិរិយាតម្កល់ចិត្តឲ្យនឹងត្រូវ

អយំ ខោ សា ភិក្ខវេ មជ្ឈិមា បដិបទា តថាគតេន អភិសម្ពុទ្ធា ចក្ខុករណី ញាណករណី ឧបសមាយ អភិញ្ញាយ សម្ពោធាយ និព្វានាយ សំវត្តតិ ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ អដ្ឋង្គិកមគ្គនេះឯង ដែលហៅថា សេចក្ដីប្រតិបត្តិជាកណ្ដាល ដែលតថាគតបានត្រាស់ដឹងហើយ ជាសេចក្ដីប្រតិបត្តិធ្វើឲ្យកើតបញ្ញាចក្ខុ ធ្វើឲ្យកើតសេចក្ដីដឹងច្បាស់ប្រាកដ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្ដីស្ងប់រម្ងាប់ ដើម្បីសេចក្ដីដឹងចំពោះ ដើម្បីសេចក្ដីដឹងដោយប្រពៃ ដើម្បីសេចក្ដីរលត់ទុក្ខ ។

ឥទំ ខោ បន ភិក្ខវេ ទុក្ខំ អរិយសច្ចំ ជាតិបិ ទុក្ខា ជរាបិ ទុក្ខា (ព្យាធិបិ(១)ទុក្ខោ) មរណម្បិ ទុក្ខំ សោកបរិទេវទុក្ខទោមនស្សុបាយាសាបិ ទុក្ខា អប្បិយេហិ សម្បយោគោ ទុក្ខោ បិយេហិ វិប្បយោគោ ទុក្ខោ យម្បិច្ឆំ ន លភតិ តម្បិ ទុក្ខំ សង្ខិត្តេន បញ្ចុបាទានក្ខន្ធា ទុក្ខា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ជាតិ គឺកិរិយា

១ ព្យាធិបិ ទុក្ខោ ក្នុងភាគណវិរបាលីគ្មានទេ ។

កកើតនៃខន្ធ ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ ជរា គឺកិរិយាចាស់គ្រាំគ្រានៃខន្ធ ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ (ព្យាធិ គឺជំងឺដំកាត់ទាំងឡាយ ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ(មរណៈ គឺកិរិយាបែកធ្លាយនៃខន្ធ ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ សេចក្តីសោកខ្សឹកខ្សួល ទុក្ខ ទោមនស្ស និងសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ចិត្តទាំងឡាយ ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ កិរិយាប្រកបដោយសត្វនិងសង្ខារទាំង-ឡាយដែលមិនជាទីស្រឡាញ់ពេញចិត្ត ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ កិរិយាព្រាត់ប្រាសចាកសត្វនិងសង្ខារទាំងឡាយ ដែលជាទីស្រឡាញ់ពេញចិត្ត ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ កាលបើចង់បាននូវវត្ថុណាមួយហើយ មិនបាននូវវត្ថុនោះ កិរិយាមិនបាននោះ ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ ឧបាទានក្ខន្ធទាំងឡាយ ៥ ដែលតថាគតសម្តែងហើយដោយបំព្រួញ ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ កងទុក្ខមានជាតិជាដើមនេះ ឈ្មោះថា អរិយសច្ច ។

ឥទំ ខោ បន ភិក្ខវេ ទុក្ខសមុទយោ អរិយ-សច្ចំ យាយំ តណ្ហា ពោនោព្ភវិកា នន្ទិរាគសហគតា តត្រ តត្រាភិនន្ទិនី សេយ្យថីទំ កាមតណ្ហា ភវតណ្ហា វិភវតណ្ហា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តណ្ហាឯណា ដែលរមែងតាក់តែងនូវភពថ្មី ប្រកបដោយតម្រេកដោយអំណាចនៃសេចក្តីត្រេកត្រអាល មានកិរិយារីករាយក្នុងអារម្មណ៍នោះៗជាប្រក្រតី តណ្ហានោះ ដូចម្តេចខ្លះ ?

(តណ្ហានោះ) គឺកាមតណ្ហា ១ ភវតណ្ហា ១ វិភវតណ្ហា ១ តណ្ហាទាំង ៣ នេះ ឈ្មោះថា ទុក្ខសមុទយអរិយសច្ច ។

ឥទំ ខោ បន ភិក្ខវេ ទុក្ខនិរោធោ អរិយសច្ចំ យោ តស្សាយេវ តណ្ហាយ អសេសវិរាគនិរោធោ ចាគោ បដិនិស្សគ្គោ មុត្តិ អនាលយោ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កិរិយារំលត់បង់នូវតណ្ហានោះ ដោយអរិយមគ្គមិនឲ្យមានសេសសល់ កិរិយាលះបង់នូវតណ្ហានោះ កិរិយាលោស់ចោលនូវតណ្ហានោះ កិរិយារួចផុតចាកតណ្ហានោះ កិរិយាមិនមានអាល័យក្នុងតណ្ហានោះឯណា កិរិយារំលត់បង់នូវតណ្ហា ដោយអរិយមគ្គមិនឲ្យមានសេសសល់ជាដើមនេះឯង ឈ្មោះថា ទុក្ខនិរោធអរិយសច្ច ។

ឥទំ ខោ បន ភិក្ខវេ ទុក្ខនិរោធគាមិនី បដិបទា អរិយសច្ចំ អយមេវ អរិយោ អដ្ឋង្គិកោ មគ្គោ សេយ្យថីទំ សម្មាទិដ្ឋិ សម្មាសង្កប្បោ សម្មាវាចា សម្មាកម្មន្តោ សម្មាអាជីវោ សម្មាវាយាមោ សម្មាសតិ សម្មាសមាធិ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អដ្ឋង្គិកមគ្គ ដ៏ប្រសើរនេះឯង ដូចម្ដេចខ្លះ? គឺប្រាជ្ញាយល់ឃើញត្រូវ សេចក្ដីត្រិះរិះត្រូវ សម្ដីត្រូវ ការងារត្រូវ កិរិយា

ចិញ្ចឹមជីវិតត្រូវ ព្យាយាមត្រូវ សេចក្ដីរឭកត្រូវ កិរិយាតម្កល់ចិត្តឲ្យនឹងត្រូវ អដ្ឋង្គិកមគ្គ ដ៏ប្រសើរនេះឯង ឈ្មោះថា ទុក្ខនិរោធគាមិនីបដិបទា-អរិយសច្ច ។

(កាលត្រាស់ទេសនានូវលក្ខណៈនៃអរិយសច្ច ៤ ប្រការដូច្នេះហើយ ទើបត្រាស់ទេសនានូវញាណទាំង ៣ ប្រការ គឺ សច្ចញ្ញាណ កិច្ចញ្ញាណ កតញ្ញាណ ឲ្យទូទៅ ក្នុងអរិយសច្ច ៤ តទៅទៀតថា)

ឥទំ ទុក្ខំ អរិយសច្ចន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុ-តេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុ(១)កើតឡើងហើយ ញាណ(២)កើតឡើងហើយ បញ្ញា(៣) កើតឡើងហើយ វិជ្ជា(៤)កើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាង(៥) កើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយដែលពីដើម(៦) តថាគតមិនធ្លាប់បានឮ បានស្ដាប់ថា នេះជាទុក្ខអរិយសច្ច ដូច្នេះឡើយ ។

---

១ បញ្ញាដែលឃើញច្បាស់ ។ ២ បញ្ញាដែលដឹងច្បាស់ ។ ៣ បញ្ញាដែលដឹងមិនខុសមិនភ្លាត់ ។ ៤ បញ្ញាដែលកាត់បង់នូវសេចក្ដីសង្ស័យ ។ ៥ បញ្ញាដែលកម្ចាត់សេចក្ដីងងឹតគឺសេចក្ដីល្ងង់ ។ ៦ ពាក្យថា "ពីដើម" នេះ បំពោះយកកាលក្នុងបច្ចិមភពនេះឯង ចាប់ដើមតាំងអំពីប្រសូត្រមក ។

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខំ អរិយសច្ចំ បរិញ្ញេយ្យន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោ-កោ ឧទបាទិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើមតថាគតមិនធ្លាប់បានឮបានស្ដាប់ថា ទុក្ខអរិយសច្ចនេះឯង គួរតែកំណត់ដឹងដោយបញ្ញា ដូច្នេះឡើយ ។

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខំ អរិយសច្ចំ បរិញ្ញាតន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើមតថាគត មិនធ្លាប់បានឮបានស្ដាប់ថា ទុក្ខអរិយសច្ចនេះឯង តថាគតកំណត់ដឹងបានហើយ ដូច្នេះឡើយ ។

ឥទំ ទុក្ខសមុទយោ អរិយសច្ចន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើមតថាគតមិនធ្លាប់បានឮបានស្តាប់ថា នេះជាទុក្ខសមុទយអរិយសច្ច ដូច្នេះឡើយ ។

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខសមុទយោ អរិយសច្ចំ បហាតព្វន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើមតថាគត មិនធ្លាប់បានឮបានស្តាប់ថា ទុក្ខសមុទយអរិយសច្ចនេះឯង គួរតែលះបង់ ដូច្នេះឡើយ ។

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខសមុទយោ អរិយសច្ចំ បហី-នន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទ-បាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើមតថាគត មិនធ្លាប់បានឮបានស្តាប់ថា ទុក្ខសមុទយអរិយសច្ច នេះឯង តថាគត លះបង់បានហើយ ដូច្នេះឡើយ ៗ

ឥទំ ទុក្ខនិរោធោ អរិយសច្ចន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទ-បាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទ-បាទិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើមតថាគត មិនធ្លាប់បានឮបានស្តាប់ថា នេះជាទុក្ខនិរោធអរិយសច្ច ដូច្នេះឡើយ ៗ

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខនិរោធោ អរិយសច្ចំ សច្ឆិកាតព្វន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយដែលពីដើម តថាគត មិនធ្លាប់បានឮបានស្តាប់ថា ទុក្ខនិរោធអរិយសច្ចនេះឯង គួរតែធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ដូច្នេះឡើយ ។

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខនិរោធោ អរិយសច្ចំ សច្ឆិកតន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយដែលពីដើម តថាគត មិនធ្លាប់បានឮបានស្តាប់ថា ទុក្ខនិរោធអរិយសច្ចនេះឯង តថាគតធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់បានហើយ ដូច្នេះឡើយ ។

ឥទំ ទុក្ខនិរោធគាមិនី បដិបទា អរិយសច្ចន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើមតថាគត មិនធ្លាប់បានឮបានស្ដាប់ថា នេះ ជាទុក្ខនិរោធគាមិនីបដិ-បទាអរិយសច្ច ដូច្នេះឡើយ ។

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខនិរោធគាមិនី បដិបទា អរិយសច្ចំ ភាវេតព្វន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើមតថាគត មិនធ្លាប់បានឮបានស្ដាប់ថា ទុក្ខនិរោធគាមិនីបដិបទា-អរិយសច្ចនេះឯង គួរតែចម្រើនឲ្យកើតឡើង ដូច្នេះឡើយ ។

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខនិរោធគាមិនី បដិបទា អរិយសច្ចំ ភាវិតន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយដែលពីដើម តថាគត មិនធ្លាប់បានឮបានស្ដាប់ថា ទុក្ខនិរោធគាមិនីបដិបទាអរិយសច្ច នេះឯង តថាគតចម្រើនឲ្យកើតបានហើយ ដូច្នេះឡើយ ។

យាវកីវញ្ច មេ ភិក្ខវេ ឥមេសុ ចតូសុ អរិយសច្ចេសុ ឯវន្តិបរិវដ្ដំ ទ្វាទសាការំ យថាភូតំ ញាណទស្សនំ ន សុវិសុទ្ធំ អហោសិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រាជ្ញាដែលដឹងច្បាស់ ឃើញច្បាស់តាមពិត មានបរិវដ្ដៈ(១)៣ មានអាការៈ(២)១២ យ៉ាងនេះ (ប្រព្រឹត្តទៅ) ក្នុងអរិយសច្ចទាំងឡាយ ៤ នៅមិនទាន់បរិសុទ្ធល្អ មាន ដល់តថាគត អស់កាលត្រឹមណា ។

---

១ បរិវដ្ដៈ ៣ គឺសច្ចញ្ញាណ ១ កិច្ចញ្ញាណ ១ កតញ្ញាណ ១ ។ ២ បរិវដ្ដៈ ៣ នោះឯង វិលទៅជួបជាបក្រ ក្នុងសច្ចៈទាំង ៤ គឺក្នុងទុក្ខសច្ច ៣ ទុក្ខសមុទយសច្ច ៣ ទុក្ខនិរោធសច្ច ៣ ទុក្ខនិរោធគាមិនីបដិបទាអរិយសច្ច ៣ ផ្សំគ្នាជា ១២ ហៅថា អាការៈ ១២ ។

នេវ តាវាហំ ភិក្ខវេ សទេវកេ លោកេ សមារកេ សព្រហ្មកេ សស្សមណព្រាហ្មណិយា បជាយ សទេវមនុស្សាយ អនុត្តរំ សម្មាសម្ពោធឹ អភិសម្ពុទ្ធោ បច្ចញ្ញាសឹ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតក៏មិនទាន់ប្ដេជ្ញាខ្លួនថា ជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ ឥតមានសេចក្ដីដឹងឯទៀតក្រៃលែងជាងក្នុងលោកព្រមទាំងទេវលោក មារលោក ព្រហ្មលោក ក្នុងពពួកសត្វព្រមទាំងសមណព្រាហ្មណ៍ ព្រមទាំងមនុស្សជាសម្មតិទេព និងមនុស្សដ៏សេស អស់កាលត្រឹមណោះ នៅឡើយទេ ។

យតោ ច ខោ មេ ភិក្ខវេ ឥមេសុ ចតូសុ អរិយសច្ចេសុ ឯវត្តិបរិវដ្ដំ ទ្វាទសាការំ យថាភូតំ ញាណទស្សនំ សុវិសុទ្ធំ អហោសិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏បញ្ញាដែលដឹងច្បាស់ ឃើញច្បាស់តាមពិត មានបរិវដ្ដៈ ៣ មានអាការៈ ១២ យ៉ាងនេះ (ប្រព្រឹត្តទៅ) ក្នុងអរិយសច្ចទាំងឡាយ ៤ នេះ បរិសុទ្ធល្អ មានផលតថាគត ក្នុងកាលឯណា ។

អថាហំ ភិក្ខវេ សទេវកេ លោកេ សមារកេ សព្រហ្មកេ សស្សមណព្រាហ្មណិយា បជាយ សទេវមនុស្សាយ អនុត្តរំ សម្មាសម្ពោធឹ អភិសម្ពុទ្ធោ បច្ចញ្ញាសឹ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតប្តេជ្ញាខ្លួនថា ជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ ឥតមានសេចក្តីដឹងឯទៀតក្រៃលែងជាង ក្នុងលោក ព្រមទាំងទេវលោក មារលោក ព្រហ្មលោក ក្នុងពពួកសត្វ ព្រមទាំងសមណព្រាហ្មណ៍ ព្រមទាំងមនុស្ស ជាសម្មតិទេព និងមនុស្សដ៏សេស ក្នុងកាលណោះឯង ។

ញាណញ្ច បន មេ ទស្សនំ ឧទបាទិ អកុប្បា មេ វិមុត្តិ អយមន្តិមា ជាតិ នត្ថិទានិ បុនព្ភវោតិ ក៏បញ្ញាដែលដឹងច្បាស់ ឃើញច្បាស់ កើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ដូច្នេះថា សេចក្តីរួចផុតវិសេស របស់តថាគត មិនប្រែត្រឡប់កម្រើកទៀតឡើយ ជាតិនេះ ក៏ជាទីបំផុតត្រឹមនេះហើយ ឥឡូវនេះ ភពថ្មី គឺការត្រឡប់កើតទៀត ក៏មិនមានឡើយ ។

ឥទមវោច ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ បានត្រាស់ទេសនាព្រះធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រនេះ (ចប់ហើយ)

អត្តមនា បញ្ចវគ្គិយា ភិក្ខូ ភគវតោ ភាសិតំ អភិនន្ទុំ បញ្ចវគ្គិយភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏មានចិត្តត្រេកអរ រីករាយនឹងភាសិតរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយក្រៃពេក ។

ឥមស្មិញ្ច បន វេយ្យាករណស្មឹ ភញ្ញមានេ អាយ-ស្មតោ កោណ្ឌញ្ញស្ស វិរជំ វីតមលំ ធម្មចក្ខុំ ឧទបាទិ

នាកាលវេយ្យាករណ៍ គឺព្រះសូត្រដែលឥតមានគាថានេះ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគកំពុងត្រាស់ទេសនា ធម្មចក្ខុគឺសោតាបត្តិមគ្គ ដ៏ប្រាសចាកធូលីគឺរាគៈ ប្រាសចាកមន្ទិលគឺអកុសលកើតឡើងហើយ ដល់ព្រះកោណ្ឌញ្ញៈដ៏មានអាយុថា

យំកិញ្ចិ សមុទយធម្មំ សព្វន្តំ និរោធធម្មន្តិ ធម្មជាតណាមួយមានកិរិយាកើតឡើងជាធម្មតា ធម្មជាតនោះទាំងអស់មានកិរិយារលត់ទៅជាធម្មតា ។

បវត្តិតេ ច ភគវតា ធម្មចក្កេ ក៏នាកាលព្រះធម្មចក្កប្ប-វត្តនសូត្រគឺព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ទេសនាចប់ហើយ

ភុម្មា ទេវា សទ្ទមនុស្សាវេសុំ ឯតម្ភគវតា ពារា-ណសិយំ ឥសិបតនេ មិគទាយេ អនុត្តរំ ធម្មចក្កំ បវត្តិតំ អប្បដិវត្តិយំ សមណេន វា ព្រាហ្មណេន វា ទេវេន វា មារេន វា ព្រហ្មុនា វា កេនចិ វា លោកស្មិន្តិ ភុម្មទេវតាទាំងឡាយ ក៏ញុំាងសំឡេងឲ្យលាន់ឮឡើងដូច្នេះថា ចក្រគឺធម៌នេះ ឥតមានចក្រឯណាមួយក្រៃលែងជាង គឺសមណៈក្តី ព្រាហ្មណ៍ក្តី ទេវតាក្តី

មារក្តី ព្រហ្មក្តី អ្នកឯណានីមួយក្តី ក្នុងលោកសម្តែងពុំបានឡើយ មានតែព្រះដ៏មានព្រះភាគ ព្រះអង្គត្រាស់សម្តែងហើយ ក្នុងឥសិបតនមិគទាយវ័ន ជិតក្រុងពារាណសី ។

ភុម្មានំ ទេវានំ សទ្ទំ សុត្វា ចាតុម្មហារាជិកា ទេវា សទ្ទមនុស្សាវេសុំ ទេវតាទាំងឡាយក្នុងជាន់ចាតុម្មហារាជ បានឮសំឡេងនៃភុម្មទេវតាទាំងឡាយហើយ ក៏ញុំាងសំឡេងឲ្យលាន់ឮឡើង (ដោយសេចក្តីសរសើរដូចគ្នា) ។

ចាតុម្មហារាជិកានំ ទេវានំ សទ្ទំ សុត្វា តាវត្តឹសា ទេវា សទ្ទមនុស្សាវេសុំ ទេវតាទាំងឡាយក្នុងជាន់តាវត្តិង្ស បានឮសំឡេងនៃទេវតាក្នុងជាន់ចាតុម្មហារាជហើយ ក៏ញុំាងសំឡេងឲ្យលាន់ឮឡើង (ដោយសេចក្តីសរសើរដូចគ្នា) ។

តាវត្តឹសានំ ទេវានំ សទ្ទំ សុត្វា យាមា ទេវា សទ្ទមនុស្សាវេសុំ ទេវតាទាំងឡាយក្នុងជាន់យាមា បានឮសំឡេងនៃទេវតាក្នុងជាន់តាវត្តិង្សហើយ ក៏ញុំាងសំឡេងឲ្យលាន់ឮឡើង (ដោយសេចក្តីសរសើរដូចគ្នា) ។

យាមានំ ទេវានំ សទ្ទំ សុត្វា តុសិតា ទេវា សទ្ទមនុស្សាវេសុំ ទេវតាទាំងឡាយក្នុងជាន់តុសិត បានឮសំឡេងនៃទេវតា

ក្នុងជាន់យាមាហើយ ក៏ញុំាងសំឡេងឲ្យលាន់ឮឡើង (ដោយសេចក្តីសរសើរដូចគ្នា) ។

តុសិតានំ ទេវានំ សទ្ទំ សុត្វា និម្មានរតី ទេវា សទ្ទ-មនុស្សាវេសុំ ទេវតាទាំងឡាយក្នុងជាន់និម្មានរតី បានឮសំឡេងនៃទេវតាក្នុងជាន់តុសិតហើយ ក៏ញុំាងសំឡេងឲ្យលាន់ឮឡើង (ដោយសេចក្តីសរសើរដូចគ្នា) ។

និម្មានរតីនំ ទេវានំ សទ្ទំ សុត្វា បរនិម្មិតវសវត្តី ទេវា សទ្ទមនុស្សាវេសុំ ទេវតាទាំងឡាយក្នុងជាន់បរនិម្មិតវសវត្តី បានឮសំឡេងនៃទេវតាក្នុងជាន់និម្មានរតីហើយ ក៏ញុំាងសំឡេងឲ្យលាន់ឮឡើង (ដោយសេចក្តីសរសើរដូចគ្នា) ។

បរនិម្មិតវសវត្តីនំ ទេវានំ សទ្ទំ សុត្វា ព្រហ្មកាយិ-កា(១)ទេវា សទ្ទមនុស្សាវេសុំ ឯតម្ភគវតា ពារាណសិយំ

---

១ ក្នុងភាណវារបាលីក្នុងស្រុកខ្មែរយើង មិនមានបាលីថា ព្រហ្មកាយិកា ដូច្នេះទេ តែមានរាប់ឋានព្រហ្មតាំងពីព្រហ្មបារិសជ្ជា រហូតដល់ជាន់អកនិដ្ឋ មានរបៀបបាលី ដូច្នេះ បរនិម្មិតវសវត្តី-នំ ទេវានំ សទ្ទំ សុត្វា ព្រហ្មបារិសជ្ជា ទេវា សទ្ទមនុស្សាវេសុំ ។ តែត្រឹមនេះ មិនមានបាលីថា ឯតម្ភគវតា ។ល។ លោកស្មិន្តិ ទេ ។ ដល់មកខាងចុងបំផុតទើបមានបាលីថា ឯតម្ភគវតា ។ល។ លោកស្មិន្តិ ។ ក្នុងភាណវារៈច្បាប់សីហឡៈ មានរាប់ឋានព្រហ្មតាំងពី ព្រហ្មបារិសជ្ជា រហូតដល់អកនិដ្ឋ ហើយមានទាំងបាលីថា ឯតម្ភគវតា ។ល។ លោកស្មិន្តិ គ្រប់បទទាំងអស់ ។ ក្នុងព្រះត្រៃបិដក មិនមានញែកឋានព្រហ្មដូចច្បាប់ទាំង ២ នោះឡើយ មានតែបាលីថា ព្រហ្ម-កាយិកា ប្រែថា “ទេវតាក្នុងឋានព្រហ្ម” ដូច្នេះ ។ ក្នុងទីនេះយកតាមច្បាប់ក្នុងព្រះត្រៃបិដក ។ តែបើអស់លោកអ្នកសិក្សាត្រូវការនឹងរៀនសូត្របំបែកឋានព្រហ្មដូចក្នុងច្បាប់ទាំង ២ នោះក៏បានតាមត្រូវការ ឯសេចក្តីប្រែដូចគ្នា ប្លែកតែឈ្មោះឋានព្រហ្មទាំង ១៥ ជាន់ប៉ុណ្ណោះ ព្រោះព្រហ្ម-លោកទាំង ១៦ ជាន់នោះ វៀរលែងតែ អសញ្ញិសត្វចេញ ។

ឥសិបតនេ មិគទាយេ អនុត្តរំ ធម្មចក្កំ បវត្តិតំ អប្បដិវត្តិយំ សមណេន វា ព្រាហ្មណេន វា ទេវេន វា មារេន វា ព្រហ្មុនា វា កេនចិ វា លោកស្មិន្តិ ទេវតាទាំងឡាយក្នុងពួកព្រហ្ម បានឮសំឡេងនៃទេវតាក្នុងជាន់បរនិម្មិតវសវត្តីហើយ ក៏ញុំាងសំឡេងឲ្យលាន់ឮឡើង ដូច្នេះថា បក្រតីធម៌នេះ ឥតមានបក្រឯណាមួយក្រៃលែងជាង គឺសមណៈក្តី ព្រាហ្មណ៍ក្តី ទេវតាក្តី មារក្តី ព្រហ្មក្តី អ្នកឯណានីមួយក្តី ក្នុងលោក សម្តែងពុំបានឡើយ មានតែព្រះដ៏មានព្រះភាគព្រះអង្គត្រាស់សម្តែងហើយ ក្នុងឥសិបតនមិគទាយវ័ន ជិតក្រុងពារាណសី ។

ឥតិហ តេន ខណេន តេន មុហុត្តេន យាវ ព្រហ្មលោកា សទ្ទោ អព្ភុគ្គច្ឆិ សំឡេងសាធុការលាន់ឮឡើងទៅដរាបដល់ព្រហ្មលោក ក្នុងខណៈនោះ ក្នុងមួយរំពេចនោះ ដោយអាការលាន់ឮត ៗ គ្នាដូច្នេះ ។

អយញ្ច ទសសហស្សី លោកធាតុ សង្កម្បិ សម្បកម្បិ សម្បវេធិ ទាំងមុឺនលោកធាតុនេះ ក៏កក្រើកញាប់ញ័រ ទាំងខាងលើទាំងខាងក្រោម និងញាប់ញ័រក្នុងទិសទាំងពួង ។

អប្បមាណោ ច ឧឡារោ ឱភាសោ លោកេ បាទុរហោសិ អតិក្កម្ម ទេវានំ ទេវានុភាវន្តិ ពាំងស្មើដ៏រុងរឿងក្រៃពេក ទឹងប្រមាណមិនបាន កន្លងលើសទេវានុភាពនៃទេវតាទាំងឡាយ ក៏កើតឡើងប្រាកដក្នុងលោក ។

អថខោ ភគវា ឧទានំ ឧទានេសិ អញ្ញាសិ វត ភោ កោណ្ឌញ្ញោ អញ្ញាសិ វត ភោ កោណ្ឌញ្ញោតិ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ទ្រង់បន្លឺនូវឧទានវាចាថា ឱ! កោណ្ឌញ្ញៈ បានចេះដឹងហើយហ្ន៎ ឱ កោណ្ឌញ្ញៈ បានចេះដឹងហើយហ្ន៎ ។

ឥតិហិទំ អាយស្មតោ កោណ្ឌញ្ញស្ស អញ្ញាកោណ្ឌញ្ញោត្វេវ នាមំ អហោសីតិ ព្រោះហេតុនោះពាក្យថា អញ្ញាកោណ្ឌញ្ញៈនេះឯង បានមកជាឈ្មោះនៃព្រះកោណ្ឌញ្ញៈដ៏មានអាយុ ។

ព្រះធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ ចប់ ។

អនត្តលក្ខណសុត្តារម្ភោ

យន្តំ សត្ថុហិ ទុក្ខេន ញេយ្យំ អនត្តលក្ខណំ
អនត្តលក្ខណៈឯណា ដែលសត្វទាំងឡាយគប្បីដឹងដោយកម្រ
អត្តវាទាត្តសញ្ញានំ សម្មោហ វិមោចនំ
សម្ពុទ្ធោ តំ បកាសេសិ ទិដ្ឋសច្ចាន យោគិនំ

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ ទ្រង់ប្រកាសហើយដោយប្រពៃ នូវអនត្ត-លក្ខណៈនោះ ជាធម៌ដោះនូវអត្តវាទុបាទាន គឺកិរិយាប្រកាន់មាំដោយសម្ដីថា ខ្លួន ៗ និងអត្តសញ្ញា គឺកិរិយាសម្គាល់ថា ខ្លួន ៗ ដល់ព្រះយោគី គឺភិក្ខុមានគ្នា ៥ នាក់ ជាពួកដែលមានសច្ចៈឃើញហើយ

ឧត្តរឹ បដិវេធាយ ភាវេតុំ ញាណមុត្តមំ

ដើម្បីចម្រើននូវញាណដ៏ឧត្តម ដើម្បីនឹងឲ្យត្រាស់ដឹងនូវធម៌ដ៏ខ្ពស់ក្រៃលែង

យន្តេសំ ទិដ្ឋធម្មានំ ញាណេនុបបរិក្ខិតំ
សព្វាសវេហិ ចិត្តានិ វិមុច្ចឹសុ អសេសតោ

ចិត្តរបស់បញ្ចវគ្គិយភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ជាអ្នកមានធម៌ឃើញហើយ ដែលពិចារណាដោយញាណ ក៏រួចផុតហើយចាកអាសវៈទាំងពួង ឥតមានសេសសល់ ដោយព្រះសូត្រឯណា

តជា ញាណានុសារេន សាសនំ ការុមិច្ឆតំ
សាធូនំ អត្ថសិទ្ធត្ថំ តំ សុត្តន្តម្ភណាម សេ

យើងទាំងឡាយ សូត្រឥឡូវនេះ នូវព្រះសូត្រនោះ ដើម្បីឲ្យសម្រេចប្រយោជន៍ដល់អស់សាធុជន ដែលត្រូវការចង់ធ្វើតាមនូវពាក្យប្រដៅ (នៃព្រះពុទ្ធ) តាមទំនងនៃញាណយ៉ាងនោះ ៗ

អនត្តលក្ខណសូត្រ

ឯវម្មេ សុតំ (សូត្រនេះ ឈ្មោះអនត្តលក្ខណសូត្រ) គឺខ្ញុំ (ឈ្មោះ អានន្ទ) បានស្តាប់មកហើយ យ៉ាងនេះថា

ឯកំ សមយំ ភគវា ពារាណសិយំ វិហរតិ ឥសិបតនេ មិគទាយេ សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងទីព្រៃឥសិបតនមិគទាយវ័ន ជិតក្រុងពារាណសី ។,

តត្រ ខោ ភគវា បញ្ចវគ្គិយេ ភិក្ខូ អាមន្តេសិ

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ហៅនូវបញ្ចវគ្គិយភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងទីនោះ (ឲ្យនាំគ្នាតាំងចិត្តស្តាប់នូវភាសិតនេះ) ថា

រូបំ ភិក្ខវេ អនត្តា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ រូបគឺរាងកាយ ជាអនត្តា មិនមែនជារបស់ខ្លួនឡើយ

រូបញ្ច ហិទំ ភិក្ខវេ អត្តា អភវិស្ស ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រសិនណាបើរូបនេះ ជារបស់ខ្លួនពិតមែន

នយិទំ រូបំ អាពាធាយ សំវត្តេយ្យ រូបនេះក៏មិនគប្បីប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីអាពាធ គឺជំងឺដំកាត់ឡើយ

លព្ភេថ ច រូបេ ឯវំ មេ រូបំ ហោតុ ឯវំ មេ រូបំ មា អហោសីតិ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលគប្បីបាន (នូវអំណាច) ក្នុងរូបថា សូមឲ្យរូបរបស់អញយ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យរូបរបស់អញយ៉ាងនេះឡើយ

យស្មា ច ខោ ភិក្ខវេ រូបំ អនត្តា តស្មា រូបំ អាពាធាយ សំវត្តតិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ រូបជាអនត្តាពិតមែន ព្រោះហេតុនោះ បានជារូបចេះតែប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីអាពាធ

ន ច លព្ភតិ រូបេ ឯវំ មេ រូបំ ហោតុ ឯវំ មេ រូបំ មា អហោសីតិ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលមិនបាន (នូវអំណាច) ក្នុងរូបថា សូមឲ្យរូបរបស់អញយ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យរូបរបស់អញយ៉ាងនេះឡើយ ។

វេទនា អនត្តា វេទនាមិនមែនជារបស់ខ្លួនឡើយ

វេទនា ច ហិទំ ភិក្ខវេ អត្តា អភវិស្ស ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រសិនណាបើវេទនានេះ ជារបស់ខ្លួនពិតមែន

ន យិទំ វេទនា អាពាធាយ សំវត្តេយ្យ វេទនានេះក៏មិនគប្បីប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីអាពាធឡើយ

លព្ភេថ ច វេទនាយ ឯវំ មេ វេទនា ហោតុ ឯវំ មេ វេទនា មា អហោសីតិ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលគប្បីបាន (នូវអំណាច) ក្នុងវេទនាថា សូមឲ្យវេទនារបស់អញយ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យវេទនារបស់អញយ៉ាងនេះឡើយ

យស្មា ច ខោ ភិក្ខវេ វេទនា អនត្តា តស្មា វេទនា អាពាធាយ សំវត្តតិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វេទនាជាអនត្តាពិតមែន ព្រោះហេតុនោះ បានជាវេទនា ចេះតែប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីអាពាធ

ន ច លព្ភតិ វេទនាយ ឯវំ មេ វេទនា ហោតុ ឯវំ មេ វេទនា មា អហោសីតិ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលមិនបាន (នូវអំណាច) ក្នុងវេទនាថា សូមឲ្យវេទនារបស់អញយ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យវេទនារបស់អញយ៉ាងនេះឡើយ ។

សញ្ញា អនត្តា សញ្ញាមិនមែនជារបស់ខ្លួនឡើយ

សញ្ញា ច ហិទំ ភិក្ខវេ អត្តា អភវិស្ស ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រសិនណាបើសញ្ញានេះ ជារបស់ខ្លួនពិតមែន

ន យិទំ សញ្ញា អាពាធាយ សំវត្តេយ្យ សញ្ញានេះក៏មិនគប្បីប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីអាពាធឡើយ

លព្ភេថ ច សញ្ញាយ ឯវំ មេ សញ្ញា ហោតុ ឯវំ មេ សញ្ញា មា អហោសីតិ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលគប្បីបាន (នូវអំណាច) ក្នុងសញ្ញាថា សូមឲ្យសញ្ញារបស់អញយ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យសញ្ញារបស់អញយ៉ាងនេះឡើយ

យស្មា ច ខោ ភិក្ខវេ សញ្ញា អនត្តា តស្មា សញ្ញា អាពាធាយ សំវត្តតិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សញ្ញាជាអនត្តាពិតមែន ព្រោះហេតុនោះ បានជាសញ្ញាចេះតែប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីអាពាធ

ន ច លព្ភតិ សញ្ញាយ ឯវំ មេ សញ្ញា ហោតុ ឯវំ មេ សញ្ញា មា អហោសីតិ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលមិនបាន (នូវអំណាច) ក្នុងសញ្ញាថា សូមឲ្យសញ្ញារបស់អញយ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យសញ្ញារបស់អញយ៉ាងនេះឡើយ ។

សង្ខារា អនត្តា សង្ខារទាំងឡាយ មិនមែនជារបស់ខ្លួនឡើយ

សង្ខារា ច ហិទំ ភិក្ខវេ អត្តា អភវិស្សំសុ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រសិនណាបើសង្ខារទាំងឡាយនេះ ជារបស់ខ្លួនពិតមែន

ន យិទំ សង្ខារា អាពាធាយ សំវត្តេយ្យុំ សង្ខារទាំងឡាយនេះ ក៏មិនគប្បីប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីអាពាធឡើយ

លព្ភេថ ច សង្ខារេសុ ឯវំ មេ សង្ខារា ហោន្តុ ឯវំ មេ សង្ខារា មា អហេសុន្តិ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលគប្បីបាន (នូវអំណាច) ក្នុងសង្ខារទាំងឡាយថា សូមឲ្យសង្ខារទាំងឡាយរបស់អញយ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យសង្ខារទាំងឡាយរបស់អញយ៉ាងនេះឡើយ

យស្មា ច ខោ ភិក្ខវេ សង្ខារា អនត្តា តស្មា សង្ខារា អាពាធាយ សំវត្តន្តិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ខារទាំងឡាយ ជាអនត្តាពិតមែន ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ខារទាំងឡាយនេះតែប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីអាពាធ

ន ច លព្ភតិ សង្ខារេសុ ឯវំ មេ សង្ខារា ហោន្តុ ឯវំ មេ សង្ខារា មា អហេសុន្តិ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលមិនបាន (នូវអំណាច) ក្នុងសង្ខារទាំងឡាយថា សូមឲ្យសង្ខារទាំងឡាយរបស់អញយ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យសង្ខារទាំងឡាយរបស់អញយ៉ាងនេះឡើយ ។

វិញ្ញាណំ អនត្តា វិញ្ញាណំ មិនមែនជារបស់ខ្លួនឡើយ

វិញ្ញាណញ្ច ហិទំ ភិក្ខវេ អត្តា អភវិស្ស ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រសិនណាបើវិញ្ញាណនេះ ជារបស់ខ្លួនពិតមែន

ន យិទំ វិញ្ញាណំ អាពាធាយ សំវត្តេយ្យ វិញ្ញាណនេះ ក៏មិនគប្បីប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីអាពាធឡើយ

លព្ភេថ ច វិញ្ញាណេ ឯវំ មេ វិញ្ញាណំ ហោតុ ឯវំ មេ វិញ្ញាណំ មា អហោសីតិ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលគប្បីបាន (នូវអំណាច) ក្នុងវិញ្ញាណថា សូមឲ្យវិញ្ញាណរបស់អញយ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យវិញ្ញាណរបស់អញយ៉ាងនេះឡើយ

យស្មា ច ខោ ភិក្ខវេ វិញ្ញាណំ អនត្តា តស្មា វិញ្ញាណំ អាពាធាយ សំវត្តតិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វិញ្ញាណជាអនត្តាពិតមែន ព្រោះហេតុនោះ បានជាវិញ្ញាណចេះតែប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីអាពាធ

ន ច លព្ភតិ វិញ្ញាណេ ឯវំ មេ វិញ្ញាណំ ហោតុ ឯវំ មេ វិញ្ញាណំ មា អហោសីតិ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលមិនបាន (នូវអំណាច) ក្នុងវិញ្ញាណថា សូមឲ្យវិញ្ញាណរបស់អញយ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យវិញ្ញាណរបស់អញយ៉ាងនេះឡើយ ។

តំ កឹ មញ្ញថ ភិក្ខវេ រូបំ និច្ចំ វា អនិច្ចំ វាតិ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយសម្គាល់នូវសេចក្តីនោះថាដូចម្តេច រូបទៀង ឬមិនទៀង ?

អនិច្ចំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន រូបមិនទៀងទេ ។

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វា តំ សុខំ វាតិ របស់ឯណាដែលមិនទៀង របស់នោះជាទុក្ខ ឬជាសុខ ?

ទុក្ខំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន របស់នោះជាទុក្ខ ។

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វិបរិណាមធម្មំ កល្លំ នុ តំ សមនុបស្សិតុំ ឯតំ មម ឯសោហមស្មិ ឯសោ មេ អត្តាតិ

ក៏របស់ឯណា ដែលមិនទៀង ដែលជាទុក្ខ មានសេចក្តីប្រែប្រួលជាធម្មតា គួរឬ ដើម្បីនឹងយល់ឃើញនូវរបស់នោះថា នុ៎ះរបស់អញ នុ៎ះជាអញ នុ៎ះជាខ្លួនអញ ?

នោ ហេតំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន មិនគួរដើម្បីនឹងយល់ឃើញយ៉ាងនុ៎ះទេ ។

តំ កឹ មញ្ញថ ភិក្ខវេ វេទនា និច្ចា វា អនិច្ចា វាតិ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយសម្គាល់នូវសេចក្ដីនោះថាដូចម្ដេច វេទនាទៀង ឬមិនទៀង ?

អនិច្ចា ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន វេទនាមិនទៀងទេ ។

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វា តំ សុខំ វាតិ របស់ឯណា ដែលមិនទៀង របស់នោះជាទុក្ខ ឬជាសុខ ?

ទុក្ខំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន របស់នោះជាទុក្ខ ។

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វិបរិណាមធម្មំ កល្លំ នុ តំ សមនុបស្សិតុំ ឯតំ មម ឯសោហមស្មិ ឯសោ មេ អត្តាតិ

ក៏របស់ឯណា ដែលមិនទៀង ដែលជាទុក្ខ មានសេចក្ដីប្រែប្រួលជាធម្មតា គួរឬ ដើម្បីនឹងយល់ឃើញនូវរបស់នោះថា នុ៎ះរបស់អញ នុ៎ះជាអញ នុ៎ះជាខ្លួនអញ ?

នោ ហេតំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន មិនគួរដើម្បីនឹងយល់ឃើញយ៉ាងនុ៎ះទេ ។

តំ កឹ មញ្ញថ ភិក្ខវេ សញ្ញា និច្ចា វា អនិច្ចា វាតិ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយសម្គាល់នូវសេចក្ដីនោះថាដូចម្ដេច សញ្ញាទៀង ឬមិនទៀង ?

អនិច្ចា ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សញ្ញាមិនទៀងទេ ។

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វា តំ សុខំ វាតិ ក៏របស់ឯណាដែលមិនទៀង របស់នោះជាទុក្ខ ឬជាសុខ ?

ទុក្ខំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន របស់នោះជាទុក្ខ ។

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វិបរិណាមធម្មំ កល្លំ នុ តំ សម-នុបស្សិតុំ ឯតំ មម ឯសោហមស្មិ ឯសោ មេ អត្តាតិ

ក៏របស់ឯណាដែលមិនទៀង ដែលជាទុក្ខ មានសេចក្តីប្រែប្រួលជាធម្មតា គួរឬ ដើម្បីនឹងយល់ឃើញនូវរបស់នោះថា នុ៎ះរបស់អញ នុ៎ះជាអញ នុ៎ះជាខ្លួនអញ ?

នោ ហេតំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន មិនគួរដើម្បីនឹងយល់ឃើញយ៉ាងនុ៎ះទេ ។

តំ កឹ មញ្ញថ ភិក្ខវេ សង្ខារា និច្ចា វា អនិច្ចា វាតិ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយសម្គាល់នូវសេចក្តីនោះថាដូច-ម្តេច សង្ខារទាំងឡាយ ទៀង ឬមិនទៀង ?

អនិច្ចា ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សង្ខារទាំងឡាយ មិនទៀងទេ ។

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វា តំ សុខំ វាតិ ក៏របស់ឯណាដែលមិនទៀង របស់នោះជាទុក្ខ ឬជាសុខ ?

ទុក្ខំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន របស់នោះជាទុក្ខ ។

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វិបរិណាមធម្មំ កល្លំ នុ តំ សម-នុបស្សិតុំ ឯតំ មម ឯសោហមស្មិ ឯសោ មេ អត្តាតិ

ក៏របស់ឯណាដែលមិនទៀង ដែលជាទុក្ខ មានសេចក្ដីប្រែប្រួលជាធម្មតា គួរឬ ដើម្បីនឹងយល់ឃើញនូវរបស់នោះថា នុ៎ះរបស់អញ នុ៎ះជាអញ នុ៎ះជាខ្លួនអញ ?

នោ ហេតំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន មិនគួរដើម្បីនឹងយល់ឃើញយ៉ាងនុ៎ះទេ ។

តំ កឹ មញ្ញថ ភិក្ខវេ វិញ្ញាណំ និច្ចំ វា អនិច្ចំ វាតិ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយសម្គាល់នូវសេចក្ដីនោះថាដូច-ម្ដេច វិញ្ញាណទៀង ឬមិនទៀង ?

អនិច្ចំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន វិញ្ញាណមិនទៀងទេ ។

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វា តំ សុខំ វាតិ ក៏របស់ឯណាដែលមិនទៀង របស់នោះជាទុក្ខ ឬជាសុខ ?

ទុក្ខំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន របស់នោះជាទុក្ខ ។

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វិបរិណាមធម្មំ កល្លំ នុ តំ សម-
នុបស្សិតុំ ឯតំ មម ឯសោហមស្មិ ឯសោ មេ អត្តាតិ

ក៏របស់ឯណាដែលមិនទៀង ដែលជាទុក្ខ មានសេចក្តីប្រែប្រួលជាធម្មតា គួរឬ ដើម្បីនឹងយល់ឃើញនូវរបស់នោះថា នុ៎ះរបស់អញ នុ៎ះជាអញ នុ៎ះជាខ្លួនអញ ?

នោ ហេតំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន មិនគួរដើម្បីនឹងយល់ឃើញយ៉ាងនុ៎ះទេ ។

តស្មាតិហ ភិក្ខវេ យំ កិញ្ចិ រូបំ អតីតានាគត-
បច្ចុប្បន្នំ អជ្ឈត្តំ វា ពហិទ្ធា វា ឱឡារិកំ វា សុខុមំ វា ហីនំ វា បណីតំ វា យន្ទូរេ សន្តិកេ វា សព្វំ រូបំ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះហេតុនោះ រូបឯណាមួយដែលជាអតីតក្តី ជាអនាគតក្តី ជាបច្ចុប្បន្នក្តី ខាងក្នុងក្តី ខាងក្រៅក្តី គ្រោតគ្រាតក្តី ល្អិតក្តី ថោកទាបក្តី ឧត្តមក្តី រូបឯណាដែលមានក្នុងទីឆ្ងាយក្តី ក្នុងទីជិតក្តី រូបទាំងអស់នោះ ក៏គ្រាន់តែជារូប (ប៉ុណ្ណោះឯង)

នេតំ មម នេសោហមស្មិ ន មេសោ អត្តាតិ ឯវមេ-
តំ យថាភូតំ សម្មប្បញ្ញាយ ទដ្ឋព្វំ អ្នកទាំងឡាយគួរឃើញនូវសេចក្តីនុ៎ះដោយប្រាជ្ញាដ៏ល្អ តាមសេចក្តីពិត យ៉ាងនេះដូច្នេះថា នុ៎ះមិនមែនរបស់អញ នុ៎ះមិនមែនជាអញ នុ៎ះមិនមែនជាខ្លួនរបស់អញឡើយ ។

យា កាចិ វេទនា អតីតានាគតប្បច្ចុប្បន្នា អជ្ឈត្តា វា ពហិទ្ធា វា ឱឡារិកា វា សុខុមា វា ហីនា វា បណីតា វា យា ទូរេ សន្តិកេ វា សព្វា វេទនា *វេទនាឯណាមួយដែលជាអតីតក្តី ជាអនាគតក្តី ជាបច្ចុប្បន្នក្តី ខាងក្នុងក្តី ខាងក្រៅក្តី គ្រោតគ្រាតក្តី ល្អិតក្តី ថោកទាបក្តី ឧត្តមក្តី វេទនាឯណាដែលមានក្នុងទីឆ្ងាយក្តី ក្នុងទីជិតក្តី វេទនាទាំងអស់នោះ ក៏គ្រាន់តែជាវេទនា (ប៉ុណ្ណោះឯង)*

នេតំ មម នេសោហមស្មិ នមេសោ អត្តាតិ ឯវមេតំ យថាភូតំ សម្មប្បញ្ញាយ ទដ្ឋព្វំ *អ្នកទាំងឡាយគួរឃើញនូវសេចក្តីនុ៎ះដោយប្រាជ្ញាដ៏ល្អ តាមសេចក្តីពិត យ៉ាងនេះដូច្នេះថា នុ៎ះមិនមែនរបស់អញ នុ៎ះមិនមែនជាអញ នុ៎ះមិនមែនជាខ្លួនរបស់អញឡើយ ៗ*

យា កាចិ សញ្ញា អតីតានាគតប្បច្ចុប្បន្នា អជ្ឈត្តា វា ពហិទ្ធា វា ឱឡារិកា វា សុខុមា វា ហីនា វា បណីតា វា យា ទូរេ សន្តិកេ វា សព្វា សញ្ញា

សញ្ញាឯណាមួយដែលជាអតីតក្តី ជាអនាគតក្តី ជាបច្ចុប្បន្នក្តី ខាងក្នុងក្តី ខាងក្រៅក្តី គ្រោតគ្រាតក្តី ល្អិតក្តី ថោកទាបក្តី ឧត្តមក្តី សញ្ញាឯណាដែលមានក្នុងទីឆ្ងាយក្តី ក្នុងទីជិតក្តី សញ្ញាទាំងអស់នោះ ក៏គ្រាន់តែជាសញ្ញា (ប៉ុណ្ណោះឯង)

នេតំ មម នេសោហមស្មិ ន មេសោ អត្តាតិ ឯវមេតំ យថាភូតំ សម្មប្បញ្ញាយ ទដ្ឋព្វំ អ្នកទាំងឡាយគួរឃើញ នូវសេចក្តីនុ៎ះដោយប្រាជ្ញាដ៏ល្អ តាមសេចក្តីពិត យ៉ាងនេះដូច្នេះថា នុ៎ះមិនមែនរបស់អញ នុ៎ះមិនមែនជាអញ នុ៎ះមិនមែនជាខ្លួនរបស់អញឡើយ ។

យេ កេចិ សង្ខារា អតីតានាគតបច្ចុប្បន្នា អជ្ឈត្តា វា ពហិទ្ធា វា ឱឡារិកា វា សុខុមា វា ហីនា វា បណីតា វា យេ ទូរេ សន្តិកេ វា សព្វេ សង្ខារា

សង្ខារទាំងឡាយឯណាមួយ ដែលជាអតីតក្តី ជាអនាគតក្តី ជាបច្ចុប្បន្នក្តី ខាងក្នុងក្តី ខាងក្រៅក្តី គ្រោតគ្រាតក្តី ល្អិតក្តី ថោកទាបក្តី ឧត្តមក្តី សង្ខារទាំងឡាយឯណា ដែលមានក្នុងទីឆ្ងាយក្តី ក្នុងទីជិតក្តី សង្ខារទាំងអស់នោះ ក៏គ្រាន់តែជាសង្ខារ (ប៉ុណ្ណោះឯង)

នេតំ មម នេសោហមស្មិ ន មេសោ អត្តាតិ ឯវមេតំ យថាភូតំ សម្មប្បញ្ញាយ ទដ្ឋព្វំ អ្នកទាំងឡាយគួរឃើញនូវសេចក្តីនុ៎ះដោយប្រាជ្ញាដ៏ល្អ តាមសេចក្តីពិត យ៉ាងនេះដូច្នេះថា នុ៎ះមិនមែនរបស់អញ នុ៎ះមិនមែនជាអញ នុ៎ះមិនមែនជាខ្លួនរបស់អញឡើយ ។

យំ កិញ្ចិ វិញ្ញាណំ អតីតានាគតបច្ចុប្បន្នំ អជ្ឈត្តំ វា ពហិទ្ធា វា ឱឡារិកំ វា សុខុមំ វា ហីនំ វា បណីតំ វា យន្ទូរេ សន្តិកេ វា សព្វំ វិញ្ញាណំ វិញ្ញាណឯណាមួយដែលជាអតីតក្តី ជាអនាគតក្តី ជាបច្ចុប្បន្នក្តី ខាងក្នុងក្តី ខាងក្រៅក្តី គ្រោតគ្រាតក្តី ល្អិតក្តី ថោកទាបក្តី ឧត្តមក្តី វិញ្ញាណឯណាដែលមានក្នុងទីឆ្ងាយក្តី ក្នុងទីជិតក្តី វិញ្ញាណទាំងអស់នោះ ក៏គ្រាន់តែជាវិញ្ញាណ (ប៉ុណ្ណោះឯង)

នេតំ មម នេសោហមស្មិ ន មេសោ អត្តាតិ ឯវ-មេតំ យថាភូតំ សម្មប្បញ្ញាយ ទដ្ឋព្វំ អ្នកទាំងឡាយគួរឃើញ នូវសេចក្តីនុ៎ះដោយប្រាជ្ញាដ៏ល្អ តាមសេចក្តីពិត យ៉ាងនេះដូច្នេះថា នុ៎ះមិនមែនរបស់អញ នុ៎ះមិនមែនជាអញ នុ៎ះមិនមែនជាខ្លួនរបស់អញឡើយ ។

ឯវំ បស្សំ ភិក្ខវេ សុតវា អរិយសាវកោ រូបស្មឹបិ និព្វិន្ទតិ វេទនាយបិ និព្វិន្ទតិ សញ្ញាយបិ និព្វិន្ទតិ សង្ខារេសុបិ និព្វិន្ទតិ វិញ្ញាណស្មឹបិ និព្វិន្ទតិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវ័កបានស្តាប់ហើយយល់ឃើញយ៉ាងនេះ ក៏នឿយណាយក្នុងរូបផង នឿយណាយក្នុងវេទនាផង នឿយណាយក្នុងសញ្ញាផង នឿយណាយក្នុងសង្ខារទាំងឡាយផង នឿយណាយក្នុងវិញ្ញាណផង

និព្វិន្ទំ វិរជ្ជតិ វិរាគា វិមុច្ចតិ កាលបើនឿយណាយ (យ៉ាងនេះហើយ) ក៏ប្រាសចាកតម្រេក ចិត្តក៏ផុតស្រឡះ (ចាកអាសវៈ) ព្រោះកិរិយាប្រាសចាកតម្រេក

វិមុត្តស្មឹ វិមុត្តមិតិ ញាណំ ហោតិ កាលដែលចិត្តផុតស្រឡះ(ចាកអាសវៈ)ហើយ ញាណ (របស់អរិយសាវ័កនោះ) ក៏កើតឡើងប្រាកដថា ចិត្ត (របស់អញ) ផុតស្រឡះ (ចាកអាសវៈ)ហើយ

ខីណា ជាតិ វុសិតំ ព្រហ្មចរិយំ កតំ ករណីយំ នាបរំ ឥត្ថត្តាយាតិ បជានាតីតិ (អរិយសាវ័កនោះ) ក៏ដឹងច្បាស់ដូច្នេះ ថា ជាតិ (របស់អញ) អស់ហើយ មគ្គព្រហ្មចរិយធម៌ អញបាននៅរួចហើយ កិច្ចដែលគួរធ្វើ អញក៏បានធ្វើរួចហើយ កិច្ចឯទៀតក្រៅពីនេះ មិនមាន (ដល់អញ) ឡើយ ។

ឥទមវោច ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ទ្រង់បានត្រាស់សម្តែងនូវសូត្រនេះចប់ហើយ

អត្តមនា បញ្ចវគ្គិយា ភិក្ខូ ភគវតោ ភាសិតំ អភិនន្ទុំ បញ្ចវគ្គិយភិក្ខុទាំងឡាយក៏មានចិត្តត្រេកអររីករាយ ចំពោះភាសិតនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ។

ឥមស្មិញ្ច បន វេយ្យាករណស្មឹ ភញ្ញមានេ បញ្ចវគ្គិ-
យានំ ភិក្ខូនំ អនុបាទាយ អាសវេហិ ចិត្តានិ វិមុច្ចឹសូតិ

ក៏កាលដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ កំពុងត្រាស់សម្តែង នូវវេយ្យាករណ៍នេះ ចិត្តរបស់ភិក្ខុទាំង ៥ រូប បានរួចស្រឡះហើយ ចាកអាសវៈទាំងឡាយ ព្រោះមិនប្រកាន់មាំ (ថាអញថាយើងទៀតឡើយ) ។

អនត្តលក្ខណសូត្រ ចប ។

អាទិត្តបរិយាយសុត្តារម្ភោ

វេនេយ្យទមនោបាយេ សព្វសោ បារមឹ គតោ
អមោឃវចនោ ពុទ្ធោ អភិញ្ញាយានុសាសកោ

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ទ្រង់បានសម្រេចនូវព្រះបារមី ដោយសព្វគ្រប់ហើយ ព្រះអង្គមានវាចាមិនឥតអំពើ ទ្រង់ប្រៀនប្រដៅក្នុងឧបាយទូន្មាននូវវេនេយ្យសត្វ ដើម្បីឲ្យបានត្រាស់ដឹង

ចិណ្ណានុរូបតោ ចាបិ ធម្មេន វិនយំ បជំ ទ្រង់ណែនាំពន្យល់នូវពពួកសត្វដោយធម៌ តាមសមគួរដល់ឧបនិស្ស័យដែលសត្វសន្សំទុកមក

ចិណ្ណាត្តិចារិចរិយានំ　　សម្ពោជ្ឈារហាយោគិនំ

យមាទិត្តបរិយាយំ　　ទេសយន្តោ មនោហរំ

ទ្រង់ត្រាស់សម្តែងនូវសូត្រឯណា ឈ្មោះថាអាទិត្តបរិយាយសូត្រ ជាគ្រឿងនាំចិត្តនៃពួកព្រះយោគីជាអ្នកគួរនឹងត្រាស់ដឹង ដែលជាជដិលធ្លាប់សន្សំខាងកិច្ចបម្រើភ្លើង

តេ សោតារេ វិមោចេសិ អសេក្ខាយ វិមុត្តិយា

ទ្រង់ញុំាងព្រះយោគីទាំងនោះ ដែលជាអ្នកស្តាប់ ឲ្យបានរួចផុតស្រឡះហើយ ចាកអាសវៈទាំងឡាយ ដោយអសេក្ខវិមុត្តិ

តជេពេបបរិក្ខាយ　　វិញ្ញូនំ សោតុមិច្ឆតំ

ទុក្ខតាលក្ខណោបាយំ តំ សុត្តន្តម្ភណាម សេ

យើងទាំងឡាយ សូត្រឥឡូវនេះ នូវព្រះសូត្រនោះ ជាឧបាយជាគ្រឿងកំណត់នូវភាវៈនៃសេចក្តីទុក្ខ ដើម្បីវិញ្ញូជនទាំងឡាយ ដែលត្រូវការចង់ស្តាប់ ដោយកិរិយាពិចារណា យ៉ាងនេះឯង ។

អាទិត្តបរិយាយសូត្រ

ឯវម្មេ សុតំ (សូត្រនេះឈ្មោះអាទិត្តបរិយាយសូត្រ) គឺខ្ញុំ (ឈ្មោះអានន្ទ) បានស្តាប់មកហើយ យ៉ាងនេះថា

ឯកំ សមយំ ភគវា គយាយំ វិហរតិ គយា-សីសេ សទ្ធឹ ភិក្ខុសហស្សេន សម័យមួយព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ទ្រង់គង់នៅក្នុងគយាសីសប្រទេស ជិតស្ទឹងឈ្មោះគយា ជាមួយនឹងភិក្ខុ ១ ពាន់អង្គ ។

តត្រ ខោ ភគវា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងគយាសីសប្រទេសនោះ(ឲ្យនាំគ្នាតាំងចិត្តស្ដាប់នូវភាសិតដូច្នេះថា)

សព្វំ ភិក្ខវេ អាទិត្តំ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វត្ថុទាំងពួងជារបស់ក្ដៅ

កិញ្ចិ ភិក្ខវេ សព្វំ អាទិត្តំ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វត្ថុទាំងពួងជារបស់ក្ដៅ គឺអ្វីខ្លះ ?

ចក្ខុំ ភិក្ខវេ អាទិត្តំ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភ្នែកជារបស់ក្ដៅ

រូបា អាទិត្តា រូបទាំងឡាយ ជារបស់ក្ដៅ

ចក្ខុវិញ្ញាណំ អាទិត្តំ វិញ្ញាណអាស្រ័យនឹងភ្នែក ជារបស់ក្ដៅ

ចក្ខុសម្ផស្សោ អាទិត្តោ សម្ផ័ស្សអាស្រ័យនឹងភ្នែក ជារបស់ក្ដៅ

យម្បិទំ ចក្ខុសម្ផស្សប្បច្ចយា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ វា ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា សេចក្ដីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍

គឺវេទនាជាសុខក្តី ជាទុក្ខក្តី មិនមែនទុក្ខមិនមែនសុខក្តី កើតឡើងព្រោះចក្ខុសម្ផស្សជាបច្ច័យឯណា

តម្បិ អាទិត្តំ សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះ ក៏ជារបស់ក្តៅ ។

កេន អាទិត្តំ ក្តៅដោយអ្វី ?

អាទិត្តំ រាគគ្គិនា ទោសគ្គិនា មោហគ្គិនា អាទិត្តំ ជាតិយា ជរាមរណេន សោកេហិ បរិទេវេហិ ទុក្ខេហិ ទោមនស្សេហិ ឧបាយាសេហិ អាទិត្តន្តិ វទាមិ តថាគតពោលថា ក្តៅដោយភ្លើងគឺរាគៈ ដោយភ្លើងគឺទោសៈ ដោយភ្លើងគឺមោហៈ ក្តៅដោយសេចក្តីកើត ដោយសេចក្តីចាស់គ្រាំគ្រានិងសេចក្តីស្លាប់ ក្តៅដោយសេចក្តីសោក ដោយសេចក្តីខ្សឹកខ្សួល ដោយសេចក្តីទុក្ខក្នុងកាយ ដោយសេចក្តីទុក្ខក្នុងចិត្ត ដោយសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ក្នុងចិត្តទាំងឡាយ ។

សោតំ អាទិត្តំ ត្រចៀក ជារបស់ក្តៅ

សទ្ទា អាទិត្តា សម្លេងទាំងឡាយ ជារបស់ក្តៅ

សោតវិញ្ញាណំ អាទិត្តំ វិញ្ញាណអាស្រ័យនឹងត្រចៀក ជារបស់ក្តៅ

សោតសម្ផស្សោ អាទិត្តោ សម្ផស្សអាស្រ័យនឹងត្រចៀក ជារបស់ក្តៅ

យម្បិទំ សោតសម្ផស្សប្បច្ចយា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ វា ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍ គឺវេទនាជាសុខក្តី ជាទុក្ខក្តី មិនមែនទុក្ខមិនមែនសុខក្តី កើតឡើងព្រោះសោតសម្ផស្សជាបច្ច័យឯណា

តម្បិ អាទិត្តំ សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះ ក៏ជារបស់ក្តៅៗ

កេន អាទិត្តំ ក្តៅដោយអ្វី ?

អាទិត្តំ រាគគ្គិនា ទោសគ្គិនា មោហគ្គិនា អាទិត្តំ ជាតិយា ជរាមរណេន សោកេហិ បរិទេវេហិ ទុក្ខេហិ ទោមនស្សេហិ ឧបាយាសេហិ អាទិត្តន្តិ វទាមិ តថាគតពោលថា ក្តៅដោយភ្លើងគឺរាគៈ ដោយភ្លើងគឺទោសៈ ដោយភ្លើងគឺមោហៈ ក្តៅដោយសេចក្តីកើត ដោយសេចក្តីចាស់គ្រាំគ្រានិងសេចក្តីស្លាប់ ក្តៅដោយសេចក្តីសោក ដោយសេចក្តីខ្សឹកខ្សួល ដោយសេចក្តីទុក្ខក្នុងកាយ ដោយសេចក្តីទុក្ខក្នុងចិត្ត ដោយសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ក្នុងចិត្តទាំងឡាយ ។

ឃានំ អាទិត្តំ ច្រមុះ ជារបស់ក្តៅ

គន្ធា អាទិត្តា ក្លិនទាំងឡាយ ជារបស់ក្តៅ

ឃានវិញ្ញាណំ អាទិត្តំ វិញ្ញាណអាស្រ័យនឹងច្រមុះ ជារបស់ក្តៅ

ឃានសម្ផស្សោ អាទិត្តោ សម្ផស្សអាស្រ័យនឹងច្រមុះ ជារបស់ក្តៅ

យម្បិទំ ឃានសម្ផស្សប្បច្ចយា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ វា ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍ គឺវេទនាជាសុខក្តី ជាទុក្ខក្តី មិនមែនទុក្ខមិនមែនសុខក្តី កើតឡើង ព្រោះឃានសម្ផស្សជាបច្ច័យឯណា

តម្បិ អាទិត្តំ សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះ ក៏ជារបស់ក្តៅៗ

កេន អាទិត្តំ ក្តៅដោយអ្វី ?

អាទិត្តំ រាគគ្គិនា ទោសគ្គិនា មោហគ្គិនា អាទិត្តំ ជាតិយា ជរាមរណេន សោកេហិ បរិទេវេហិ ទុក្ខេហិ ទោមនស្សេហិ ឧបាយាសេហិ អាទិត្តន្តិ វទាមិ តថាគតពោលថា ក្តៅដោយភ្លើងគឺរាគៈ ដោយភ្លើងគឺទោសៈ ដោយភ្លើងគឺមោហៈ ក្តៅដោយសេចក្តីកើត ដោយសេចក្តីចាស់គ្រាំគ្រានិងសេចក្តីស្លាប់ ក្តៅដោយសេចក្តីសោក ដោយសេចក្តីខ្សឹកខ្សួល ដោយសេចក្តីទុក្ខក្នុងកាយ ដោយសេចក្តីទុក្ខក្នុងចិត្ត ដោយសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ក្នុងចិត្តទាំងឡាយ ៗ

ជិវ្ហា អាទិត្តា អណ្តាត ជារបស់ក្តៅ

រសា អាទិត្តា រសទាំងឡាយ ជារបស់ក្តៅ

ជិវ្ហាវិញ្ញាណំ អាទិត្តំ វិញ្ញាណអាស្រ័យនឹងអណ្តាតជារបស់ក្តៅ

ជិវ្ហាសម្ផស្សោ អាទិត្តោ សម្ផ័ស្សអាស្រ័យនឹងអណ្តាត ជារបស់ក្តៅ

យម្បិទំ ជិវ្ហាសម្ផស្សប្បច្ចយា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ វា ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍ គឺវេទនាជាសុខក្តី ជាទុក្ខក្តី មិនមែនទុក្ខមិនមែនសុខក្តី កើតឡើងព្រោះជិវ្ហាសម្ផ័ស្សជាបច្ច័យឯណា

តម្បិ អាទិត្តំ សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះ ក៏ជារបស់ក្តៅៗ

កេន អាទិត្តំ ក្តៅដោយអ្វី ?

អាទិត្តំ រាគគ្គិនា ទោសគ្គិនា មោហគ្គិនា អាទិត្តំ ជាតិយា ជរាមរណេន សោកេហិ បរិទេវេហិ ទុក្ខេហិ ទោមនស្សេហិ ឧបាយាសេហិ អាទិត្តន្តិ វទាមិ តថាគតពោលថា ក្តៅដោយភ្លើងគឺរាគៈ ដោយភ្លើងគឺទោសៈ ដោយភ្លើងគឺមោហៈ ក្តៅដោយសេចក្តីកើត ដោយសេចក្តីចាស់គ្រាំគ្រានិងសេចក្តីស្លាប់ ក្តៅដោយសេចក្តីសោក ដោយសេចក្តីខ្សឹកខ្សួល ដោយសេចក្តីទុក្ខក្នុងកាយ ដោយសេចក្តីទុក្ខក្នុងចិត្ត ដោយសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ក្នុងចិត្តទាំងឡាយ ៗ

កាយោ អាទិត្តោ កាយ ជារបស់ក្តៅ

ផោដ្ឋព្វា អាទិត្តា ផោដ្ឋព្វៈ គឺអារម្មណ៍ដែលប៉ះពាល់ត្រូវដោយកាយទាំងឡាយ ជារបស់ក្តៅ

កាយវិញ្ញាណំ អាទិត្តំ វិញ្ញាណអាស្រ័យនឹងកាយ ជារបស់ក្តៅ

កាយសម្ផស្សោ អាទិត្តោ សម្ផស្សអាស្រ័យនឹងកាយជារបស់ក្តៅ

យម្បិទំ កាយសម្ផស្សប្បច្ចយា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ វា ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍គឺវេទនាជាសុខក្តី ជាទុក្ខក្តី មិនមែនទុក្ខមិនមែនសុខក្តី កើតឡើងព្រោះកាយសម្ផស្សជាបច្ច័យឯណា

តម្បិ អាទិត្តំ សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះក៏ជារបស់ក្តៅៗ

កេន អាទិត្តំ ក្តៅដោយអ្វី ?

អាទិត្តំ រាគគ្គិនា ទោសគ្គិនា មោហគ្គិនា អាទិត្តំ ជាតិយា ជរាមរណេន សោកេហិ បរិទេវេហិ ទុក្ខេហិ ទោមនស្សេហិ ឧបាយាសេហិ អាទិត្តន្តិ វទាមិ តថាគតពោលថា ក្តៅដោយភ្លើងគឺរាគៈ ដោយភ្លើងគឺទោសៈ ដោយភ្លើងគឺមោហៈ ក្តៅដោយសេចក្តីកើត ដោយសេចក្តីចាស់គ្រាំគ្រានិងសេចក្តីស្លាប់ ក្តៅដោយសេចក្តីសោក ដោយសេចក្តីខ្សឹកខ្សួល ដោយសេចក្តីទុក្ខក្នុងកាយ ដោយសេចក្តីទុក្ខក្នុងចិត្ត ដោយសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ក្នុងចិត្តទាំងឡាយ ៗ

មនោ អាទិត្តោ ចិត្តជារស់ក្តៅ

ធម្មា អាទិត្តា ធម៌ទាំងឡាយ គឺអារម្មណ៍ដែលកើតក្នុងចិត្ត ជារបស់ក្តៅ

មនោវិញ្ញាណំ អាទិត្តំ វិញ្ញាណអាស្រ័យនឹងចិត្តជារបស់ក្តៅ

មនោសម្ផស្សោ អាទិត្តោ សម្ផស្សអាស្រ័យនឹងចិត្ត ជារបស់ក្តៅ

យម្បិទំ មនោសម្ផស្សប្បច្ច័យា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ វា ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍ គឺវេទនា ជាសុខក្តី ជាទុក្ខក្តី មិនមែនទុក្ខមិនមែនសុខក្តី កើតឡើង ព្រោះមនោសម្ផស្សជាបច្ច័យឯណា

តម្បិ អាទិត្តំ សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះ ក៏ជារបស់ក្តៅៗ

កេន អាទិត្តំ ក្តៅដោយអ្វី ?

អាទិត្តំ រាគគ្គិនា ទោសគ្គិនា មោហគ្គិនា អាទិត្តំ ជាតិយា ជរាមរណេន សោកេហិ បរិទេវេហិ ទុក្ខេហិ ទោមនស្សេហិ ឧបាយាសេហិ អាទិត្តន្តិ វទាមិ តថាគត ពោលថា ក្តៅដោយភ្លើងគឺរាគៈ ដោយភ្លើងគឺទោសៈ ដោយភ្លើងគឺមោហៈ ក្តៅដោយសេចក្តីកើត ដោយសេចក្តីចាស់គ្រាំគ្រានិងសេចក្តីស្លាប់ ក្តៅ ដោយសេចក្តីសោក ដោយសេចក្តីខ្សឹកខ្សួល ដោយសេចក្តីទុក្ខក្នុងកាយ ដោយសេចក្តីទុក្ខក្នុងចិត្ត ដោយសេចក្តីបង្អៀតបង្អល់ក្នុងចិត្តទាំងឡាយៗ

ឯវំ បស្សំ ភិក្ខវេ សុតវា អរិយសាវកោ ចក្ខុស្មឹបិ និព្វិន្ទតិ រូបេសុបិ និព្វិន្ទតិ ចក្ខុវិញ្ញាណេបិ និព្វិន្ទតិ ចក្ខុសម្ផស្សេបិ និព្វិន្ទតិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវក កាលបើបានស្តាប់ហើយយល់ឃើញយ៉ាងនេះ ក៏នឿយណាយក្នុងភ្នែកផង នឿយណាយក្នុងរូបទាំងឡាយផង នឿយណាយក្នុងវិញ្ញាណអា-ស្រ័យនឹងភ្នែកផង នឿយណាយក្នុងសម្ផស្សអាស្រ័យនឹងភ្នែកផង

យម្បិទំ ចក្ខុសម្ផស្សប្បច្ចយា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ វា ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា តស្មឹបិ និព្វិន្ទតិ

សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍ គឺវេទនា ជាសុខក្តី ជាទុក្ខក្តី មិនមែនទុក្ខមិនមែនសុខក្តី កើតឡើងព្រោះចក្ខុសម្ផស្សជាបច្ច័យឯណា ក៏នឿយណាយក្នុងសេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះ ។

សោតស្មឹបិ និព្វិន្ទតិ សទ្ទេសុបិ និព្វិន្ទតិ សោត-វិញ្ញាណេបិ និព្វិន្ទតិ សោតសម្ផស្សេបិ និព្វិន្ទតិ នឿយណាយក្នុងត្រចៀកផង នឿយណាយក្នុងសំឡេងទាំងឡាយផង នឿយណាយក្នុងវិញ្ញាណអាស្រ័យនឹងត្រចៀកផង នឿយណាយក្នុងសម្ផស្សអាស្រ័យនឹងត្រចៀកផង

យម្បិទំ សោតសម្ផស្សប្បច្ចយា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ វា ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា តស្មឹបិ និព្វិន្ទតិ

សេចក្ដីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍ គឺវេទនា ជាសុខក្ដី ជាទុក្ខក្ដី មិនមែនទុក្ខមិនមែនសុខក្ដី កើតឡើងព្រោះសោតសម្ផស្សជាបច្ច័យឯណា ក៏នឿយណាយក្នុងសេចក្ដីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះ ។

ឃានស្មឹបិ និព្វិន្ទតិ គន្ធេសុបិ និព្វិន្ទតិ ឃាន-វិញ្ញាណេបិ និព្វិន្ទតិ ឃានសម្ផស្សេបិ និព្វិន្ទតិ នឿយណាយក្នុងច្រមុះផង នឿយណាយក្នុងក្លិនទាំងឡាយផង នឿយណាយក្នុងវិញ្ញាណអាស្រ័យនឹងច្រមុះផង នឿយណាយក្នុងសម្ផស្សអាស្រ័យនឹងច្រមុះផង

យម្បិទំ ឃានសម្ផស្សប្បច្ចយា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ វា ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា តស្មឹបិ និព្វិន្ទតិ

សេចក្ដីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍ គឺវេទនា ជាសុខក្ដី ជាទុក្ខក្ដី មិនមែនទុក្ខមិនមែនសុខក្ដី កើតឡើងព្រោះឃានសម្ផស្សជាបច្ច័យឯណា ក៏នឿយណាយក្នុងសេចក្ដីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះ ។

ជិវ្ហាយបិ និព្វិន្ទតិ រសេសុបិ និព្វិន្ទតិ ជិវ្ហាវិញ្ញាណេបិ និព្វិន្ទតិ ជិវ្ហាសម្ផស្សេបិ និព្វិន្ទតិ នឿយណាយក្នុងអណ្ដាតផង

ទៀយណាយក្នុងរសទាំងឡាយផង ទៀយណាយក្នុងវិញ្ញាណអាស្រ័យនឹងអណ្ដាតផង ទៀយណាយក្នុងសម្ផស្សអាស្រ័យនឹងអណ្ដាតផង

យម្បិទំ ជិវ្ហាសម្ផស្សប្បច្ចយា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ វា ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា តម្បិ និព្វុត្តិ សេចក្ដីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍ គឺវេទនា ជាសុខក្ដី ជាទុក្ខក្ដី មិនមែនទុក្ខមិនមែនសុខក្ដី កើតឡើងព្រោះជិវ្ហាសម្ផស្សជាបច្ច័យឯណា ក៏ទៀយណាយក្នុងសេចក្ដីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះ ៗ

កាយម្បិ និព្វុត្តិ ផោដ្ឋព្វម្បិ និព្វុត្តិ កាយ-វិញ្ញាណោបិ និព្វុត្តិ កាយសម្ផស្សោបិ និព្វុត្តិ ទៀយណាយក្នុងកាយផង ទៀយណាយក្នុងផោដ្ឋព្វៈទាំងឡាយផង ទៀយណាយក្នុងវិញ្ញាណអាស្រ័យនឹងកាយផង ទៀយណាយក្នុងសម្ផស្សអា-ស្រ័យនឹងកាយផង

យម្បិទំ កាយសម្ផស្សប្បច្ចយា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ វា ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា តម្បិ និព្វុត្តិ

សេចក្ដីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍ គឺវេទនា ជាសុខក្ដី ជាទុក្ខក្ដី មិនមែនទុក្ខមិនមែនសុខក្ដី កើតឡើងព្រោះកាយសម្ផស្សជាបច្ច័យឯណា ក៏ទៀយណាយក្នុងសេចក្ដីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះ ៗ

មនស្មឹបិ និព្វិន្ទតិ ធម្មេសុបិ និព្វិន្ទតិ មនោវិញ្ញាណេបិ និព្វិន្ទតិ មនោសម្ផស្សេបិ និព្វិន្ទតិ *នឿយណាយក្នុងចិត្តផង នឿយណាយក្នុងធម៌ទាំងឡាយផង នឿយណាយក្នុងវិញ្ញាណអាស្រ័យនឹងចិត្តផង នឿយណាយក្នុងសម្ផស្សអាស្រ័យនឹងចិត្តផង*

យម្បិទំ មនោសម្ផស្សប្បច្ចយា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ វា ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា តស្មឹបិ និព្វិន្ទតិ *សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍ គឺវេទនា ជាសុខក្តី ជាទុក្ខក្តី មិនមែនទុក្ខមិនមែនសុខក្តី កើតឡើងព្រោះមនោសម្ផស្សជាបច្ច័យឯណា ក៏នឿយណាយក្នុងសេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះ ៗ*

និព្វិន្ទំ វិរជ្ជតិ វិរាគា វិមុច្ចតិ *កាលបើនឿយណាយ (យ៉ាងនេះហើយ) ក៏ប្រាសចាកតម្រេក ចិត្តក៏ផុតស្រឡះ (ចាកអាសវៈ) ព្រោះកិរិយាប្រាសចាកតម្រេក*

វិមុត្តស្មឹ វិមុត្តមិតិ ញាណំ ហោតិ *កាលដែលចិត្តផុតស្រឡះ (ចាកអាសវៈ) ហើយ ញាណ (របស់អរិយសាវ័កនោះ) ក៏កើតឡើងប្រាកដថា ចិត្ត (របស់អញ) ផុតស្រឡះ (ចាកអាសវៈ) ហើយ*

ខីណា ជាតិ វុសិតំ ព្រហ្មចរិយំ កតំ ករណីយំ នាបរំ ឥត្ថត្តាយាតិ បជានាតីតិ *(អរិយសាវ័កនោះ) ក៏ដឹងច្បាស់ដូច្នេះថា ជាតិ (របស់អញ) អស់ហើយ មគ្គព្រហ្មចរិយធម៌*

អញបានទៅរួចហើយ កិច្ចដែលគួរធ្វើ អញក៏បានធ្វើរួចហើយ កិច្ចឯទៀត ក្រៅពីនេះ មិនមាន(ដល់អញ) ទៀយ ។

ឥទមវោច ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ទ្រង់បានត្រាស់ សម្តែងនូវព្រះសូត្រនេះហើយ

អត្តមនា តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ភាសិតំ អភិនន្ទុំ

ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ក៏មានចិត្តត្រេកអររីករាយចំពោះភាសិតនៃព្រះ ដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ។

ឥមស្មិញ្ច បន វេយ្យាករណស្មឹ ភញ្ញមានេ តស្ស ភិក្ខុសហស្សស្ស អនុបាទាយ អាសវេហិ ចិត្តានិ វិមុច្ចឹសូតិ ក៏កាលដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ កំពុងត្រាស់ សម្តែងនូវវេយ្យាករណ៍នេះ ចិត្តរបស់ភិក្ខុទាំង ១.០០០ រូបនោះ បានរួច ស្រឡះហើយចាកអាសវៈទាំងឡាយ ព្រោះមិនប្រកាន់មាំ (ថាអញថា យើងទៀតឡើយ) ។

អាទិត្តបរិយាយសូត្រ ចប់ ។

គិរិមានន្ទសូត្រ

ឯវំ មេ សុតំ (សូត្រនេះឈ្មោះគិរិមានន្ទសូត្រ) គឺខ្ញុំ (ឈ្មោះអានន្ទ) បានស្តាប់មកហើយយ៉ាងនេះថា

ឯកំ សមយំ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុងវត្តជេតពន ជាអារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី

តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា គិរិមានន្ទោ អាពាធិកោ ហោតិ ទុក្ខិតោ ពាឡ្ហគិលានោ ក៏ក្នុងសម័យនោះឯង ព្រះគិរិមានន្ទដ៏មានអាយុ លោកមានអាពាធ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ជាជំងឺធ្ងន់

អថខោ អាយស្មា អានន្ទោ យេន ភគវា តេនុ-បសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ គ្រានោះឯង ព្រះអានន្ទត្ថេរដ៏មានអាយុ បានចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ត្រង់ទីដែលព្រះអង្គគង់ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។

ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ អាយស្មា អានន្ទោ ភគវន្តំ ឯតទវោច ព្រះអានន្ទត្ថេរ ដ៏មានអាយុ កាលអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលនូវពាក្យនេះ នឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគថា

អាយស្មា ភន្តេ គិរិមានន្ទោ អាពាធិកោ ទុក្ខិតោ ពាឡ្ហគិលានោ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន គិរិមានន្ទដ៏មានអាយុ មានអាពាធ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ជាជំងឺធ្ងន់

សាធុ ភន្តេ ភគវា យេនាយស្មា គិរិមានន្ទោ តេនុបសង្កមតុ អនុកម្បំ ឧបាទាយាតិ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះមេត្តាអនុគ្រោះ (ចំពោះគិរិមានន្ទ) សូមស្ដេចយាងចូលទៅ ត្រង់កន្លែងដែលគិរិមានន្ទដ៏មានអាយុអាស្រ័យនៅ ។

(ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ត្រាស់តបថា)

សចេ ខោ ត្វំ អានន្ទ គិរិមានន្ទស្ស ភិក្ខុនោ ឧបសង្កមិត្វា ទស សញ្ញា ភាសេយ្យាសិ ម្នាលអានន្ទ ប្រសិនបើ អ្នកចូលទៅកាន់សម្នាក់ នៃគិរិមានន្ទភិក្ខុហើយ សម្ដែងប្រាប់នូវសញ្ញាទាំង ១០ ប្រការ

ឋានំ ខោ បនេតំ វិជ្ជតិ យំ គិរិមានន្ទស្ស ភិក្ខុនោ ទស សញ្ញា សុត្វា សោ អាពាធោ ឋានសោ បដិប្បស្សម្ភេយ្យ ដំណើរនេះ ជាហេតុនឹងឲ្យអាពាធ របស់គិរិមានន្ទភិក្ខុនោះ បានរម្ងាប់សះស្បើយទៅដោយមួយរំពេច ព្រោះគិរិមានន្ទភិក្ខុបានស្ដាប់នូវសញ្ញាទាំង ១០ ប្រការ

កតមា ទស សញ្ញា ១០ ប្រការនោះ ដូចម្តេចខ្លះ ?

អនិច្ចសញ្ញា អនត្តសញ្ញា អសុភសញ្ញា អាទីនវសញ្ញា បហានសញ្ញា វិរាគសញ្ញា និរោធសញ្ញា សព្វលោកេ អនភិរតសញ្ញា សព្វសង្ខារេសុ អនិច្ចសញ្ញា អានាបានស្សតិ (សញ្ញា ១០ ប្រការនោះ) គឺអនិច្ចសញ្ញា ១ អនត្តសញ្ញា ១ អសុភសញ្ញា ១ អាទីនវសញ្ញា ១ បហានសញ្ញា ១ វិរាគសញ្ញា ១ និរោធសញ្ញា ១ សព្វលោកេ អនភិរតសញ្ញា ១ សព្វសង្ខារេសុ អនិច្ចសញ្ញា ១ អានាបានស្សតិ ១ ។

កតមា ចានន្ទ អនិច្ចសញ្ញា ម្នាលអានន្ទ អនិច្ចសញ្ញា (នោះ) ដូចម្តេច ?

ឥធានន្ទ ភិក្ខុ អរញ្ញគតោ វា រុក្ខមូលគតោ វា សុញ្ញាគារគតោ វា ឥតិ បដិសញ្ចិក្ខតិ ម្នាលអានន្ទ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ នៅក្នុងព្រៃក្តី នៅទៀបគល់ឈើក្តី នៅក្នុងផ្ទះដ៏ស្ងាត់ក្តី ពិចារណាឃើញដូច្នេះថា

រូបំ អនិច្ចំ រូបមិនទៀង

វេទនា អនិច្ចា វេទនាមិនទៀង

សញ្ញា អនិច្ចា សញ្ញាមិនទៀង

សង្ខារា អនិច្ចា   សង្ខារទាំងឡាយមិនទៀង

វិញ្ញាណំ អនិច្ចំ   វិញ្ញាណមិនទៀង

ឥតិ ឥមេសុ បញ្ចសុ ឧបាទានក្ខន្ធេសុ អនិច្ចានុបស្សី វិហរតិ ភិក្ខុពិចារណាឃើញរឿយ ៗ ថាមិនទៀង ក្នុងឧបាទានក្ខន្ធទាំងឡាយ ៥ នេះ ដោយប្រការដូច្នេះ

អយំ វុច្ចតានន្ទ អនិច្ចសញ្ញា ម្នាលអានន្ទ នេះហើយដែលតថាគត ហៅថា អនិច្ចសញ្ញា ។

កតមា ចានន្ទ អនត្តសញ្ញា ម្នាលអានន្ទ អនត្តសញ្ញា (នោះ) ដូចម្តេច ?

ឥធានន្ទ ភិក្ខុ អរញ្ញគតោ វា រុក្ខមូលគតោ វា សុញ្ញាគារគតោ វា ឥតិ បដិសញ្ចិក្ខតិ ម្នាលអានន្ទ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ នៅក្នុងព្រៃក្តី នៅទៀបគល់ឈើក្តី នៅក្នុងផ្ទះដ៏ស្ងាត់ក្តី ពិចារណាឃើញដូច្នេះថា

ចក្ខុំ អនត្តា   ភ្នែក មិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ

រូបា(១) អនត្តា   រូបទាំងឡាយ មិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ

សោតំ អនត្តា   ត្រចៀក មិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ

---

១ ធ្លាប់សូត្រមកថា រូបំ តែបានពិនិត្យក្នុងគម្ពីរច្រើន ឃើញថា រូបា ដូច្នេះ ។

សទ្ទា អនត្តា សំឡេងទាំងឡាយ មិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ

ឃានំ អនត្តា ច្រមុះ មិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ

គន្ធា អនត្តា ក្លិនទាំងឡាយ មិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ

ជិវ្ហា អនត្តា អណ្តាត មិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ

រសា អនត្តា រសទាំងឡាយ មិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ

កាយោ អនត្តា កាយ មិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ

ផោដ្ឋព្វា អនត្តា សម្ផស្សទាំងឡាយ មិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ

មនោ អនត្តា ចិត្ត មិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ

ធម្មា អនត្តាតិ ធម៌ទាំងឡាយ ក៏មិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ ។

ឥតិ ឥមេសុ ឆសុ អជ្ឈត្តិកពាហិរេសុ អាយតនេសុ អនត្តានុបស្សី វិហរតិ ភិក្ខុពិចារណាឃើញរឿយ ៗ ថា មិនមែនជារបស់ខ្លួន ក្នុងអាយតនៈខាងក្នុង ៦ និងអាយតនៈខាងក្រៅ ៦ នេះ ដោយប្រការដូច្នេះ

អយំ វុច្ចតានន្ទ អនត្តសញ្ញា ម្នាលអានន្ទ នេះហើយ ដែលតថាគត ហៅថា អនត្តសញ្ញា ។

កតមា ចានន្ទ អសុភសញ្ញា ម្នាលអានន្ទ អសុភសញ្ញា (នោះ) ដូចម្តេច ?

ឥធានន្ទ ភិក្ខុ ឥមមេវ កាយំ ឧទ្ធំ បាទតលា អធោ កេសមត្ថកា តចបរិយន្តំ បូរន្នានប្បការស្ស អសុចិនោ បច្ចវេក្ខតិ ម្នាលអានន្ទ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ពិចារណាឃើញនូវកាយនេះឯង ខាងលើអំពីផ្ទៃនៃបាតជើងឡើងទៅ ខាងក្រោមអំពីចុងនៃសក់ចុះមក ពាសជុំវិញដោយស្បែក ពេញដោយគ្រឿងមិនស្អាត មានប្រការផ្សេង ៗ ដូច្នេះថា

អត្ថិ ឥមស្មឹ កាយេ មានក្នុងរូបកាយនេះ

កេសា សក់ទាំងឡាយ លោមា រោមទាំងឡាយ នខា ក្រចកទាំងឡាយ ទន្តា ធ្មេញទាំងឡាយ តចោ ស្បែក មំសំ សាច់ ន្ហារូ សរសៃទាំងឡាយ អដ្ឋី ឆ្អឹងទាំងឡាយ អដ្ឋិមិញ្ជំ ខួរក្នុងឆ្អឹង វក្កំ តាប[១] ហទយំ បេះដូង យកនំ ថ្លើម កិលោមកំ វាវ បិហកំ ក្រពះ បប្ផាសំ សួត អន្តំ ពោះវៀនធំ អន្តគុណំ ពោះវៀនតូច ឧទរិយំ អាហារថ្មី ករីសំ អាហារចាស់ បិត្តំ ប្រមាត់ សេម្ហំ ស្លេស្ម បុព្វោ ខ្ទុះ លោហិតំ ឈាម សេទោ ញើស មេទោ ខ្លាញ់ខាប់ អស្សុ ទឹកភ្នែក វសា ខ្លាញ់រាវ ខេឡោ ទឹកមាត់ សិង្ឃាណិកា ទឹកសំបោរ លសិកា ទឹករំអិល មុត្តំ ទឹកមូត្រ ។

---

១ ប្រែថា តម្រងបស្សាវៈ សមជាង ។

ឥតិ ឥមស្មឹ កាយេ អសុភានុបស្សី វិហរតិ ភិក្ខុ ពិចារណាឃើញរឿយ ៗ ថាជាគ្រឿងមិនស្អាតក្នុងរូបកាយនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ

អយំ វុច្ចតានន្ទ អសុភសញ្ញា ម្នាលអានន្ទ នេះហើយដែលតថាគត ហៅថា អសុភសញ្ញា ។

៤ កតមា ចានន្ទ អាទីនវសញ្ញា ម្នាលអានន្ទ អាទីនវសញ្ញា (នោះ) ដូចម្ដេច ?

ឥធានន្ទ ភិក្ខុ អរញ្ញគតោ វា រុក្ខមូលគតោ វា សុញ្ញាគារគតោ វា ឥតិ បដិសញ្ចិក្ខតិ ម្នាលអានន្ទ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ នៅក្នុងព្រៃក្ដី នៅទៀបគល់ឈើក្ដី នៅក្នុងផ្ទះដ៏ស្ងាត់ក្ដី ពិចារណាឃើញដូច្នេះថា

ពហុទុក្ខោ ខោ អយំ កាយោ ពហុអាទីនវោតិ រូបកាយនេះ មានទុក្ខច្រើន មានទោសច្រើនមែនពិត ។

ឥតិ ឥមស្មឹ កាយេ វិវិធា អាពាធា ឧប្បជ្ជន្តិ អាពាធគឺជំងឺតម្កាត់ទាំងឡាយផ្សេង ៗ តែងកើតឡើង ក្នុងកាយនេះដូច្នេះ ។

សេយ្យថីទំ អាពាធនោះ ដូចម្ដេចខ្លះ ?

ចក្ខុរោគោ គឺរោគក្នុងភ្នែក សោតរោគោ រោគក្នុងត្រចៀក ឃានរោគោ រោគក្នុងច្រមុះ ជិវ្ហារោគោ រោគក្នុងអណ្ដាត កាយ-រោគោ រោគក្នុងកាយ សីសរោគោ រោគក្នុងក្បាល កណ្ណរោគោ រោគខាងក្រៅត្រចៀក មុខរោគោ រោគក្នុងមាត់ ទន្តរោគោ រោគត្រង់គល់ធ្មេញ កាសោ រោគក្អក សាសោ រោគហឺត បិនា-សោ រោគខាងក្រៅច្រមុះ ឌាហោ រោគក្ដៅក្រហាយ ជរោ រោគស្គាំងស្គម កុច្ឆិរោគោ រោគក្នុងផ្ទៃ មុច្ឆា រោគខ្យល់ចាប់ វិលមុខ បក្ខន្ទិកា រោគធ្លាក់ឈាម សុលា រោគចុកសៀត វិសូចិកា រោគចុះរាក កុដ្ឋំ រោគឃ្លង់ គណ្ឌោ រោគពក កិលាសោ រោគស្រែង សោសោ រោគរីងរៃ អបមារោ រោគឆ្កួតជ្រូក ទទ្ទុ រោគដំណួចពិស កណ្ឌុ រោគរមាស់ កច្ឆុ រោគកមក្រើន រខសា(១) រោគកញ្ច្រឹល វិតច្ឆិកា រោគកមរលាយ លោហិតំ រោគឈាម បិត្តំ រោគប្រមាត់ មធុមេហោ រោគប្រមេះទឹកបាយ អំសា រោគឫសដូងបាតដុះជុំវិញទ្វារធំ បិឡកា រោគលេកកែរ ភគណ្ឌលា រោគឫសដូងបាតដុះខាងក្នុង(២) បិត្តសមុដ្ឋានា អាពាធា អាពាធកើតអំពីប្រមាត់ សេម្ហសមុដ្ឋានា អាពាធា អាពាធកើតអំពីស្លេស្ម វាត-សមុដ្ឋានា អាពាធា អាពាធកើតអំពីខ្យល់ សន្និបាតិកា អា-

១ គួរប្រែថា រោគមហារីក (តាមសេចក្ដីពន្យល់របស់អដ្ឋកថា) ។

២ អដ្ឋកថាប្រាប់ថា ឫសដូងបាតដែលដុះខាងក្នុង ត្រង់ចន្លោះទ្វារធំនិងទ្វារតូច ។

ពាធា អាពាធកើតអំពីសន្និបាតគឺកម្រើកប្រមាត់ ស្លេស្មនិងខ្យល់ប្រជុំគ្នា ឧតុបរិណាមជា អាពាធា អាពាធកើតអំពីរដូវប្រែប្រួល វិសមបរិហារជា អាពាធា អាពាធកើតអំពីការផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបថមិនស្មើគ្នា ឱបក្កមិកា អាពាធា អាពាធកើតអំពីសេចក្តីព្យាយាម (របស់អ្នកឯទៀត មានចាប់ចងវាយកាប់ជាដើម) កម្មវិបាកជា អាពាធា អាពាធកើតអំពីវិបាករបស់កម្ម សីតំ អាពាធកើតអំពីត្រជាក់ ឧណ្ហំ អាពាធកើតអំពីក្តៅ ជិឃច្ឆា អាពាធកើតអំពីសេចក្តីឃ្លាន បិបាសា អាពាធកើតអំពីសេចក្តីស្រេក ឧច្ចារោ អាពាធកើតអំពីឧច្ចារៈ បស្សាវោតិ អាពាធកើតអំពីបស្សាវៈ ។

ឥតិ ឥមស្មឹ កាយេ អាទីនវានុបស្សី វិហរតិ ភិក្ខុពិចារណាឃើញរឿយៗ ថាជាទោស ក្នុងរូបកាយនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ

អយំ វុច្ចតានន្ទ អាទីនវសញ្ញា ម្នាលអានន្ទ នេះហើយដែលតថាគត ហៅថា អាទីនវសញ្ញា ។

កតមា ចានន្ទ បហានសញ្ញា ម្នាលអានន្ទ បហានសញ្ញា (នោះ) ដូចម្តេច ?

ឥធានន្ទ ភិក្ខុ ឧប្បន្នំ កាមវិតក្កំ នាធិវាសេតិ បជហតិ វិនោទេតិ ព្យន្តីករោតិ អនភាវំ គមេតិ ម្នាលអានន្ទ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ មិនតាំងចិត្តទទួល គឺលះបង់ បន្ទោបង់ ធ្វើ

ឲ្យវិនាស ធ្វើមិនឲ្យកើតតទៅទៀត នូវកាមវិតក្កៈ គឺសេចក្តីត្រិះរិះក្នុងកាម ដែលកើតឡើងហើយ

ឧប្បន្នំ ព្យាបាទវិតក្កំ នាធិវាសេតិ បជហាតិ វិនោទេតិ ព្យន្តីករោតិ អនភាវំ គមេតិ មិនតាំងចិត្តទទួល គឺលះបង់ បន្ទោបង់ ធ្វើឲ្យវិនាស ធ្វើមិនឲ្យកើតតទៅទៀត នូវព្យាបាទវិតក្កៈ គឺសេចក្តីត្រិះរិះក្នុងកិរិយាញុំាងសត្វដទៃឲ្យវិនាស ដែលកើតឡើងហើយ

ឧប្បន្នំ វិហឹសាវិតក្កំ នាធិវាសេតិ បជហាតិ វិនោទេតិ ព្យន្តីករោតិ អនភាវំ គមេតិ មិនតាំងចិត្តទទួល គឺលះបង់ បន្ទោបង់ ធ្វើឲ្យវិនាស ធ្វើមិនឲ្យកើតតទៅទៀត នូវវិហឹសាវិតក្កៈ គឺសេចក្តីត្រិះរិះក្នុងការបៀតបៀនសត្វ ដែលកើតឡើងហើយ

ឧប្បន្នុប្បន្នេ បាបកេ អកុសលេ ធម្មេ នាធិវាសេតិ បជហាតិ វិនោទេតិ ព្យន្តីករោតិ អនភាវំ គមេតិ

មិនតាំងចិត្តទទួល គឺលះបង់ បន្ទោបង់ ធ្វើឲ្យវិនាស ធ្វើមិនឲ្យកើតតទៅទៀត នូវធម៌ដែលជាបាបអកុសល ដែលកើតឡើងហើយរឿយ ៗ

អយំ វុច្ចតានន្ទ បហានសញ្ញា ម្នាលអានន្ទ នេះហើយ ដែលតថាគត ហៅថា បហានសញ្ញា ។

កតមា ចានន្ទ វិរាគសញ្ញា ម្នាលអានន្ទ វិរាគសញ្ញា (នោះ) ដូចម្តេច ?

ឥធានន្ទ ភិក្ខុ អរញ្ញគតោ វា រុក្ខមូលគតោ វា សុញ្ញាគារគតោ វា ឥតិ បដិសញ្ចិក្ខតិ ម្នាលអានន្ទ ភិក្ខុ ក្នុងសាសនានេះ នៅក្នុងព្រៃក្តី នៅទៀបគល់ឈើក្តី នៅក្នុងផ្ទះដ៏ស្ងាត់ក្តី ពិចារណាឃើញដូច្នេះថា

ឯតំ សន្តំ ឯតំ បណីតំ យទិទំ សព្វសង្ខារសមថោ សព្វូបធិប្បដិនិស្សគ្គោ តណ្ហាក្ខយោ វិរាគោ និព្វានន្តិ

វិរាគធម៌ គឺព្រះនិព្វានឯណា ដែលរម្ងាប់បង់នូវសង្ខារទាំងពួង លះចោលនូវកិលេសទាំងពួង អស់តណ្ហាហើយ វិរាគធម៌ គឺព្រះនិព្វាននុ៎ះ ជាគុណជាតស្ងប់រម្ងាប់ វិរាគធម៌ គឺព្រះនិព្វាននុ៎ះ ជាគុណជាតដ៏ឧត្តម

អយំ វុច្ចតានន្ទ វិរាគសញ្ញា ម្នាលអានន្ទ នេះហើយ ដែលតថាគត ហៅថា វិរាគសញ្ញា ។

កតមា ចានន្ទ និរោធសញ្ញា ម្នាលអានន្ទ និរោធ-សញ្ញា (នោះ) ដូចម្តេច ?

ឥធានន្ទ ភិក្ខុ អរញ្ញគតោ វា រុក្ខមូលគតោ វា សុញ្ញាគារគតោ វា ឥតិ បដិសញ្ចិក្ខតិ ម្នាលអានន្ទ ភិក្ខុ ក្នុងសាសនានេះ នៅក្នុងព្រៃក្តី នៅទៀបគល់ឈើក្តី នៅក្នុងផ្ទះដ៏ស្ងាត់ក្តី ពិចារណាឃើញដូច្នេះថា

ឯតំ សន្តំ ឯតំ បណីតំ យទិទំ សព្វសង្ខារសមថោ សព្វូបធិប្បដិនិស្សគ្គោ តណ្ហាក្ខយោ និរោធោ និព្វានន្តិ

និរោធធម៌ គឺព្រះនិព្វានឯណា ដែលរម្ងាប់បង់នូវសង្ខារទាំងពួង លះចោលនូវកិលេសទាំងពួង អស់តណ្ហាហើយ និរោធធម៌ គឺព្រះនិព្វាននុ៎ះ ជាគុណជាតស្ងប់រម្ងាប់ និរោធធម៌ គឺព្រះនិព្វាននុ៎ះ ជាគុណជាតដ៏ឧត្តម

អយំ វុច្ចតានន្ទ និរោធសញ្ញា ម្នាលអានន្ទ នេះហើយ ដែលតថាគត ហៅថា និរោធសញ្ញា ។

កតមា ចានន្ទ សព្វលោកេ អនភិរតសញ្ញា ម្នាលអានន្ទ សព្វលោកេ អនភិរតសញ្ញា (នោះ) ដូចម្តេច ?

ឥធានន្ទ ភិក្ខុ យេ លោកេ ឧបាយុបាទានា ចេតសោ អធិដ្ឋានាភិនិវេសានុសយា តេ បជហន្តោ វិរមតិ ន ឧបាទិយន្តោ ម្នាលអានន្ទ ឧបាយគឺតណ្ហានិងទិដ្ឋិឯណា ឧបាទានគឺសេចក្តីប្រកាន់មាំឯណា អភិនិវេសៈ គឺសស្សតទិដ្ឋិនិងឧច្ឆេទទិដ្ឋិ ជាទីអាស្រ័យនៅនៃចិត្តឯណា អនុស័យ គឺកិលេសដែលដេកនៅរឿយៗ ក្នុងសត្តសន្តានឯណា ក្នុងលោក ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កាលបើលះបង់នូវបាបធម៌ទាំងនោះ (ដោយតទង្គប្បហាន) មិនបានប្រកាន់មាំដោយចិត្ត ក៏រមែងវៀរ (ចាកបាបធម៌ទាំងនោះ) បាន

អយំ វុច្ចតានន្ទ សព្វលោកេ អនភិរតសញ្ញា ម្នាលអានន្ទ នេះហើយដែលតថាគត ហៅថា សព្វលោកេ អនភិរតសញ្ញា ។

កតមា ចានន្ទ សព្វសង្ខារេសុ អនិច្ចសញ្ញា ម្នាលអានន្ទ សព្វសង្ខារេសុ អនិច្ចសញ្ញា (នោះ) ដូចម្តេច ?

ឥធានន្ទ ភិក្ខុ សព្វសង្ខារេហិ អដ្ដិយតិ ហរាយតិ ជិគុច្ឆតិ ម្នាលអានន្ទ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ នឿយណាយធុញទ្រាន់ ស្អប់ខ្ពើមសង្ខារទាំងពួង

អយំ វុច្ចតានន្ទ សព្វសង្ខារេសុ អនិច្ចសញ្ញា ម្នាលអានន្ទ នេះហើយដែលតថាគត ហៅថា សព្វសង្ខារេសុ អនិច្ចសញ្ញា(១) ។

កតមា ចានន្ទ អានាបានស្សតិ ម្នាលអានន្ទ អានាបានស្សតិ (នោះ) ដូចម្តេច ?

ឥធានន្ទ ភិក្ខុ អរញ្ញគតោ វា រុក្ខមូលគតោ វា សុញ្ញាគារគតោ វា និសីទតិ បល្លង្កំ អាភុជិត្វា ឧជុំ កាយំ បណិធាយ បរិមុខំ សតឹ ឧបដ្ឋបេត្វា ម្នាលអានន្ទ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ នៅក្នុងព្រៃក្តី នៅទៀបគល់ឈើក្តី នៅក្នុងផ្ទះដ៏ស្ងាត់ក្តី អង្គុយផ្គត់ភ្នែន តាំងកាយឲ្យត្រង់ តម្កល់ស្មារតីឲ្យឆ្ពោះត្រង់ទៅរកព្រះកម្មដ្ឋាន

---

១ ប្រែថា សេចក្តីសម្គាល់ក្នុងកិរិយាមិនប្រាថ្នាឬមិនលុះលង់ទៅក្នុងសង្ខារទាំងពួង ។

សោ សតោវ អស្សសតិ ភិក្ខុនោះ មានស្មារតីតាំងជាក់ ដកដង្ហើមចេញ

សតោ បស្សសតិ មានស្មារតីតាំងជាក់ ដកដង្ហើមចូល

ទីឃំ វា អស្សសន្តោ ទីឃំ អស្សសិស្សាមីតិ បជានាតិ កាលដកដង្ហើមចេញវែង ក៏ដឹងច្បាស់ថា អាត្មាអញដកដង្ហើមចេញវែង

ទីឃំ វា បស្សសន្តោ ទីឃំ បស្សសិស្សាមីតិ បជានាតិ កាលដកដង្ហើមចូលវែង ក៏ដឹងច្បាស់ថា អាត្មាអញដកដង្ហើមចូលវែង

រស្សំ វា អស្សសន្តោ រស្សំ អស្សសិស្សាមីតិ បជានាតិ កាលដកដង្ហើមចេញខ្លី ក៏ដឹងច្បាស់ថា អាត្មាអញដកដង្ហើមចេញខ្លី

រស្សំ វា បស្សសន្តោ រស្សំ បស្សសិស្សាមីតិ បជា-នាតិ កាលដកដង្ហើមចូលខ្លី ក៏ដឹងច្បាស់ថា អាត្មាអញដកដង្ហើមចូលខ្លី

សព្វកាយប្បដិសំវេទី អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ

ភិក្ខុសិក្សា(១)ដូច្នេះថា អាត្មាអញ នឹងជាអ្នកដឹងច្បាស់នូវកាយ(២)គឺដង្ហើមចេញទាំងអស់ឲ្យប្រាកដ ទើបដកដង្ហើមចេញ

---

១ អដ្ឋកថា ថា ព្យាយាម ។ ២ អដ្ឋកថា ពន្យល់ថា ធ្វើខាងដើមខាងកណ្ដាលនិងទីបំផុត នៃកាយគឺដង្ហើមចេញទាំងអស់ ឲ្យប្រាកដ ។

សព្វកាយប្បដិសំវេទី បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញ នឹងជាអ្នកដឹងច្បាស់នូវកាយ(១) គឺដង្ហើមចូលតាំងអស់ឲ្យប្រាកដ ទើបដកដង្ហើមចូល

បស្សម្ភយំ កាយសង្ខារំ អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញ នឹងជាអ្នករម្ងាប់នូវកាយសង្ខារ(២) គឺដង្ហើមចេញ ទើបដកដង្ហើមចេញ

បស្សម្ភយំ កាយសង្ខារំ បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញ នឹងជាអ្នករម្ងាប់នូវកាយសង្ខារ(៣) គឺដង្ហើមចូល ទើបដកដង្ហើមចូល

បីតិប្បដិសំវេទី អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញ នឹងជាអ្នកដឹងច្បាស់នូវបីតិ ទើបដកដង្ហើមចេញ

បីតិប្បដិសំវេទី បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញ នឹងជាអ្នកដឹងច្បាស់នូវបីតិ ទើបដកដង្ហើមចូល

សុខប្បដិសំវេទី អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នកដឹងច្បាស់នូវសេចក្ដីសុខ ទើបដកដង្ហើមចេញ

---

១ អដ្ឋកថា ពន្យល់ថា ធ្វើខាងដើម ខាងកណ្ដាលនិងទីបំផុត នៃកាយគឺដង្ហើមចូលតាំងអស់ឲ្យប្រាកដ ។ ២-៣ អដ្ឋកថា ពន្យល់ថា កាយសង្ខារដ៏គ្រោតគ្រាត ។

សុខប្បដិសំវេទី បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នកដឹងច្បាស់នូវសេចក្តីសុខ ទើបដកដង្ហើមចូល

ចិត្តសង្ខារប្បដិសំវេទី អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នកដឹងច្បាស់នូវចិត្តសង្ខារ[១] ទើបដកដង្ហើមចេញ

ចិត្តសង្ខារប្បដិសំវេទី បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញ នឹងជាអ្នកដឹងច្បាស់នូវចិត្តសង្ខារ ទើបដកដង្ហើមចូល

បស្សម្ភយំ ចិត្តសង្ខារំ អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញ នឹងជាអ្នករម្ងាប់នូវចិត្តសង្ខារ ទើបដកដង្ហើមចេញ

បស្សម្ភយំ ចិត្តសង្ខារំ បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នករម្ងាប់នូវចិត្តសង្ខារ ទើបដកដង្ហើមចូល

ចិត្តប្បដិសំវេទី អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញ នឹងជាអ្នកដឹងច្បាស់នូវចិត្ត ទើបដកដង្ហើមចេញ

---

១ ចិត្តសង្ខារ គឺវេទនាខន្ធនិងសញ្ញាខន្ធ ។

ចិត្តប្បដិសំវេទី បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញ នឹងជាអ្នកដឹងច្បាស់នូវចិត្ត ទើបដកដង្ហើមចូល

អភិប្បមោទយំ ចិត្តំ អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញ នឹងធ្វើចិត្តឲ្យរីករាយ ទើបដកដង្ហើមចេញ

អភិប្បមោទយំ ចិត្តំ បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញ នឹងធ្វើចិត្តឲ្យរីករាយ ទើបដកដង្ហើមចូល

សមាទហំ ចិត្តំ អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញ នឹងតម្កល់ចិត្តឲ្យស្មើក្នុងអារម្មណ៍ ទើបដកដង្ហើមចេញ

សមាទហំ ចិត្តំ បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញ នឹងតម្កល់ចិត្តឲ្យស្មើក្នុងអារម្មណ៍ ទើបដកដង្ហើមចូល

វិមោចយំ ចិត្តំ អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញ នឹងដោះចិត្តឲ្យរួចចាកនីវរណធម៌ជាដើម(១) ទើបដកដង្ហើមចេញ

---

១ អដ្ឋកថា ពន្យល់ថាភិក្ខុដោះចិត្តឲ្យរួចចាកនីវរណធម៌ដោយបឋមជ្ឈាន, ឲ្យរួចចាកវិតក្កៈនិងវិចារៈដោយទុតិយជ្ឈាន, ឲ្យរួចចាកបីតិដោយតតិយជ្ឈាន, ឲ្យរួចចាកសុខនិងទុក្ខដោយចតុត្ថជ្ឈាន, ឲ្យរួចចាកនិច្ចសញ្ញា ដោយអនិច្ចានុបស្សនា, ឲ្យរួចចាកសុខសញ្ញាដោយទុក្ខានុបស្សនា, ឲ្យរួចចាកអត្តសញ្ញាដោយអនត្តានុបស្សនា, ឲ្យរួចចាកនន្ទិដោយនិព្វិទានុបស្សនា, ឲ្យរួចចាករាគៈដោយវិរាគានុបស្សនា, ឲ្យរួចចាកសមុទយៈដោយនិរោធានុបស្សនា, ឲ្យរួចចាកអាទានៈ ដោយបដិនិស្សគ្គានុបស្សនា ។

វិមោចយំ ចិត្តំ បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សា ដូច្នេះថា អាត្មាអញ នឹងដោះចិត្តឲ្យរួចចាកនីវរណធម៌ជាដើម ទើបដកដង្ហើមចូល

អនិច្ចានុបស្សី អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សា ដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នកឃើញរឿយ ៗ នូវបញ្ចក្ខន្ធថាមិនទៀង ទើបដកដង្ហើមចេញ

អនិច្ចានុបស្សី បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សា ដូច្នេះថា អាត្មាអញ នឹងជាអ្នកឃើញរឿយ ៗ នូវបញ្ចក្ខន្ធថាមិនទៀង ទើបដកដង្ហើមចូល

វិរាគានុបស្សី អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សា ដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នកឃើញរឿយ ៗ នូវធម៌ដែលប្រាសចាករាគៈ ទើបដកដង្ហើមចេញ

វិរាគានុបស្សី បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សា ដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នកឃើញរឿយ ៗ នូវធម៌ដែលប្រាសចាករាគៈ ទើបដកដង្ហើមចូល

និរោធានុបស្សី អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សា ដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នកឃើញរឿយ ៗ នូវធម៌ដែលរំលត់បង់នូវកងទុក្ខ ទើបដកដង្ហើមចេញ

និរោធានុបស្សី បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នកឃើញរឿយ ៗ នូវធម៌ដែលរំលត់បង់នូវកងទុក្ខ ទើបដកដង្ហើមចូល

បដិនិស្សគ្គានុបស្សី អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញ នឹងជាអ្នកឃើញរឿយ ៗ នូវធម៌ជាគ្រឿងលះបោលនូវកិលេស ទើបដកដង្ហើមចេញ

បដិនិស្សគ្គានុបស្សី បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញ នឹងជាអ្នកឃើញរឿយ ៗ នូវធម៌ជាគ្រឿងលះបោលនូវកិលេស ទើបដកដង្ហើមចូល

អយំ វុច្ចតានន្ទ អានាបានស្សតិ ម្នាលអានន្ទ នេះហើយដែលតថាគត ហៅថា អានាបានស្សតិ ។

សចេ ខោ ត្វំ អានន្ទ គិរិមានន្ទស្ស ភិក្ខុនោ ឧបសង្កមិត្វា ឥមា ទស សញ្ញា ភាសេយ្យាសិ ម្នាលអានន្ទ បើអ្នកចូលទៅ (កាន់សម្នាក់) នៃគិរិមានន្ទភិក្ខុហើយ គប្បីសម្តែងនូវសញ្ញាទាំងឡាយ ១០ ប្រការនេះ

ឋានំ ខោ បនេតំ វិជ្ជតិ យំ គិរិមានន្ទស្ស ភិក្ខុនោ ឥមា ទស សញ្ញា សុត្វា សោ អាពាធោ ឋានសោ បដិប្បស្សម្ភេយ្យាតិ ដំណើរនេះ ជាហេតុនឹងឲ្យអាពាធ របស់

គិរីមានន្ទភិក្ខុនោះ រម្ងាប់សះស្បើយទៅដោយមួយរំពេច ព្រោះគិរីមានន្ទ-ភិក្ខុបានស្តាប់នូវសញ្ញាទាំងឡាយ ១០ ប្រការនេះ ។

អថខោ អាយស្មា អានន្ទោ ភគវតោ សន្តិកេ ឥមា ទស សញ្ញា ឧគ្គហេត្វា យេនាយស្មា គិរិមានន្ទោ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា អាយស្មតោ គិរិមានន្ទស្ស ឥមា ទស សញ្ញា អភាសិ លំដាប់នោះ ព្រះអានន្ទត្ថេរដ៏មានអាយុ ក៏រៀននូវសញ្ញាទាំងឡាយ ១០ ប្រការនេះ ក្នុងសម្នាក់នៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយចូលទៅត្រង់កន្លែងដែលគិរីមានន្ទលោកគង់នៅ លុះចូលទៅដល់ហើយ ទើបសម្តែងនូវសញ្ញាទាំងឡាយ ១០ ប្រការនេះ ដល់ព្រះគិរីមានន្ទដ៏មានអាយុ ។

អថខោ អាយស្មតោ គិរិមានន្ទស្ស ឥមា ទស សញ្ញា សុត្វា សោ អាពាធោ ឋានសោ បដិប្បស្សម្ភិ

លំដាប់នោះឯង អាពាធ របស់ព្រះគិរីមានន្ទដ៏មានអាយុនោះ ក៏រម្ងាប់សះស្បើយទៅ ដោយមួយរំពេច ព្រោះបានស្តាប់នូវសញ្ញាទាំង-ឡាយ ១០ ប្រការនេះ

វុដ្ឋហិ ចាយស្មា គិរិមានន្ទោ តម្ហា អាពាធា ឯព្រះគិរីមានន្ទដ៏មានអាយុ ក៏បានជាសះស្បើយចាកអាពាធនោះ

តថា បហីនោ ច បនាយស្មតោ គិរិមានន្ទស្ស សោ អាពាធោ អហោសីតិ ក៏អាពាធនោះ គឺព្រះគិរិមានន្ទដ៏មានអាយុ លះបង់បានហើយ ដោយកិរិយាបានស្តាប់នូវសញ្ញាទាំង ១០ ប្រការ ដែលព្រះអានន្ទត្រាស់សម្តែងហើយដូច្នោះ ដោយប្រការដូច្នេះហោង ។

គិរិមានន្ទសុត្តំ និដ្ឋិតំ ។

គិរិមានន្ទសូត្រ ចប់ ។

ភាសិតោវាទសង្ខេប

ឱកាស ខ្ញុំសូមគោរព !

យោ បន(១)ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នោ វិហរតិ សាមីចិប្បដិបន្នោ អនុធម្មចារី សោ តថាគតំ សក្ករោតិ គរុករោតិ មានេតិ បូជេតិ បរមាយ បូជាយ បដិបត្តិបូជាយ

អ្នកឯណាមួយ ជាអ្នកប្រតិបត្តិនូវធម៌ដ៏សមគួរដល់ធម៌ ជាអ្នកប្រតិបត្តិដោយត្រឹមត្រូវ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តតាមធម៌ជាប្រក្រតី អ្នកនោះ ឈ្មោះថា ធ្វើសក្ការៈ ធ្វើសេចក្តីគោរពរាប់អាន បូជា នូវព្រះតថាគត ដោយបដិបត្តិបូជា ជាបូជាដ៏ឧត្តម ។

១ ច្បាប់ភាណវារៈខ្លះថា យោ បន ភិក្ខុ, ច្បាប់ខ្លះមានត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ ។

សព្វបាបស្ស អករណំ កុសលស្សូបសម្បទា

សចិត្តបរិយោទបនំ ឯតំ ពុទ្ធាន សាសនំ

កិរិយាមិនធ្វើនូវបាបទាំងពួង កិរិយាបំពេញកុសល កិរិយាធ្វើចិត្ត របស់ខ្លួនឲ្យផូរផង់ ទាំងនេះជាពាក្យប្រៀនប្រដៅនៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ ។

ខន្តិ បរមំ តបោ តីតិក្ខា

និព្វានំ បរមំ វទន្តិ ពុទ្ធា

ន ហិ បព្វជិតោ បរូបឃាតី

សមណោ ហោតិ បរំ វិហេឋយន្តោ

អំណត់គឺសេចក្តីអត់ធន់ ជាតបធម៌ដ៏ឧត្តម ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយទ្រង់ ត្រាស់ថា ព្រះនិព្វានជាគុណជាតដ៏ឧត្តម អ្នកបួស ដែលបៀតបៀនសត្វ ដទៃ សម្លាប់សត្វដទៃ មិនមែនជាបព្វជិត មិនមែនជាសមណៈឡើយ

អនូបវាទោ អនូបឃាតោ បាតិមោក្ខេ ច សំវរោ

មត្តញ្ញុតា ច ភត្តស្មឹ បន្តញ្ច សយនាសនំ

អធិចិត្តេ ច អាយោគោ ឯតំ ពុទ្ធាន សាសនំ

កិរិយាមិនតិះដៀល (អ្នកដទៃ)១ កិរិយាមិនបៀតបៀន (អ្នកដទៃ)១ កិរិយាសង្រួមក្នុងបាតិមោក្ខ ១ ការៈដឹងប្រមាណក្នុងភត្តាហារ ១ ទីដេក និងទីអង្គុយដ៏ស្ងាត់ ១ កិរិយាបំពេញព្យាយាមក្នុងអធិចិត្ត ១ ទាំងនេះជា ពាក្យប្រៀនប្រដៅនៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ ។

សីលសមាធិគុណានំ ខន្តិ បធានការណំ
សព្វេបិ កុសលា ធម្មា ខន្ត្យាយេវ វឌ្ឍន្តិ តេ

សេចក្តីអត់ធន់ ជាហេតុជាទីតាំង នៃគុណគឺសីលនិងសមាធិ ទាំងឡាយ ធម៌ទាំងឡាយជាកុសលទាំងអស់នោះ តែងចម្រើនដោយ សេចក្តីអត់ធន់នៃ នពិត ។

កោវលានំបិ ធាធានំ ខន្តិ មូលំ និកន្តតិ
គរហាកលហាទីនំ មូលំ ខណាតិ ខន្តិកោ

សេចក្តីអត់ធន់ តែងកាត់បង់បាននូវឫសនៃបាបទាំងឡាយទាំងអស់ បុគ្គលអ្នកអត់ធន់ ឈ្មោះថាជីករំលើងនូវឫសនៃទោសទាំងឡាយ មាន ពាក្យតិះដៀលនិងការឈ្លោះប្រកែកជាដើម ។

ខន្តិ ធីរស្សលង្ការោ ខន្តិ តបោ តបស្សិនោ
ខន្តិ ពលំ វ យតីនំ ខន្តិ ហិតសុខាវហា

សេចក្តីអត់ធន់ ជាគ្រឿងអលង្ការរបស់អ្នកប្រាជ្ញ សេចក្តីអត់ធន់ ជា គ្រឿងដុតបង់នូវបាបរបស់អ្នកដែលមានតបធម៌ សេចក្តីអត់ធន់ ជាកម្លាំង របស់អ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ សេចក្តីអត់ធន់ ជាគុណជាតិនាំមកនូវប្រយោជន៍ និងសេចក្តីសុខ ។

ខន្តិកោ មេត្តវា លាភី យសស្សី សុខសីលវា
បិយោ ទេវមនុស្សានំ មនាបោ ហោតិ ខន្តិកោ

អ្នកអត់ធន់ ជាអ្នកមានមិត្រសម្លាញ់ ជាអ្នកមានលាភ ជាអ្នកមានយស ជាអ្នកមានសេចក្ដីសុខជាប្រក្រតី អ្នកអត់ធន់ រមែងជាទីស្រឡាញ់ ជាទីគាប់ចិត្ត នៃទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ។

អត្តនោបិ បរេសញ្ច អត្ថាវហោ វ ខន្តិកោ
សគ្គមោក្ខគមំ មគ្គំ អារុឡ្ហោ ហោតិ ខន្តិកោ

អ្នកអត់ធន់ ជាអ្នកនាំមកនូវប្រយោជន៍ដល់ខ្លួនផង ដល់ជនទាំងឡាយឯទៀតផង អ្នកអត់ធន់ ជាអ្នកឡើងកាន់ផ្លូវជាទីទៅឋានសួគ៌ និងព្រះនិព្វាន ។

សត្ថុនោ វចនោវាទំ ករោតិយេវ ខន្តិកោ
បរមាយ ច បូជាយ ជិនំ បូជេតិ ខន្តិកោ

អ្នកអត់ធន់ ឈ្មោះថាធ្វើតាម នូវព្រះពុទ្ធដីកាជាឱវាទ នៃព្រះសាស្ដាមែនពិត អ្នកអត់ធន់ ឈ្មោះថាបូជានូវព្រះវិជិតមារ ដោយការបូជាដ៏ឧត្តម ។

ទុល្លភញ្ច មនុស្សត្តំ ពុទ្ធុប្បាទោ ច ទុល្លភោ
ទុល្លភា ខណសម្បត្តិ សទ្ធម្មោ បរមទុល្លភោ

ភាវៈកើតជាមនុស្ស គឺសត្វទាំងឡាយបានដោយកម្រ កិរិយាត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធ គឺសត្វទាំងឡាយបានដោយកម្រ កិរិយាដល់ព្រមដោយខណៈ គឺបានកើតជួបនឹងព្រះពុទ្ធ ឬនឹងព្រះពុទ្ធសាសនា គឺសត្វទាំងឡាយបានដោយកម្រ ធម៌របស់សប្បុរសគឺសត្វទាំងឡាយបានដោយកម្រក្រៃលែងៗ

សុខោ ពុទ្ធានមុប្បាទោ សុខា សទ្ធម្មទេសនា
សុខា សង្ឃស្ស សាមគ្គី សមគ្គានំ តបោ សុខោ

កិរិយាបានត្រាស់នៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ នាំមកនូវសេចក្តីសុខ កិរិយាសម្តែងនូវធម៌របស់សប្បុរស នាំមកនូវសេចក្តីសុខ សេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នារបស់សង្ឃ ឬ ពួកក្រុម នាំមកនូវសេចក្តីសុខ សេចក្តីព្យាយាមរបស់អ្នកដែលព្រមព្រៀងគ្នាទាំងឡាយ នាំមកនូវសេចក្តីសុខ ៗ

សុខោ វិវេកោ តុដ្ឋស្ស សុតធម្មស្ស បស្សតោ
អព្យាបជ្ឈំ សុខំ លោកេ បាណភូតេសុ សញ្ញមោ

សេចក្តីស្ងប់ស្ងាត់ របស់អ្នកដែលត្រេកអរ (ក្នុងទីស្ងាត់) ជាអ្នកមានធម៌បានស្តាប់ហើយ ពិចារណាឃើញ (នូវធម៌) នាំមកនូវសេចក្តីសុខ កិរិយាមិនបៀតបៀន គឺកិរិយាសង្រួមចំពោះសត្វទាំងឡាយ នាំមកនូវសេចក្តីសុខក្នុងលោក ៗ

សុខា វិរាគតា លោកេ កាមានំ សមតិក្កមោ
អស្មិមានស្ស វិនយោ ឯតំ វេ បរមំ សុខំ

ការៈប្រាសចាករាគៈ គឺកិរិយាកន្លងនូវកាមទាំងឡាយ នាំមកនូវសេចក្តីសុខក្នុងលោក កិរិយាធ្វើឲ្យវិនាសនូវអស្មិមានះ នេះឯង នាំមកនូវសេចក្តីសុខដ៏ឧត្តម ។

កិច្ឆោ មនុស្សប្បដិលាភោ កិច្ឆំ មច្ចាន ជីវិតំ
កិច្ឆំ សទ្ធម្មស្សវនំ កិច្ឆោ ពុទ្ធានមុប្បាទោ

កិរិយាត្រឡប់បានអត្តភាពជាមនុស្ស ជាការលំបាក សេចក្តីរស់នៅរបស់សត្វទាំងឡាយ ជាការលំបាក កិរិយាស្តាប់នូវព្រះសទ្ធម្ម ជាការកម្រ កិរិយាបានត្រាស់នៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ ជាការលំបាក ។

សត្ថុនោ សទ្ធម្មំ សុត្វា សព្វស្មឹ ជិនសាសនេ
កប្បានិ សតសហស្សានិ ទុគ្គតឹ សោ ន គច្ឆតិ

បុគ្គលឯណា បានស្តាប់នូវព្រះសទ្ធម្មរបស់ព្រះសាស្តា (ដែលរាប់បញ្ចូល) ក្នុងពាក្យប្រៀនប្រដៅនៃព្រះវិជិតមារទាំងពួង បុគ្គលនោះរមែងមិនទៅកាន់ទុគ្គតិអស់សែនកប្ប ។

បុព្វណ្ហេ បិណ្ឌបាតញ្ច សាយណ្ហេ ធម្មទេសនំ
បទោសេ ភិក្ខុឱវាទំ អឌ្ឍរត្តេ ទេវបញ្ហនំ
បច្ចូសេវ គតេ កាលេ ភព្វាភព្វេ វិលោកនំ
ឯតេ បញ្ចវិធេ កិច្ចេ វិសោធេតិ មុនិបុង្គវោតិ

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ជាចម្បងជាងអស់អ្នកប្រាជ្ញ ទ្រង់ជម្រះនូវពុទ្ធកិច្ចទាំងឡាយ ៥ ប្រការនេះ គឺក្នុងពេលព្រឹក ទ្រង់ស្តេចទៅបិណ្ឌបាត ១ ក្នុងពេលល្ងាច ទ្រង់សម្តែងធម៌ទេសនា ១ ក្នុងពេលព្រលប់ ទ្រង់ប្រទានឱវាទដល់ពួកភិក្ខុ ១ ក្នុងពេលអធ្រាត្រ ទ្រង់ដោះប្រស្នានៃទេវតា ១ ក្នុងពេលជិតភ្លឺ(១) ទ្រង់ប្រមើលមើលនូវសត្វលោកដែលគួរត្រាស់ដឹងនិងមិនគួរត្រាស់ដឹង ១ ។

កុក្កុដេ គព្ភវាសោ ច សោណោ ចុទរនិក្ខមិ
ឧសភេ រាជសម្បត្តិ សសេ បព្វជិតោ ជិនោ

ព្រះវិជិតមារ ទ្រង់យាងចុះមកអាស្រ័យនៅក្នុងព្រះគភ៌ (នៃព្រះវរមាតា) ក្នុងឆ្នាំរកា ទ្រង់ប្រសូតចាកព្រះគភ៌ក្នុងឆ្នាំច ទ្រង់សោយរាជសម្បត្តិក្នុងឆ្នាំឆ្លូវ ទ្រង់ព្រះផ្នួសក្នុងឆ្នាំថោះ ។

---

១ ក្នុងអដ្ឋកថាធម្មបទ សម្តែងថា ព្រះអង្គប្រមើលមើលឧបនិស្ស័យសត្វក្នុង១ថ្ងៃ១យប់ពីរដង គឺក្នុងពេលជិតភ្លឺម្តង ពេលល្ងាចម្តង, ពេលជិតភ្លឺទ្រង់ប្រមើលមើលពីកណ្តាប់មាត់ចក្រវាឡរហូតដល់មកគន្ធកុដិ, ពេលល្ងាចទ្រង់ប្រមើលមើលពីគន្ធកុដិរហូតដល់ទៅកណ្តាប់មាត់ចក្រវាឡ ។

កុក្កុដេ សព្វញ្ញុ ពុទ្ធោ តត្ថ ចក្កំ បវត្តយិ
និព្វានគមនំ សប្បេ   សហស្សំ បញ្ច មូសិកេ

ទ្រង់ត្រាស់ដឹងជាព្រះសព្វញ្ញុពុទ្ធក្នុងឆ្នាំរកា ទ្រង់សម្ដែងនូវព្រះធម្មចក្ក ក្នុងឆ្នាំនោះ ទ្រង់យាងចូលកាន់ព្រះនិព្វានក្នុងឆ្នាំម្សាញ់ ព្រះពុទ្ធសាសនា នឹងគ្រប់ ៥០០០ គត់ ក្នុងឆ្នាំជូត ។

ឱក្កន្តោ ច គុរុវារស្មឹ សុក្រវារេ ច និក្ខមិ
សម្ពុទ្ធោ ពុធវារស្មឹ   អង្គារេ បរិនិព្វុតោ

ទ្រង់យាងចុះកាន់ព្រះគភ៌ (នៃព្រះវរមាតា) ក្នុងថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ប្រសូតក្នុងថ្ងៃសុក្រ បានត្រាស់ជាព្រះសម្ពុទ្ធក្នុងថ្ងៃពុធ បរិនិព្វានក្នុងថ្ងៃ អង្គារ ។

អាសាឡ្ហបុណ្ណមោក្កន្តោ វិសាខេយេវ និក្ខមិ
វិសាខបុណ្ណមី សម្ពុទ្ធោ វិសាខេ បរិនិព្វុតោ

ព្រះអង្គយាងចុះកាន់ព្រះគភ៌ (នៃព្រះវរមាតា) ក្នុងថ្ងៃពេញបូណ៌មីខែអាសាឍ ប្រសូតក្នុងថ្ងៃពេញបូណ៌មីខែវិសាខ បានត្រាស់ជាព្រះសម្ពុទ្ធ ក្នុងថ្ងៃពេញបូណ៌មីខែវិសាខ បរិនិព្វានក្នុងថ្ងៃពេញបូណ៌មីខែវិសាខ ។

និព្វុតេ លោកនាថម្ហិ សម្ពុទ្ធេ អគ្គបុគ្គលេ
បដិមា ពោធិរុក្ខា ច ថូបា ច ជិនធាតុយោ
ចតុរាសីតិសហស្ស- ធម្មក្ខន្ធា សុទេសិតា
អគ្គប្បវត្តនដ្ឋានេ ឋបិតា ហោន្តិ ចាណិនំ

កាលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ជាអគ្គបុគ្គល ជាទីពឹងនៃសត្វលោក បរិនិព្វានទៅហើយ ព្រះបដិមាករផង ពោធិព្រឹក្សផង ព្រះស្តូបផង ព្រះជិនធាតុផង ព្រះធម៌ ៨ ហ្មឺន ៤ ពាន់ធម្មក្ខន្ធ ដែលព្រះអង្គទ្រង់សំដែងហើយដោយប្រពៃផង ជាវត្ថុគឺព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ប្រតិស្ឋានទុក ក្នុងឋានដ៏ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីជាបុញ្ញក្ខេត្តដ៏ប្រសើរ របស់សត្វទាំងឡាយ ។

ឥតិ សម្មាសម្ពុទ្ធេន ទេសិតំ ឱវាទំ ចិត្តេ
ឋបេត្វា សម្មាសម្ពុទ្ធេន វុត្តប្បការេន បដិបត្តិ-
បូជាយ បូជំ ករោន្តេន លោកិយលោកុត្តរ-
សម្បត្តិសិទ្ធំ កាតព្វំ ឱកាស អាភជនំ ករោមិ

បុគ្គលគួរតម្កល់នូវឱវាទ ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់សំដែងហើយទុកក្នុងចិត្ត ហើយធ្វើការបូជា ដោយបដិបត្តិបូជា ដោយនូវប្រការដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ត្រាស់សំដែងហើយ គួរធ្វើឲ្យសម្រេច នូវសម្បត្តិជាលោកិយៈនិងលោកុត្តរៈ ខ្ញុំសូមគោរព អារាធនាទុកដោយប្រការដូច្នេះ ។

ឱកាស សិរីសក្យមុនិសព្វញ្ញុពុទ្ធស្ស ពលវប្បច្ចូ-សសមយេ កុសិនារាយ យមកសាលានមន្តរេ អមុម្ហិ សប្បសំវច្ឆរេ គិម្ហឧតុម្ហិ វិសាខមាសេ សុក្កបក្ខេ បណ្ណ-រសិយា តិថិយំ កុម្ភវារេ កុម្ភយាមេ អនុរាធនក្ខត្តនិវាសេ បរិនិព្វានំ អហោសិ អនុបាទិសេសាយ និព្វានធាតុយា

ខ្ញុំសូមគោរព សម្តេចព្រះសិរីសក្យមុនីសព្វញ្ញុពុទ្ធជាម្ចាស់ទ្រង់បរិ-និព្វានហើយ ដោយអនុបាទិសេសនិព្វានធាតុ ក្នុងចន្លោះដើមសាលព្រឹក្សទាំងគូ ជិតក្រុងកុសិនារា ក្នុងបច្ចូសសម័យដ៏មានកម្លាំង ក្នុងថ្ងៃនៃនក្ខត្ត-ឫក្សឈ្មោះអនុរាធ ក្នុងថ្ងៃអង្គារ យាមអង្គារ ជាតិថីពេញបូណ៌មីខាងខ្នើតខែវិសាខ ក្នុងគិម្ហរដូវ ឆ្នាំម្សាញ់ ឯណោះហោង ។

(ពីនេះទៅត្រូវបកសករាជប្រាប់ថ្ងៃខែឆ្នាំដែលកន្លងហើយ និងបច្ចុប្បន្ននិងអនាគតជរាបដល់ចប់)

ពុទ្ធបាទនមក្ការគាថា

វន្ទាមិ ពុទ្ធំ ភវបារតិណ្ណំ
តិលោកកេតុំ តិភវេកនាថំ
យោ លោកសេដ្ឋោ សកលំ កិលេសំ
ឆេត្វាន ពោធេសិ ជនំ អនន្តំ

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធឯណា ព្រះអង្គប្រសើរក្នុងលោក ទ្រង់កាត់បង់នូវ

កិលេសទាំងអស់បានហើយ ញ៉ាំងជនជាអនន្តឲ្យត្រាស់ដឹងហើយ ខ្ញុំសូមក្រាបថ្វាយបង្គំ នូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធនោះ ព្រះអង្គឆ្លងផុត អំពីប្រាំងនៃគត ហើយ ព្រះអង្គជាទង់ជ័យនៃត្រៃលោក មានតែព្រះអង្គមួយ ជាទីពឹងនៃសព្វសត្វក្នុងត្រៃភព ។

យំ នម្មទាយ នទិយា បុលិនេ ច តីរេ
យំ សច្ចពន្ធគិរិកេ សុមនាចលគ្គេ
យំ តត្ថ យោនកបុរេ មុនិនោ ច បាទំ
តំ បាទលញ្ឆនមហំ សិរសា នមាមិ

ស្នាមព្រះបាទឯណា (ដែលព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ប្រតិស្ឋានទុក) លើផ្ទៃខ្សាច់ទៀបឆ្នេរនៃស្ទឹងឈ្មោះនម្មទា ស្នាមព្រះបាទឯណា (ដែលព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ប្រតិស្ឋានទុក) លើភ្នំសច្ចពន្ធ និងលើភ្នំសុមនកូដ ស្នាមព្រះបាទឯណា (ដែលព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ប្រតិស្ឋានទុក) ក្នុងយោនកបុរី ខ្ញុំសូមក្រាបថ្វាយបង្គំដោយត្បូង ចំពោះទៅព្រះបាទនិងស្នាមព្រះបាទទាំងនោះនៃព្រះសក្យមុនី ។

សុវណ្ណមាលិកេ សុវណ្ណបព្វតេ សុមនកូដេ យោនកបុរេ នម្មទាយ នទិយា បញ្ចបាទវរំ ឋានំ អហំ វន្ទាមិ ទូរតោ

ខ្ញុំសូមនមស្ការ អំពីចម្ងាយ នូវឋានដែលមានព្រះបាទដ៏ប្រសើរ

៩ កន្លែង គឺបានលើក្នុំសុវណ្ណមាលិកៈ ១ លើក្នុំសុវណ្ណបពិត ១ លើក្នុំសុមនកូដ ១ ក្នុងយោនកបុរី ១ ក្បែរស្ទឹងនម្មទា ១ ។

ធាតុចេតិយនមក្ការគាថា

មហាគោតមសម្ពុទ្ធោ កុសិនារាយ និព្វុតោ
ធាតុវិត្ថារកំ កត្វា តេសុ តេសុ វិសេសតោ

ព្រះគោតមបរមសម្ពុទ្ធដ៏ប្រសើរ ព្រះអង្គបរិនិព្វានហើយ ជិតក្រុងកុសិនារា ធ្វើនូវកិរិយាផ្សាយព្រះសារីរិកធាតុ ក្នុងទីទាំងឡាយនោះ ៗ ដោយផ្សេង ៗ គ្នា ។

ឧណ្ហីសំ ចតស្សោ ទាឋា អក្ខកា ទ្វេ ច សត្តមា
អសម្ភិន្នា វ តា សត្ត សេសា ភិន្នា វ ធាតុយោ

ព្រះសារីរិកធាតុទាំងឡាយនោះ ដែលមិនបែកចេញមាន ៧ អង្គគឺ ព្រះឧណ្ហីសធាតុ[១] ១ ព្រះទាឋធាតុ[២] ៤ ព្រះអក្ខកធាតុ[៣] ២ ព្រះសារីរិកធាតុដ៏សេសក្រៅពីនោះ សុទ្ធតែបែកចេញ (ជាបំណែកតូច ៗ) ។

មហន្តា បញ្ច នាឡី ច មជ្ឈិមា ច ឆ នាឡិយោ
ខុទ្ទកា បញ្ច នាឡី ច សម្ភិន្នា តិវិធា មតា

ព្រះបរមធាតុទាំងឡាយដែលបែកចេញ លោកពោលថាមាន ៣

---

១ ឆ្អឹងថ្ងាស ។ ២ ព្រះចង្កូមកែវ ។ ៣ ឆ្អឹងគងកាំបិត ។

យ៉ាង គឺព្រះធាតុខ្នាតធំ រាល់បានចំនួន ៥ នាឡិ ព្រះធាតុខ្នាតកណ្ដាល រាល់បានចំនួន ៦ នាឡិ ព្រះធាតុខ្នាតតូច រាល់បានចំនួន ៥ នាឡិ ។

មហន្តា ភិន្នមុគ្គា ច មជ្ឈិមា ភិន្នតណ្ឌុលា
ខុទ្ទកា សាសបមត្តា ឯវំ ធាតុប្បមាណិកា

ព្រះបរមធាតុទាំងឡាយ មានប្រមាណយ៉ាងនេះ គឺព្រះធាតុខ្នាតធំ មានទំហំប៉ុនកំណាត់គ្រាប់សណ្ដែកបាយ ព្រះធាតុខ្នាតកណ្ដាល មានទំហំប៉ុនកំណាត់គ្រាប់អង្ករ ព្រះធាតុខ្នាតតូច មានទំហំប៉ុនគ្រាប់ស្ពៃ ។

មហន្តា សុវណ្ណវណ្ណា មជ្ឈិមា ផលិកប្បភា[១]
ខុទ្ទកា ពកុលវណ្ណា តាបិ វន្ទាមិ ធាតុយោ

ព្រះបរមធាតុទាំងឡាយ (មានពណ៌ផ្សេងគ្នាយ៉ាងនេះ) គឺ ព្រះធាតុខ្នាតធំ មានពណ៌ដូចមាស ព្រះធាតុខ្នាតកណ្ដាល មានពណ៌ដូចកែវផលិក ព្រះធាតុខ្នាតតូច មានពណ៌ដូចផ្កាពិកុល ខ្ញុំព្រះករុណាសូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះបរមធាតុទាំងឡាយនោះ ។

ឯកោ ថូបោ រាជគហេ ឯកោ វេសាលិយា អហុ
ឯកោ កបិលវត្ថុស្មឹ ឯកោ ច អលកប្បកេ
ឯកោ ច រាមគាមស្មឹ ឯកោ ច វេដ្ឋទីបកេ
ឯកោ បាវេយ្យកេ មល្លេ ឯកោ ច កុសិនារកេ

១ បាលីថា មុត្តិកប្បភា មានពណ៌ដូចកែវមុក្តា ដូច្នេះក៏មាន ។

ព្រះស្តូប ១ ប្រតិស្ឋាននៅក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ ព្រះស្តូប ១ ប្រតិស្ឋាននៅក្នុងក្រុងវេសាលី ព្រះស្តូប ១ ប្រតិស្ឋាននៅក្នុងក្រុងកបិលព័ស្តុ ព្រះស្តូប ១ ប្រតិស្ឋាននៅក្នុងក្រុងអលកប្បកៈ ព្រះស្តូប ១ ប្រតិស្ឋាននៅរាមគ្រាម ព្រះស្តូប ១ ប្រតិស្ឋាននៅក្នុងក្រុងវេដ្ឋទីបកៈ ព្រះស្តូប ១ ប្រតិស្ឋាននៅ ក្នុងក្រុងបាវេយ្យកៈ ក្នុងមល្លរដ្ឋជនបទ ព្រះស្តូប ១ ប្រតិស្ឋាននៅក្នុងក្រុងកុសិនារា ។

ឯតេ សារីរិកា ថូបា ជម្ពុទីបេ បតិដ្ឋិតា
បូជិតា នរទេវេហិ អហំ វន្ទាមិ ធាតុយោ

ព្រះស្តូប (ទាំង ៨) នុ៎ះ ជាព្រះស្តូបបញ្ចុះព្រះបរមសារីរិកធាតុ ប្រតិស្ឋាននៅក្នុងជម្ពូទ្វីប ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ នូវព្រះបរម-ធាតុទាំងឡាយ (ក្នុងព្រះស្តូបទាំង ៨ នោះ) ដែលទេវតានិងមនុស្ស ទាំងឡាយ តែងបូជា ។

ឯកា ទាឋា តិទសបុរេ ឯកា នាគបុរេ អហុ
ឯកា គន្ធារវិសយេ ឯកា សីហឡទីបកេ

ព្រះទាឋធាតុអង្គ ១ ប្រតិស្ឋាននៅក្នុងឋានត្រៃត្រិង្ស ព្រះទាឋ-ធាតុអង្គ ១ ប្រតិស្ឋាននៅក្នុងពិភពនាគ ព្រះទាឋធាតុអង្គ ១ ប្រតិស្ឋាននៅក្នុងគន្ធាររដ្ឋ ព្រះទាឋធាតុអង្គ ១ ប្រតិស្ឋាននៅក្នុងសីហឡទ្វីប

ឥមា ចតូសុ ឋានេសុ សត្ថុ ទាឋា បតិដ្ឋិតា
បូជិតា នរទេវេហិ អហំ វន្ទាមិ ធាតុយោ

ព្រះទាឋធាតុទាំងឡាយនេះ របស់ព្រះបរមសាស្ដា ប្រតិស្ឋានទៅក្នុងទីទាំងឡាយ ៤ កន្លែង ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះធាតុទាំងឡាយ ដែលទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ តែងបូជា ។

ឧទ្ធំ ទក្ខិណទាឋា ច តាវត្តឹសេ បតិដ្ឋិតា
អធោ ទក្ខិណទាឋា ច សីហឡទីបេ បតិដ្ឋិតា
វាមទាឋា ច ឧទ្ធម្បិ គន្ធាររដ្ឋេ បតិដ្ឋិតា
វាមទាឋា ច អធោបិ នាគលោកេ បតិដ្ឋិតា
បូជិតា នរទេវេហិ អហំ វន្ទាមិ ធាតុយោ

ព្រះទាឋធាតុស្ដាំខាងលើ ប្រតិស្ឋានទៅក្នុងឋានតាវត្តិង្ស ព្រះទាឋធាតុស្ដាំខាងក្រោម ប្រតិស្ឋានទៅក្នុងសីហឡទ្វីប ព្រះទាឋធាតុឆ្វេងខាងលើ ប្រតិស្ឋានទៅក្នុងដែនគន្ធារៈ ព្រះទាឋធាតុឆ្វេងខាងក្រោម ប្រតិស្ឋានទៅក្នុងពិភពនាគ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះធាតុទាំងឡាយ ដែលទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ តែងបូជា ។

ព្រហ្មលោកេ ទុស្សធាតុ- វាមអក្ខកធាតុយោ
សព្វេ ព្រហ្មាភិបូជេន្តិ ថូបំ ទ្វាទសយោជនំ

ព្រះទុស្សធាតុ(១) និងព្រះអក្ខកធាតុខាងត្បូង ប្រតិស្ឋានទៅក្នុងព្រហ្មលោក ព្រហ្មទាំងឡាយទាំងអស់គ្នា តែងបូជានូវព្រះស្តូបកម្ពស់ ១២ យោជន៍ (ដែលបញ្ចុះនូវព្រះធាតុទាំងនោះ) ។

តាវតឹសម្ហិ ទេវានំ ចុឡាមណិម្ហិ កេសកំ
សព្វេ ទេវាភិបូជេន្តិ បសន្នា ពុទ្ធសាសនេ
បូជិតា នរទេវេហិ អហំ វន្ទាមិ ធាតុយោ

ទេវតាទាំងឡាយទាំងពួង ដែលជាអ្នកជ្រះថ្លាក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា តែងបូជានូវព្រះកេសធាតុដែលប្រតិស្ឋានទៅក្នុងចូឡាមណីចេតិយ របស់ទេវតាទាំងឡាយក្នុងឋានត្រៃត្រិង្ស ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះធាតុទាំងឡាយ ដែលទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ តែងបូជា ។

ចត្តាឡីស សមា ទន្តា កេសា លោមា នខាបិ ច
ទេវា ហរន្តិ ឯកេកំ ចក្កវាឡបរម្បរា
បូជិតា នរទេវេហិ អហំ វន្ទាមិ ធាតុយោ

ព្រះទន្តធាតុទាំងឡាយ ៤០ គត់ផង ព្រះកេសធាតុទាំងឡាយផង ព្រះលោមធាតុទាំងឡាយផង ព្រះនខធាតុទាំងឡាយផង ទេវតាទាំង-

---

១ ព្រះទុស្សធាតុ គឺព្រះពស្ត្រដែលព្រះអង្គផ្លាស់ចេញហើយទ្រង់សំពត់កាសាវៈដែលឃដិការមហាព្រហ្មយកមកថ្វាយ រួចទ្រង់ប្រទានព្រះពស្ត្រនោះទៅឃដិការមហាព្រហ្ម ៗ បានទទួលយកទៅប្រតិស្ឋានឯព្រហ្មលោក ។

ឡាយនាំទៅនូវព្រះធាតុមួយអង្គ ៗ កាន់ចក្រវាឡដទៃនិងដទៃ គឺព្រះធាតុមួយអង្គ ៗ ក្នុងចក្រវាឡមួយ ៗ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះធាតុទាំងឡាយ ដែលទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ តែងបូជា ។

អដ្ឋារស ទ្វេវស្សសតេ ធម្មាសោកោ តទា អាហុ
ចតុរាសីតិសហស្សា ចេតិយា ច ការាបិតា
បូជិតា នរទេវេហិ អហំ វន្ទាមិ ធាតុយោ

នាកាលព្រះពុទ្ធសករាជបាន ២១៨ ឆ្នាំ មានព្រះមហាក្សត្រមួយអង្គ ទ្រង់ព្រះនាមធម្មាសោក ក្នុងកាលនោះ ព្រះអង្គបានកសាងព្រះចេតិយ ចំនួន ៨ ម៉ឺន ៤ ពាន់ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះធាតុទាំង-ឡាយ (ក្នុងព្រះចេតិយទាំងនោះ) ដែលទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ តែងបូជា ។

បដិច្ចសមុប្បាទ

អវិជ្ជាបច្ចយា សង្ខារា សង្ខារទាំងឡាយ (កើតមាន) ព្រោះបច្ច័យគឺអវិជ្ជា ពោលគឺសេចក្ដីល្ងង់

សង្ខារបច្ចយា វិញ្ញាណំ វិញ្ញាណ (កើតមាន) ព្រោះបច្ច័យគឺសង្ខារ

វិញ្ញាណប្បច្ចយា នាមរូបំ នាមនិងរូប (កើតមាន) ព្រោះបច្ច័យគឺវិញ្ញាណ

នាមរូបប្បច្ចយា សឡាយតនំ អាយតនៈ ៦ (កើតមាន) ព្រោះបច្ច័យគឺនាមនិងរូប

សឡាយតនប្បច្ចយា ផស្សោ សម្ផស្ស (កើតមាន) ព្រោះបច្ច័យគឺអាយតនៈ ៦

ផស្សប្បច្ចយា វេទនា វេទនា (កើតមាន) ព្រោះបច្ច័យគឺសម្ផស្ស

វេទនាបច្ចយា តណ្ហា តណ្ហា (កើតមាន) ព្រោះបច្ច័យគឺវេទនា

តណ្ហាបច្ចយា ឧបាទានំ ឧបាទាន (កើតមាន) ព្រោះបច្ច័យគឺតណ្ហា

ឧបាទានប្បច្ចយា ភវោ ភព (កើតមាន) ព្រោះបច្ច័យគឺឧបាទាន

ភវប្បច្ចយា ជាតិ ជាតិ (កើតមាន) ព្រោះបច្ច័យគឺភព

ជាតិប្បច្ចយា ជរាមរណំ ជរានិងមរណៈ (កើតមាន) ព្រោះបច្ច័យគឺជាតិ

សោកបរិទេវទុក្ខទោមនស្សុបាយាសា សម្ភវន្តិ

សេចក្ដីសោក សេចក្ដីខ្សឹកខ្សួល សេចក្ដីព្រួយ សេចក្ដីតូចចិត្ត និងសេចក្ដីចង្អៀតចង្អល់ចិត្តទាំងឡាយ ក៏រមែងកើតមាន (ព្រោះជាតិជាបច្ច័យដែរ)

ឯវមេតស្ស កេវលស្ស ទុក្ខក្ខន្ធស្ស សមុទយោ ហោតិ

កិរិយាកើតមាន នៃកងទុក្ខទាំងអស់នេះ មានដោយប្រការដូច្នេះ ។

អវិជ្ជាយត្វេវ អសេសវិរាគនិរោធា សង្ខារនិរោធោ

កិរិយារលត់នៃសង្ខារ ព្រោះកិរិយារលត់ ដោយអរិយមគ្គឥតមានសេសសល់ នៃអវិជ្ជា មែនពិត ។

សង្ខារនិរោធា វិញ្ញាណនិរោធោ កិរិយារលត់នៃវិញ្ញាណ ព្រោះរលត់នៃសង្ខារ

វិញ្ញាណនិរោធា នាមរូបនិរោធោ កិរិយារលត់នៃនាមនិងរូប ព្រោះរលត់នៃវិញ្ញាណ

នាមរូបនិរោធា សឡាយតននិរោធោ កិរិយារលត់នៃអាយតនៈ ៦ ព្រោះរលត់នៃនាមនិងរូប

សឡាយតននិរោធា ផស្សនិរោធោ កិរិយារលត់នៃសម្ផស្ស ព្រោះរលត់នៃអាយតនៈ ៦

ផស្សនិរោធា វេទនានិរោធោ កិរិយារលត់នៃវេទនា ព្រោះរលត់នៃសម្ផស្ស

វេទនានិរោធា តណ្ហានិរោធោ កិរិយារលត់នៃតណ្ហា ព្រោះរលត់នៃវេទនា

តណ្ហានិរោធា ឧបាទាននិរោធោ កិរិយារលត់នៃឧបាទាន ព្រោះរលត់នៃតណ្ហា

ឧបាទាននិរោធា ភវនិរោធោ កិរិយារលត់នៃភព ព្រោះរលត់នៃឧបាទាន

ភវនិរោធា ជាតិនិរោធោ កិរិយារលត់នៃជាតិ ព្រោះរលត់នៃភព

ជាតិនិរោធា ជរាមរណំ ជរានិងមរណៈ (រលត់) ព្រោះកិរិយារលត់នៃជាតិ

សោកបរិទេវទុក្ខទោមនស្សុបាយាសា និរុជ្ឈន្តិ

សេចក្តីសោក សេចក្តីខ្សឹកខ្សួល សេចក្តីព្រួយ សេចក្តីតូចចិត្ត និង សេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ចិត្តទាំងឡាយ ក៏រមែងរលត់ទៅ (ព្រោះកិរិយារលត់ទៅនៃជាតិដែរ)

ឯវមេតស្ស កេវលស្ស ទុក្ខក្ខន្ធស្ស និរោធោ ហោតិ

កិរិយារលត់ទៅនៃកងទុក្ខទាំងអស់នេះ មានដោយប្រការដូច្នេះ ៗ

វិវិធគាថា

ពុទ្ធជយមង្គលគាថា

១- ពាហុំ សហស្សមភិនិម្មិតសាវុធន្តំ
គ្រីមេខលំ ឧទិតឃោរសសេន មារំ
ទានាទិធម្មវិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ
តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ

ព្រះសម្ពុទ្ធជាធំជាងអ្នកប្រាជ្ញ ទ្រង់បានឈ្នះហើយនូវស្ដេចមារដែលនិម្មិតដៃ ១ ពាន់ កាន់អាវុធគ្រប់ដៃ ជិះលើហត្ថីឈ្មោះគ្រីមេខល ព្រមទាំងរេហ៍ពលសេនាមារ មានសូរសព្ទហ៊ោកងរំពង (ទ្រង់ផ្ចាញ់) ដោយធម្មពិធីមានទានបារមីជាដើម ដោយតេជះនៃពុទ្ធជ័យនោះ សូមជយមង្គលកើតមានដល់អ្នក ។

២- មារាតិរេកមភិយុជ្ឈិតសព្វរត្តឹ
ឃោរម្បនាឡវកមក្ខមថទ្ធយក្ខំ
ខន្តីសុទន្តវិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ
តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ

ព្រះមុនិន្ទសម្ពុទ្ធ ទ្រង់បានឈ្នះហើយនូវអាឡវកយក្ស ជាអ្នកមានចិត្តបឹងរឹងរូសឃោរឃៅ ប្រាសចាកសេចក្ដីអត់ធន់ ដែលតតាំងច្បាំង

នឹងព្រះអង្គ ពេញមួយយប់ សម្បើមក្រៃលែងជាងស្តេចមារទៅទៀត (ទ្រង់ផ្ចាញ់) ដោយពិធីទូន្មានដ៏ល្អ ដោយព្រះខន្តី ដោយតេជះនៃពុទ្ធជ័យនោះ សូមជយមង្គល កើតមានដល់អ្នក ។

៣– នាឡាគិរឹ គជវរំ អតិមត្តភូតំ
ទាវគ្គិចក្កមសនីវ សុទារុណន្តំ
មេត្តម្ពុសេកវិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ
តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ

ព្រះមុនិន្ទសម្ពុទ្ធ ទ្រង់បានឈ្នះហើយ នូវដំរីដ៏ប្រសើរឈ្មោះនាឡាគិរី ជាដំរីចុះប្រេងខ្លាំង កាចមហិមា ដូចជាភ្លើងព្រៃ និងចក្រាវុធ និងកាំអសនី (ទ្រង់ផ្ចាញ់) ដោយពិធីស្រោចស្រព ដោយទឹកគឺព្រះមេត្តា ដោយតេជះនៃពុទ្ធជ័យនោះ សូមជយមង្គល កើតមានដល់អ្នក ។

៤– ឧក្ខិត្តខគ្គមតិហត្ថសុទារុណន្តំ
ធាវន្តិ យោជនបថង្គុលិមាលវន្តំ
ឥទ្ធីភិសង្ខតមនោ ជិតវា មុនិន្ទោ
តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ

ព្រះមុនិន្ទសម្ពុទ្ធ មានព្រះហឫទ័យបង្អោនទៅក្នុងកិរិយាសម្តែងនូវឥទ្ធិបាដិហារ្យ ទ្រង់បានឈ្នះ នូវចោរឈ្មោះអង្គុលិមាល ជាអ្នកមានកម្រងផ្កាគឺម្រាមដៃ (នៃមនុស្សដែលខ្លួនកាត់យកមកដោតក្រង) ជាមនុស្សកាច

អាក្រក់ក្រៃលែង មានដៃដ៏ស្ទាត់ជំនាញ កាន់ដាវគ្រវី ដេញតាមព្រះអង្គទៅ អស់ចម្ងាយផ្លូវ ៣ យោជន៍ ដោយតេជះនៃពុទ្ធជ័យនោះ សូមជយ-មង្គល កើតមានដល់អ្នក ។

៥– កត្វាន កដ្ឋមុទរំ ឥវ គព្ភិនីយា
ចិញ្ចាយ ទុដ្ឋវចនំ ជនកាយមជ្ឈេ
សន្តេន សោមវិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ
តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ

ព្រះមុនិន្ទសម្ពុទ្ធ ទ្រង់បានឈ្នះ នូវពាក្យពោលដ៏អាក្រក់របស់នាងចិញ្ចា មានអាការដូចជាស្រ្តីមានគភ៌ ព្រោះធ្វើនូវឈើមានសណ្ឋានមូលឲ្យដូចជាបុត្រនៅក្នុងឧទរ (ទ្រង់ផ្ចាញ់) ដោយពិធីនៃសមាធិដ៏ល្អ គឺព្រះហឫទ័យស្ងប់ស្ងាប់ ក្នុងកណ្តាលនៃពួកជន ដោយតេជះនៃពុទ្ធជ័យនោះ សូមជយមង្គល កើតមានដល់អ្នក ។

៦– សច្ចំ វិហាយ មតិសច្ចកវាទកេតុំ
វាទាភិរោបិតមនំ អតិអន្ធភូតំ
បញ្ញាបទីបជលិតោ ជិតវា មុនិន្ទោ
តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ

ព្រះមុនិន្ទសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គរុងរឿងដោយប្រទីបគឺប្រាជ្ញា ទ្រង់បានឈ្នះ នូវសច្ចកនិគ្រន្ថ ជាអ្នកមានអធ្យាស្រ័យក្នុងកិរិយាលះបង់ នូវពាក្យសច្ចៈ

គាប់ចិត្តក្នុងកិរិយាពោលលើកតម្កើង នូវសម្តីរបស់ខ្លួនឲ្យខ្ពស់ ដូចជាគេលើកទង់ ជាមនុស្សធំនឹងលង់ក្រៃពេកដូចជាមនុស្សខ្វាក់ ដោយតេជះនៃពុទ្ធជ័យនោះ សូមជយមង្គល កើតមានដល់អ្នក ៗ

៧– នន្ទោបនន្ទភុជគំ វិពុធំ មហិទ្ធឹ
បុត្តេន ថេរភុជគេន ទមាបយន្តោ
ឥទ្ធូបទេសវិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ
តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ

ព្រះមុនិន្ទសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ត្រាស់ប្រើព្រះមោគ្គល្លានត្ថេរ ជាពុទ្ធជិនោរសឲ្យនិម្មិតកាយជានាគរាជ ទៅទូន្មានស្តេចនាគឈ្មោះនន្ទោបនន្ទ ដែលមានឫទ្ធិច្រើន មានសេចក្តីយល់ឃើញខុស ព្រះអង្គឈ្នះដោយវិធីឲ្យនូវឧប-ទេស គឺសេចក្តីពន្យល់ (ដល់ព្រះមោគ្គល្លានត្ថេរ) ដោយតេជះនៃពុទ្ធ-ជ័យនោះ សូមជយមង្គល កើតមានដល់អ្នក ៗ

៨– ទុគ្គាហទិដ្ឋិភុជគេន សុទដ្ឋហត្ថំ
ព្រហ្មំ វិសុទ្ធិជុតិមិទ្ធិពកាភិធានំ
ញាណាគទេន វិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ
តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ

ព្រះមុនិន្ទសម្ពុទ្ធ ទ្រង់បានឈ្នះនូវមហាព្រហ្មឈ្មោះពកា មានកិរិយាសម្គាល់ថាខ្លួនជាអ្នករុងរឿងដោយគុណដ៏បរិសុទ្ធ ជាអ្នកមានឫទ្ធិ មានដៃ

គឺអាសិរពិស ពោលគឺទិដ្ឋិដែលខ្លួនកាន់យកខុស រួបរឹតមាំ (ទ្រង់ផ្ចាញ់) ដោយវិធីដាក់នូវឱសថវិសេស គឺទេសនាញាណ ដោយតេជះនៃពុទ្ធជ័យនោះ សូមជ័យមង្គល កើតមានដល់អ្នក ។

ឯតាបិ ពុទ្ធជយមង្គលអដ្ឋគាថា
យោ វាចនោ ទិនទិនេ សរតេ មតន្ទី
ហិត្វានេកវិវិធានិ ចុបទ្ទវានិ
មោក្ខំ សុខំ អធិគមេយ្យ នរោ សបញ្ញោ

នរជនឯណា មានប្រាជ្ញា ជាអ្នកមិនខ្ជិលច្រអូស សូធ្យក្តី រឭកក្តី នូវគាថាទាំងឡាយ ៨ មានសេចក្តីសរសើរនូវជ័យមង្គលនៃព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់នេះ សព្វ ៗ ថ្ងៃ នរជននោះ នឹងកម្ចាត់បង់នូវឧបទ្ទវន្តរាយទាំងឡាយ មានប្រការផ្សេង ៗ ជាអនេក ហើយបានសម្រេចនូវមោក្ខស្ថាន គឺព្រះនិព្វានជាឯកន្តបរមសុខហោង ។

សរណទីបិកាគាថា

ពហុំ វេ សរណំ យន្តិ បព្វតានិ វនានិ ច
អារាមរុក្ខចេត្យានិ មនុស្សា ភយតជ្ជិតា

មនុស្សទាំងឡាយមានចំនួនច្រើន កាលដែលភ័យគ្របសង្កត់ហើយ

តែនយកភ្នំទាំងឡាយខ្លះ ព្រៃទាំងឡាយខ្លះ អារាមនិងដើមឈើ ដែលជាចេតិយទាំងឡាយខ្លះ ជាទីពឹង

នេតំ ខោ សរណំ ខេមំ   នេតំ សរណមុត្តមំ
នេតំ សរណមាគម្ម   សព្វទុក្ខា បមុច្ចតិ

ទីពឹងនុ៎ះឯង មិនមែនជាទីពឹងដ៏ក្សេម ទីពឹងនុ៎ះមិនមែនជាទីពឹងដ៏ឧត្តម បុគ្គលមិនដែលរួចស្រឡះចាកទុក្ខទាំងពួង ព្រោះអាស្រ័យនូវទីពឹងនុ៎ះទេ

យោ ច ពុទ្ធញ្ច ធម្មញ្ច   សង្ឃញ្ច សរណំ គតោ
ចត្តារិ អរិយសច្ចានិ   សម្មប្បញ្ញាយ បស្សតិ
ទុក្ខំ ទុក្ខសមុប្បាទំ   ទុក្ខស្ស ច អតិក្កមំ
អរិយញ្ចដ្ឋង្គិកំ មគ្គំ   ទុក្ខូបសមគាមិនំ

បុគ្គលណាមួយ បានដល់នូវព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ និងព្រះសង្ឃ ជាទីពឹងទីរឭក ហើយឃើញនូវអរិយសច្ចទាំង ៤ គឺសេចក្តីទុក្ខ ១ សមុទ័យជាដែនកើតឡើងព្រមនៃសេចក្តីទុក្ខ ១ និរោធជាទីកន្លងបង់នូវសេចក្តីទុក្ខ ១ មគ្គមានអង្គ ៨ ដ៏ប្រសើរ ដែលញុំាងសត្វឲ្យដល់នូវព្រះនិព្វាន ជាឋានរម្ងាប់បង់នូវសេចក្តីទុក្ខ ១ ដោយប្រាជ្ញាដ៏ត្រូវ

ឋតំ វោ សរណំ ខេមំ ឯតំ សរណមុត្តមំ

ឯតំ សរណមាគម្ម សព្វទុក្ខា បមុច្ចតិ

ទីពឹងនុ៎ះឯងជាទីពឹងដ៏ក្សេម ទីពឹងនុ៎ះជាទីពឹងដ៏ឧត្តម (របស់បុគ្គលនោះ) បុគ្គល រមែងរួចស្រឡះចាកទុក្ខទាំងពួង ព្រោះអាស្រ័យនូវទីពឹងនុ៎ះឯង ។

ឧលិន្ទសុត្តគាថា

យស្ស សទ្ធា តថាគតេ អចលា សុបតិដ្ឋិតា

បុគ្គលឯណា (មាន) សេចក្តីជឿ តម្កល់មាំ ឥតកម្រើក ចំពោះព្រះតថាគត

សីលញ្ច យស្ស កល្យាណំ អរិយកន្តំ បសំសិតំ

បុគ្គលឯណា (មាន) សីលដ៏ល្អ ជាទីត្រេកអរនៃព្រះអរិយៈ ដែលព្រះអរិយៈទាំងឡាយលោកសរសើរហើយ

សង្ឃេ បសាទោ យស្សត្ថិ ឧជុភូតញ្ច ទស្សនំ

បុគ្គលឯណា មានសេចក្តីជ្រះថ្លាចំពោះព្រះសង្ឃផង មានសេចក្តីយល់ឃើញដ៏ត្រឹមត្រូវផង

អទលិទ្ទោតិ តំ អាហុ អមោឃន្តស្ស ជីវិតំ

បណ្ឌិតទាំងឡាយលោកហៅបុគ្គលនោះថា មិនមែនជាអ្នកទ័លក្រទើយ ជីវិតរបស់បុគ្គលនោះ មិនមែនសោះសូន្យឥតប្រយោជន៍ឡើយ

តស្មា សទ្ធញ្ច សីលញ្ច បសាទំ ធម្មទស្សនំ

អនុយុញ្ជេថ មេធាវី សរំ ពុទ្ធាន សាសនំ

ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលអ្នកមានប្រាជ្ញា កាលរឭកឃើញនូវសាសនា គឺពាក្យប្រៀនប្រដៅ របស់ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ ក៏គួរប្រកបរឿយ ៗ នូវសេចក្តីជឿផង នូវសីលផង នូវសេចក្តីជ្រះថ្លាផង នូវកិរិយាឃើញនូវធម៌ផង ៗ

គារវសុត្តគាថា

យេ ច អតីតា សម្ពុទ្ធា យេ ច ពុទ្ធា អនាគតា

យោ ចេតរហិ សម្ពុទ្ធោ ពហុន្នំ សោកនាសនោ

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយអង្គឯណា ដែលបានត្រាស់កន្លងហួសទៅហើយក្តី ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយអង្គឯណា ដែលមិនទាន់បានត្រាស់ក្តី ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គឯណា ជាអ្នកញុំាងសេចក្តីសោករបស់ជនទាំងឡាយច្រើន ឲ្យវិនាសទៅ (មាន) ក្នុងកាលឥឡូវនេះក្តី

សព្វេ សទ្ធម្មគរុនោ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ (ទាំងឡាយនោះ) គ្រប់ព្រះអង្គ សុទ្ធតែមានសេចក្តីគោរពចំពោះព្រះសទ្ធម្ម

វិហារឹសុ វិហាតិ ច ព្រះអង្គគង់នៅរួចទៅហើយក្តី គង់នៅក្នុងកាលឥឡូវនេះក្តី

អថាបិ វិហរិស្សន្តិ នឹងគង់នៅតទៅទៀតក្តី

ឯសា ពុទ្ធាន ធម្មតា កិរិយាបែបនេះ ជាធម្មតារបស់ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ

តស្មា ហិ អត្តកាមេន មហត្តមភិកង្ខតា

សទ្ធម្មោ គរុកាតព្វោ សរំ ពុទ្ធាន សាសនំ

ក៏ព្រោះហេតុដូច្នោះ បុគ្គលអ្នកស្រឡាញ់នូវខ្លួន អ្នកប្រាថ្នានូវភាវៈជាធំ កាលរឭកឃើញនូវពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ គួរតែធ្វើនូវសេចក្តីគោរពចំពោះព្រះសទ្ធម្ម ។

បព្វតោបមសុត្តគាថា

យថាបិ សេលា វិបុលា នភំ អាហច្ច បព្វតា

សមន្តា អនុបរិយេយ្យុំ និប្បោថេន្តា ចតុទ្ទិសា

ប្រសិនណាបើ ភ្នំទាំងឡាយ សុទ្ធសឹងតែថ្មដ៏ខ្ពស់ ពេញអាកាស រមៀលកិននូវសត្វទាំងឡាយ ដែលមកដោយជុំវិញទាំង ៤ ទិស យ៉ាងណាមិញ

ឯវំ ជរា ច មច្ចុ ច អធិវត្តន្តិ បាណិនោ

ខត្តិយេ ព្រាហ្មណេ វេស្សេ សុទ្ទេ ចណ្ឌាលបុក្កុសេ

សេចក្តីចាស់ សេចក្តីស្លាប់ តែងគ្របសង្កត់នូវសត្វទាំងឡាយ (មិនរើសមុខ) ទោះជាក្សត្រក៏ដោយ ជាព្រាហ្មណ៍ក៏ដោយ ជាអ្នកជំនួញក៏

ដោយ ជាពួកគូលីក៏ដោយ ជាពួកចណ្ឌាលក៏ដោយ ជាអ្នកចាក់សំរាមចោលក៏ដោយ យ៉ាងនោះឯង

ន កាញ្ចិ បរិវជ្ជេតិ សព្វមេវាភិមទ្ទតិ

ឥតមានវៀរលែងនូវបុគ្គលណាមួយឡើយ តែងគ្របសង្កត់ញាំញីនូវសត្វទាំងអស់មិនឲ្យសល់មួយ

ន តត្ថ ហត្ថីនំ ភូមិ ភូមិនៃដំរីទាំងឡាយ មិនមានក្នុងជកនិងមរណៈនោះទេ

ន រថានំ ន បត្តិយា (ភូមិ) នៃរថទាំងឡាយក៏មិនមាន ទាំង (ភូមិ) នៃពលថ្មើរជើងទាំងឡាយក៏មិនមាន(ក្នុងជកនិងមរណៈនោះឡើយ)

ន ចាបិ មន្តយុទ្ធេន សក្កា ជេតុំ ធនេន វា

ម្យ៉ាងទៀត ឥតមានអ្នកណាមួយទឹងឈ្នះ (នូវជកនិងមរណៈនោះ) ដោយការតតាំងច្បាំងដោយនូវវេទមន្ត ឬដោយនូវទ្រព្យសម្បត្តិបានឡើយ

តស្មា ហិ បណ្ឌិតោ បោសោ សម្បស្សំ អត្ថមត្តនោ

ពុទ្ធេ ធម្មេ ច សង្ឃេ ច ធីរោ សទ្ធំ និវេសយេ

ព្រោះហេតុនោះ បុរសជាបណ្ឌិតអ្នកមានប្រាជ្ញា កាលឃើញនូវប្រយោជន៍របស់ខ្លួន ក៏គួរទឹងបណ្តុះនូវសទ្ធា ចំពោះព្រះពុទ្ធនិងព្រះធម៌និងព្រះសង្ឃ

យោ ធម្មចារី កាយេន វាចាយ ឧទ ចេតសា

បុគ្គលណាមួយ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តនូវធម៌ ដោយកាយ ដោយវាចា ឬដោយចិត្ត

ឥធេវ នំ បសំសន្តិ បណ្ឌិតទាំងឡាយ តែងសរសើរនូវបុគ្គលនោះ ក្នុងលោកនេះឯង

បេច្ច សគ្គេ បមោទតិ បុគ្គលនោះលុះទៅកាន់បរលោកនាយហើយ តែងត្រេកអររីករាយក្នុងឋានសួគ៌ទៀត ។

សំវេជនីយគាថា

ន គាមធម្មោ និគមស្ស ធម្មោ
ន ចាបិ យំ ឯកកុលស្ស ធម្មោ
សព្វស្ស លោកស្ស សទេវកស្ស
ឯសេវ ធម្មោ យទិទំ អនិច្ចតា

ធម៌ណា ដែលមានឈ្មោះថាអនិច្ចតាធម៌ គឺសភាពប្រែប្រួលមិនទៀងទាត់ អនិច្ចតាធម៌នេះមិនមែនជាធម៌សម្រាប់អ្នកស្រុក(តែមួយ ៗ)ទេ មិនមែនជាធម៌សម្រាប់អ្នកនិគម (តែមួយ ៗ) ទេ ឬនឹងថាជាធម៌សម្រាប់ត្រកូលតែមួយ ៗ ក៏មិនមែនទេ អនិច្ចតាធម៌នុះ ជាធម៌សម្រាប់មនុស្សសត្វព្រមទាំងទេវតាមារព្រហ្មទាំងអស់គ្រប់រូប ។

ន គាមធម្មោ និគមស្ស ធម្មោ
ន ចាបិ យំ ឯកកុលស្ស ធម្មោ
សព្វស្ស លោកស្ស សទេវកស្ស
ឯសេវ ធម្មោ យទិទញ្ច ទុក្ខតា

ធម៌ណាដែលមានឈ្មោះថាទុក្ខតាធម៌ គឺសភាពជាទុក្ខ ទុក្ខតាធម៌នេះមិនមែនជាធម៌សម្រាប់អ្នកស្រុក (តែមួយៗ) ទេ មិនមែនជាធម៌សម្រាប់អ្នកនិគម (តែមួយៗ) ទេ ឬនឹងថាជាធម៌សម្រាប់ត្រកូលតែមួយៗ ក៏មិនមែនទេ ទុក្ខតាធម៌នុ៎ះ ជាធម៌សម្រាប់មនុស្សសត្វ ព្រមទាំងទេវតាមារព្រហ្មទាំងអស់គ្រប់រូប ។

ន គាមធម្មោ និគមស្ស ធម្មោ
ន ចាបិ យំ ឯកកុលស្ស ធម្មោ
សព្វស្ស លោកស្ស សទេវកស្ស
ឯសេវ ធម្មោ យទិទំ អនត្តតា

ធម៌ណាដែលមានឈ្មោះថាអនត្តាធម៌ គឺសភាពមិនមែនជារបស់ខ្លួន អនត្តាធម៌នេះ មិនមែនជាធម៌សម្រាប់អ្នកស្រុក (តែមួយៗ) ទេ មិនមែនជាធម៌សម្រាប់អ្នកនិគម (តែមួយៗ) ទេ ឬនឹងថាជាធម៌សម្រាប់ត្រកូលតែមួយៗ ក៏មិនមែនទេ អនត្តាធម៌នុ៎ះ ជាធម៌សម្រាប់មនុស្សសត្វព្រមទាំងទេវតាមារព្រហ្មទាំងអស់គ្រប់រូប ។

អនិច្ចា វត សង្ខារា ឧប្បាទវយធម្មិនោ
ឧប្បជ្ជិត្វា និរុជ្ឈន្តិ តេសំ វូបសមោ សុខោ

សង្ខារធម៌ទាំងឡាយមិនទៀងមែនពិត មានកិរិយាកើតឡើងនិងវិនាសទៅវិញជាធម្មតា រមែងតែកើតឡើងហើយរលត់ទៅវិញ លុះតែរលត់នូវសង្ខារទាំងឡាយនោះហើយ ទើបបាននូវសេចក្តីសុខគ្រប់យ៉ាង ។

សព្វេ សត្តា មរិស្សន្តិ មរណន្តំ ហិ ជីវិតំ
យថាកម្មំ គមិស្សន្តិ បុញ្ញបាបផលូបគា
និរយំ បាបកម្មន្តា បុញ្ញកម្មា ច សុគតិំ

សត្វទាំងឡាយទៀងតែនឹងស្លាប់គ្រប់ ១ គ្នា ព្រោះថាជីវិត (របស់សត្វទាំងឡាយ) សុទ្ធតែមានសេចក្តីស្លាប់នៅខាងចុងបំផុតគ្រប់ ១ ប្រាណ (ម្យ៉ាងទៀត) សត្វទាំងឡាយរមែងកាន់យកនូវផលបុណ្យផលបាបហើយនឹងទៅតាមយថាកម្ម គឺទៅតាមគួរដល់អំពើល្អនិងអាក្រក់ដែលខ្លួនបានធ្វើ អ្នកដែលធ្វើបាប តែងធ្លាក់ទៅសោយទុក្ខក្នុងនរក ចំណែកខាងអ្នកធ្វើបុណ្យ តែងឡើងទៅកាន់សុគតិភព

តស្មា ករេយ្យ កល្យាណំ និចយំ សម្បរាយិកំ
បុញ្ញានិ បរលោកស្មឹ បតិដ្ឋា ហោន្តិ បាណិនំ

ព្រោះហេតុដូច្នោះហើយ សាធុជនអ្នកមានចំណង់ចង់បានសេចក្តីសុខ (ដល់ខ្លួន) គួរតែប្រញាប់ប្រញាល់ធ្វើអំពើបុណ្យ ដែលជាគុណ

គឺអ្នកប្រាជ្ញតែងកប់អាន ឲ្យបានជាកិច្ច គឺខ្លួនត្រូវកសាងសន្សំ (គ្រាន់ទឹង បានជាទីពឹង) នៅក្នុងភពខាងនាយ (ព្រោះថា) បុណ្យទាំងឡាយ តែងជាទីពឹងពំនាក់របស់សត្វទាំងឡាយក្នុងបរលោក ។

ផេណុបិណ្ឌោបមំ រូបំ វេទនា បុព្វុឡូបមា
មរីចិកូបមា សញ្ញា សង្ខារា កទលូបមា
មាយូបមញ្ច វិញ្ញាណំ ទេសិតាទិច្ចពន្ធុនា

រូបមានសេចក្ដីប្រៀបធៀបនឹងដុំនៃពពុះទឹក វេទនាមានសេចក្ដីប្រៀបធៀបនឹងក្រពេញទឹកដែលប៉ោងឡើងព្រុច ។ សញ្ញាមានសេចក្ដីប្រៀបធៀបនឹងថ្ងៃបណ្ដើរកូន សង្ខារទាំងឡាយមានសេចក្ដីប្រៀបធៀបនឹងដើមចេក វិញ្ញាណមានសេចក្ដីប្រៀបធៀបនឹងកលមាយា (សេចក្ដីប្រៀបធៀបនៃខន្ធទាំង ៥ នេះ) គឺព្រះសម្ពុទ្ធមានផៅពង្សដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ដូចជាព្រះអាទិត្យ ព្រះអង្គទ្រង់សម្ដែងហើយ ។

អចិរំ វតយំ កាយោ បឋវឹ អធិសេស្សតិ
ឆុឌ្ឌោ(១)អបេតវិញ្ញាណោ និរត្ថំវ កលិង្គរំ

កាយនេះមិននៅយូរប៉ុន្មានឡើយ តែមានវិញ្ញាណទៅប្រាសហើយ ជាកាយគឺគេបោះបង់ ក៏នឹងដេកសង្កត់នូវផែនដី ដូចជាអង្កត់ឧសរកប្រយោជន៍គ្មាន ។

---

១ ដែលធ្លាប់សូធ្យមកជា តុច្ឆោ ប្រែថា ទទេ ។ ក្នុងទីនេះយក ឆុឌ្ឌោ ដូរប្ដូរវិញ ប្រែថា ចោល បោះបង់ ដើម្បីឱ្យសមតាមសេចក្ដីដែលមានក្នុងទីគ្រប់អន្លើ ។

អាយុ ឧស្មា ច វិញ្ញាណំ យទា កាយំ ជហន្តិមំ
អបវិទ្ធោ តទា សេតិ និរត្ថំវ កលិង្គរំ

អាយុក្តី ភ្លើងធាតុក្តី វិញ្ញាណក្តី តែលះបង់នូវកាយនេះទៅក្នុងកាលណាហើយ (កាយនេះ ក៏ដល់នូវសេចក្តីមិនគួរនឹងទុកដាក់ឲ្យនៅលើផ្ទះសម្បែងបានឡើយ) គេតែងនាំយកទៅបោះចោលឲ្យដេកនៅ (លើផែនដី) ក្នុងកាលណោះឯង ដូចជាអង្កត់ឧសរកប្រយោជន៍គ្មានឡើយ ។

យថា ទណ្ឌេន គោបាលោ គាវោ បាជេតិ គោចរំ
ឯវំ ជរា ច មច្ចុ ច អាយុំ បាជេន្តិ បាណិនំ

គង្វាលគោ តៀងគោទាំងឡាយទៅកាន់ទីគោចរ(១)ដោយអាជ្ញាគឺដំបងឬរំពាត់ យ៉ាងណាមិញ ជរាគឺសេចក្តីទ្រុឌទ្រោមគ្រាំគ្រា និងមច្ចុរាជគឺសេចក្តីស្លាប់ ក៏តៀងទៅនូវអាយុ របស់សត្វទាំងឡាយ យ៉ាងនោះឯង ។

---

១ ទីមានស្មៅនិងទឹក ។

DEDICATION OF MERIT

May the merit and virtue
accrued from this work
adorn Amitabha Buddha's Pure Land,
repay the four great kindnesses above,
and relieve the suffering of
those on the three paths below.

May those who see or hear of these efforts
generate Bodhi-mind,
spend their lives devoted to the Buddha Dharma,
and finally be reborn together in
the Land of Ultimate Bliss.
Homage to Amita Buddha!

NAMO AMITABHA

南無阿彌陀佛

《柬埔寨巴利文：三十二種經文合刋，
SATTAPARITTA-DVADASAPARITTA》

財團法人佛陀教育基金會 印贈
台北市杭州南路一段五十五號十一樓

Printed and donated for free distribution by
The Corporate Body of the Buddha Educational Foundation
11F., 55 Hang Chow South Road Sec 1, Taipei, Taiwan, R.O.C.
Tel: 886-2-23951198 , Fax: 886-2-23913415
Email: overseas@budaedu.org
Website:http://www.budaedu.org
This book is strictly for free distribution, it is not for sale.
សម្រាប់ចែកជាធម្មទាន
Printed in Taiwan
2,000 copies; June 2010
CA003 - 8626